

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”

Aequo animo

Str. Gh. Lazăr Nr. 1 – 3
Sibiu 550165
Tel: (+40) 269 212 896
Fax: (+40) 269 215 352
cnglazar@gmail.com
www.cngl.eu

<http://cdicngl.pcinfosibiu.ro/>

Referenți:

prof. dr. Gabriel Octavian Negrea – director
prof. Gabriela Săndulescu – director adjunct
prof. Daniela Săcelean – C.P.P.E.S.E.

Echipa de redacție:

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A
Alexia Neiciu, clasa a VII-a A
Raluca Angelescu, clasa a VII-a A
Simina Muntean, clasa a VII-a A
Eliza Suci, clasa a VII-a B
Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B
Alexandra Joarză, clasa a VI-a A
Ana Maria Beca, clasa a VI-a A
Larisa Trihenea, clasa a VI-a A
Daria Săvoiu, clasa a VI-a B
Elena Nectaria Benea, clasa a V-a B
Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Prelucrare imagini:

Miruna Purcar, clasa a V-a A

Coord. Echipa de redacție:

Bibliotecar Marinela Rusu

Coordonatori:

prof. dr. Maria-Daniela Lőrinczi
prof. Marinela Onițiu

Lector de revistă

prof. dr. Maria-Daniela Lőrinczi

Ilustrator copertă:

prof. Raluca Filip

Caseta tehnică:

Laborant Monica Marin
Contabil Simona Solescu
Informatician Gabriel Cojocar

Laboratorul de idei.
Revista elevilor de gimnaziu din Colegiul
Național „Gheorghe Lazăr”

Nr. 29/2025

Editura Bibliotecii ASTRA Sibiu

ISSN 3045 – 266X ISSN-L 2068 – 4258

Cuprins

EDITORIAL Alexandra Bărbuș, VII A

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

(Coordonatori secțiune: prof. dr. Daniela Pănzăzan Lőrinczi, prof. dr. Anamaria Coroian, prof. dr. Marcela Ciobănuș, bibliotecar Marinela Rusu)

Medalion cultural. Întâlnire cu Adina Popescu	8
Debutul Cenuclului Literar dedicat tinerilor „Iustin Panța” de la Sibiu	10
Festivalul-Concurs „Cdidei în cărți”	14
Magia cuvintelor	16
Pagina lirică	26
Scrisori de mai	28
„Săptămâna Națională a Lecturii CNGL Sibiu”	30

SECȚIUNEA ARTE

(Coordonator secțiune: prof. Raluca Filip)

Arta digitală	36
----------------------	----

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: prof. Daniela Bunea, prof. Marinela Onițiu, prof. Arina Ormenișan)

Preparatory Programme of the Transnational Meeting in Italy	44
The European Day of Languages- a Different Approach to Learning	46
„To the Moon and Back”	48
Nottingham Summer Camp	50
Proiectul eTwinning „LIFE SKILLS ”	52

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

(Coordonatori secțiune: prof. dr. Daniela Pănzăzan Lorinczi, prof. Cătălin Dumitru, prof. Delia Șerb, prof. Gabriela Săndulescu, prof. Iuliana Pop, bibliotecar Marinela Rusu)

„Noaptea Cercetătorilor - Magia științei!”	56
Ce știm despre... Edificii medievale în Transilvania	58
Tabăra de matematică	62
Cum funcționează corpul uman. ADN și Cromozomi: Esența Vieții	64
Noi descoperiri în fizică	66
Povestea unui vizionar. Antoni Gaudi	72

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: bibliotecar Marinela Rusu, prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi, prof. dr. Anamaria Coroian, prof. Delia Șerb, prof. Alexandra Bega, prof. Daniela Bunea, prof. Ramona Szasz, prof. Marinela Onițiu, prof. Ramona Săftescu, prof. Gabriela Săndulescu, prof. Tațiana Staroste, prof. Victoria Șerban, prof. Arina Ormenișan, prof. Daniela Săcelean, prof. Marioara Vonica, prof. Raluca Filip)

Mesaj către viitorii liceeni. Urmăți-vă pasiunile...	76
Europa la pas. Descoperă lumea!	80
Drumul de la joacă la performanță	86
În lumea diafană a Muzelor	90
Pune mâna pe chitară!	93
Olimpicii noștri. Portrete	96
Jurnal de olimpiadă	100
„D-ale Lăzăriștilor. Jocul de Ceapă”	104
Cum ne petrecem timpul liber?	106
Educația prin teatru. Cartierul #3: Jocuri fără joacă	112
Interviu#3: actrița Cezara Borger	113
Explorând lumea magică a filmului. Astra Film Junior	114
Educația non formală. Școala altfel, 2024	116
Public Speaking - County	120
Scenetă: „Ura Nu Are Loc În Cultură”	122
Experiența mea la SEYO, în Italia	124
Modeling. Cum este viața pe podium?	125
Lecția de nutriție	126
Educația pentru sănătate	127
Despre Machine Learning	128
Speak Out – o experiență de neuitat	130
Traseul succesului unui olimpic național	132
Timpul ca dar care îmbogățește și schimbă vieți sau despre voluntariat în vacanța mare	133
Maratonul Internațional Sibiu 2024	133
FITS - Experiențe la voluntariat	134
Astra Adolescent	135
Concursul Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică „Aurel Vlaicu”	136
Proiectul educațional AstroȘTIAM	139
Autorii revistei Laboratorul de idei, nr. 29	140

CDI-CNGL-SIBIU

EDITORIAL

Dragi cititori,

Înainte de a vă începe lectura, de a vă pierde prin vastul Tărâm al Imaginației, de a vă aventura printre gândurile și dorințele elevilor, permiteți-mi să vă adresez o întrebare... Ce este pentru dumneavoastră o revistă?

Pentru mine, o revistă este precum un fluture gingaș și elegant cu aripi fragede. Acesta zboară printre sutele de copii de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, colectându-le visurile, temerile și cele mai semnificative trăiri. Cu fiecare emoție a copiilor, pe aripile sale mai apare încă o culoare, la final formând o adevărată operă de artă. Ce ar fi o revistă școlară fără elevii săi? Ar fi ca... un trup fără suflet. Redactorii au devenit scriitori iscușiți, îndrumați de profesorii lor inimoși și de doamna bibliotecară, pentru a picta în culori pastel acest fluture, cum îmi place mie să numesc revista.

Citind din aceasta vă veți descoperi pe voi înșivă (deoarece fiecare om contribuie la propria noastră persoană, așadar, odată ce veți termina de răsfoit revista ce conține gândurile zecilor de copii talentați, veți descoperi un nou orizont al propriei voastre gândiri). Prin răsfoirea revistei, acceptați să ne însoțiți în această călătorie în neant, unde totul începe și se sfârșește după bunul plac al elevilor, printre emoții tulburătoare și creații artistice. Veți descoperi universuri infinite, fiecare fiind învăluit de taine și un mister aparte. Din când în când, s-ar putea să se ivească obstacole care să vă fure privirea, ca din marea de cuvinte să rodească fotografii și desene spectaculoase. Nu vă pot garanta că va fi ușor să o parcurgeți. Însă, vă pot promite că la final veți dori să o păstrați într-un LOC SPECIAL, undeva departe de biblioteca dumneavoastră (mica grădină în care cultivați cărți). V-aș recomanda, dacă îmi permiteți...SUFLETUL!

Fără alte cuvinte, vă las să vă începeți călătoria pe aripile multicolore ale fluturelui și vă urez LECTURĂ PLĂCUTĂ!

Redactor: Bărbuș Alexandra

Clasa a VII-a A

C.N.G.L.

SIBIU

„Aequo animo”

Secțiunea Atelier de lectură și de scriere creativă

Grafică: Ioana Bercean

MEDALION CULTURAL

Întâlnire cu Adina Popescu

Coordonator: prof. dr. Anamaria Coroian

În vacanța de toamnă, în data de 29 octombrie 2025, am participat cu mult entuziasm la un atelier de lectură care s-a desfășurat la Teatrul „Gong” din Sibiu, unde am avut ocazia de a discuta diverse subiecte cu scriitoarea Adina Popescu și cu mai mulți copii pasionați de lectură. Deși a fost a treia oară când am întâlnit-o, am vorbit cu ea cu aceeași bucurie ca prima dată, în timp ce am pornit împreună într-o călătorie metaforică a literaturii și a fantasticului.

În acea după-amiază însorită, am acumulat o mulțime de cunoștințe despre inspirația din spatele cărților sale, precum „8 povestiri de pe Calea Moșilor” și „O istorie secretă a țării vampirilor” și despre procesul creativ, având perspective diferite pentru fiecare poveste în parte. Întrebările noastre și răspunsurile pline de însemnătate ale dânzei au umplut sala în care ne aflam, căci am călătorit cu gândul nu doar printre basmele preferate de noi, ci și în timp, în perioada comunistă, despre care Adina Popescu ne-a povestit o mulțime de aspecte care ne-au stârnit curiozitatea. Astfel, am aflat că în acele vremuri era foarte dificil să publici o carte și profesorii erau destul de severi cu elevii, întrucât viața cotidiană era mult mai grea decât în zilele noastre.

Ca de fiecare dată, acest atelier de lectură m-a invitat la reverie și mi-a deschis noi perspective despre importanța cărților în viața noastră, căci am înțeles că poveștile sunt adevărate daruri ale existenței fiecăruia dintre noi, care ne aduc bucurie și ne lărgesc orizontul cunoașterii cu fiecare filă citită.

Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

Pentru mai multe informații accesează:

<https://www.turnulsfatului.ro/2024/10/14/intalniri-interactive-cu-scriitori-pentru-copii-la-teatrul-bdquo-gong-rdquo-din-sibiu-214770>

Despre proiectul „Z9Educațional”

Proiectul „Z9Educațional” propune elevilor de liceu și de gimnaziu din Sibiu participarea la întâlniri interactive cu scriitori contemporani.

Este un proiect organizat de Universitatea „Lucian Blaga” în colaborare cu Teatrul pentru Copii și Tineret „Gong”.

Atelierul din 29 octombrie a adus împreună tineri pasionați de cuvântul scris și autori consacrați: Lavinia Braniște, Alex Moldovan și Adina Popescu. Poveștile și personajele au prins astfel viață, iar tinerii noștri talentați au aflat câteva „secrete” ale nașterii unui text, importanța experiențelor personale, sursele de inspirație, relația dintre text și imagine, importanța cunoașterii literaturii clasice și provocările pe care le întâlnește un scriitor în timpul carierei sale.

DEBUTUL CENACLULUI LITERAR

„IUSTIN PANȚA”

DEDICAT TINERILOR DE LA SIBIU

Coordonator: prof. dr. Maria-Daniela Pănzan Lőrinczi

Cu câteva zile în urmă, primesc un mesaj de la profesoara mea de română. E o invitație, pentru vineri, la ora 14.30. Zilele trec repede, s-ar putea spune, dar aceste două zile au trecut mai încet decât ați crede. Desigur că așteptam acest eveniment plin de entuziasm, dar se pare că timpul nu era de partea mea în această situație. Și aștept, și mai aștept, și tot aștept. Mă uit la ceasul deasupra tablei: este ora 12.38. Profesorul ne povestește despre Primul Război Mondial. Mai aștept puțin... E ora 12.39. Iar apoi aștept mai mult, chiar mai scriu niște notițe, citesc ceva din manual, iar apoi ridic capul încântată spre ceas: este 12.45. Oftez, apoi mai scriu niște notițe și mă concentrez la oră. Vine și ziua mult așteptată. Se termină și ultima oră, și ies încântată din clasă, mergând spre locul desfășurării evenimentului. Urc scările, deschid ușa de la intrare, inspir adânc aer în piept, mai fac câțiva pași, îmi fac curaj, iar apoi apăs pe clanța ușii înalte din lemn. Și aventura începe...

*Începe la 15 noiembrie 2024, ora 15, când are loc prima întâlnire a Cenuclului „Iustin Panța” a Filialei Sibiu a Uniunii Scriitorilor din România. Aceasta s-a desfășurat într-un ambient familiar și călduros, la CDI. Acolo, eram înconjurați de istorie, povești, basme, poezii și, desigur de cei mai importanți scriitori: Vasile Alecsandri, Ion Creangă, Mihai Eminescu și mulți alții. Afară era un frig crunt, așa că atunci când am intrat în bibliotecă, am fost atinși de un val plăcut de căldură. Înăuntru, ne aștepta pregătită o masă în formă de semicerc, unde avea să se întâmple toată magia. Doamna noastră profesoară de limba română, Maria-Daniela Pănzan Lőrinczi, ne-a așteptat cu prăjiturile, sucuri și fructe. După ce ne-am luat doza de energie și de idei, întâlnirea începe. Cuvântul îi aparține doamnei profesoare, care ni-l prezintă pe tânărul scriitor Savu Popa și ne vorbește despre obiectivele acestui Cenuclu care ia ființă într-un spațiu al cărții, templu al cărții, așa cum este Centrul de Documentare și Informare de la Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sibiu. Apoi, aflăm cine participă la acest moment istoric și anume (de la stânga la dreapta): **Cristian Andrei Băilă, Thea Todiriță, Roxana Ropotin, Miriam Stan, Maia Loloiu, Sara Frățilă, Alexandra Bărbuș, Alexia Neiciu, Teodora Galaftion, Francesca Lőrinczi.** Și adaugă, în stilu-i caracteristic: „Zece de zece pentru un Cenuclu de 10 pentru tinerii din Sibiu!” Sosește apoi, de la Goga, talentatul **Dragoș Drăghici...***

DEBUTUL CENACLULUI LITERAR DEDICAT TINERILOR „IUSTIN PANȚA” DE LA SIBIU

Invitatul special a fost magnificul scriitor Savu Popa, iar noi, eu și alți câțiva elevi, de la gimnaziu și de la liceu, am putut să ne bucurăm de prezența lui. Acesta ne-a adresat câteva cuvinte de început: „Mă bucur foarte mult că ați răspuns invitației noastre. Este un moment, dacă vreți, istoric. Astăzi punem piatra de temelie a unui cenaclu literar, care vă are în prim-plan. Care vă va ajuta, sper, nu să vă spunem cum și ce să scrieți, ci să deveniți acel cititor la care voi vă gândiți. Sunt sigur, după cuvintele doamnei profesoare, după caracterizările cât de poate de clare, că mulți dintre voi aveți sensibilitate, mulți aveți ce să spuneți și nu în ultimul rând, că vă place să citiți. Pașaportul oricărui scriitor este lectura, cartea lui de identitate.

Uităm detaliile, uităm treburile legate de personaje, timp și spațiu, dar rămânem cu ceva și acel ceva ne îmbogățește și nouă experiența de viață. Acum, eu, după cum ați văzut și pe afiș, și doamna profesoară ne-am împărțit sarcinile, deși nu este o treabă obligatorie. Adică, dânsa va fi pe partea de lectură, vă va încuraja și pe partea de citire a creațiilor voastre, iar eu voi încerca să vă ghidez, nu să vă dau sfaturi, pentru că în literatură lucrurile sunt deschise și fremătătoare. Nu e ceva bătut în cuie. Încă ceva, nu vreau să considerați în momentul în care ați scris ceva că eu voi fi acel profesor care vine cu roșu și corectează la sânge: greșeli de ortografie, punerea în pagină a textului sau construcția unui personaj. Dar vă pot ajuta să descoperiți ceea ce un scriitor nu vede, fiind cuprins, uneori, de euforia textului. Numai că, știți cum e în viață, bucuria, sau euforia, această zână năbădăioasă ne părăsește. Că a doua zi, vedem totul cu alți ochi. Textul arată altfel. Dacă cu o seară în urmă, sau o zi, două, trei ai avut senzația că ai scris un text care va fi bestseller, după ce lași textul un pic îți dai seama că parcă propoziția asta șchioapătă.”

În primă fază, am aflat mai multe despre dumnealui și despre textele sale. Apoi, doamna profesoară ne-a rugat, pe noi, tineri scriitori, să citim câte un text de-al nostru. Fiecare dintre noi și-a citit creația. Trebuie să recunosc... toate textele au fost superbe! Unele au fost poezii, iar altele texte în proză. Unele, aproape că te făceau să plângi, iar la altele nu te puteai opri din râs. Savu Popa ne-a explicat ce înseamnă și o cronică literară: „Cronica literară este un text care validează un alt text... În romanul acela mi-a plăcut totul în afară de personaje. De ce? Pentru că personajele acelea nu căpătau consistență în text. Aveau replici false. Un personaj care e fals, care nu-i transmite cititorului ceva, rostește replici neadecvate, se vede imediat acel lucru.

Cu siguranță au fost niște texte unice, care îmi vor rămâne întipărite în minte vreme îndelungată... și vor mai urma și altele „ Va fi un traseu pe care noi îl vom parcurge. Și încă ceva: vreau să închei acest lucru și să ne ținem de o continuitate. Ședințele vor avea loc lunar, am stabilit data de 15. Va putea fi și aici, și la Biblioteca Astra, și de ce nu, într-un spațiu mai aparte.”, a mai spus Savu Popa.

Și uite-așa, într-o clipită, a trecut și prima parte din întâlnirea noastră... După ce ne-am mai acomodat și am prins curaj, atunci a început cu adevărat întâlnirea. Ceea ce a urmat a fost fascinant, dar vă voi lăsa să descoperiți aceasta pe următoarea pagină. Așa că vă îndemn să continuați să citiți. Magia de-abia acum începe...

(Alexia Neiciu)

„ ...Astăzi punem piatra de temelie a unui cenaclu literar, care vă are în prim-plan.
Care vă va ajuta, sper, nu să vă spunem cum și ce să scrieți, ci să deveniți acel
cititor la care voi vă gândiți....”
(Savu Popa)

IMPRESII, SENTIMENTE, TRĂIRI...

Literatura este o esență a sufletului tinerilor; tinerii au nevoie de literatură, iar literatura are nevoie de tineri. Astfel de momente, când necesitatea lecturii și a eliberării prin scris sunt tot mai puternice, îndrumă comunitatea umană să se unească, să formeze un plan de cercuri concentrice dinlăuntrul cărora să răsună strigătul de înfometare după frumusețe și intensitate al sufletului.

Vineri, 15 noiembrie 2025, la Sibiu, se întâmplă un moment istoric. Centrul de Documentare și Informare al Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” adăpostește întâlnirea în care flacăra unui cenaclu al tinerilor este aprinsă și ocrotită. Cenaclul poartă numele poetului și prozatorului Iustin Panța, membru activ în cadrul cenaclului „Transilvania” din Sibiu, și este coordonat de către Maria-Daniela Pănăzan, profesor de limba și literatura română la Colegiul gazdă, doctor în filologie, și poetul, prozatorul, cronicarul și profesorul Savu Popa, amândoi membri ai Uniunii Scriitorilor, Filiala Sibiu.

„Este un moment istoric. Astăzi punem piatra de temelie a unui cenaclu literar, care vă are în prim-plan”, le transmite Savu Popa tinerilor, deschizându-le, astfel, ușile inimii spre literatură și lăsând emoțiile să îi cuprindă; iar ei vor asculta liniștiți, întrebători, cu gândurile vibrând ceea ce urma să fie spus. „Pașaportul, cartea de identitate a oricărui scriitor este lectura. Mă simt mai îmbogățit după fiecare carte citită. Cu ce anume, este interesant de spus și, poate, uneori, greu. Dar, rămânem cu ceva, iar acel ceva ne ajută, ne îmbogățește experiența de viață.

Voi încerca să vă ghidez, nu să vă dau sfaturi; în literatură, lucrurile sunt deschise și fremătătoare. Vă pot ajuta să vedeți ceea ce un scriitor nu vede, fiind cuprins de euforia textului, pentru că este o bucurie – după ce ai pus punctul pe ultima propoziție a unui text în care ai încredere, e ceva unic. E echivalentul unui compozitor după ce a terminat de compus o operă. E bucuria sculptorului după ce a lăsat dalta și ciocanul din mână, sau a pictorului, după ce a pus ultimul punct de culoare. Dar, bucuria, euforia, această zână năbădăioasă, ne părăsește. A doua zi, vedem totul cu alți ochi”.

Poetul le vorbește tinerilor prezenți despre activitatea sa de cronică literară și îi ghidează, în urma lecturii lor, spre tehnici care să îi ajute și să îi inspire. „Un scriitor trebuie să fie atent și la repetiții. Repetiția este o figură de stil puternică. Fiți atenți la acest material, o plastilină mai specială, cuvântul”. Savu Popa redă secvențe și idei din opera lui Miguel de Cervantes, „Don Quijote de La Mancha”, din care ilustrează, în special, circulația și relația realitate-ficțiune, exemplificând modul în care personajul își invită autorul în text: „granițele sunt permissive, aceasta este frumusețea”.

Spațiul literaturii sibiene se mândrește cu astfel de tineri, care iubesc lectura, care se descoperă și vulnerabilizează în creațiile lor. Este deosebită experiența acestui mediu, care încurajează literatura să înflorească și apropie cuvântul de sufletul tinerilor și le clădește, din silabe de emoții și povești, creșterea și devenirea spirituală.

(Maia Loloiu)

Despre a citi ...

„...Constantin Noica are o vorbă extraordinară, pe care editura Humanitas a preluat-o, și anume „Ai atâtea vieți câte cărți ai citit”. Să știți că nu este o vorbă așa, gratuită, e mai mult decât un citat motivațional... Această spunere e de fapt îndemnul pe care și eu l-am trăit pe pielea mea. Mă simt mai îmbogățit după fiecare carte citită...”

După ce fiecare dintre noi și-a împărtășit gândurile prin textele citite, care au fost oglinda fiecăruia dintre tinerii scriitori și, oarecum, m-au ajutat să îi caracterizez pe fiecare în parte, domnul Savu Popa ne-a felicitat. Ne-a dezvăluit faptul că suntem niște copii talentați, care ar putea fi viitorul Sibiului în literatură. Mai apoi, ne-a făcut câteva observații în legătură cu textele citite, pentru a le putea îmbunătăți. Acesta a spus: „Cuvântul este o plastilină mai specială. O mică observație, însă nu legată de ceea ce ați citit voi, un scriitor trebuie să fie atent și la repetiții. Este o figură de stil puternică! Este adevărat că repetarea unor cuvinte, a unor sunete are rolul ei, dar trebuie să fim atenți ca scriitori să nu existe repetiții care dau un aspect supărător textului.” Acesta ne-a adus la cunoștință faptul că „Mie îmi poate place ce ai scris la o sedință, dar nu și la următoarea. Asta nu înseamnă că o să spun că nu mi-a plăcut, ești o catastrofă, nu mai veni. Doar o să spun uite, mi se pare că aici ai punctat altfel treburile și eu cred că ai putea duce lucrurile într-o altă direcție care te-ar avantaja! Tu poți să iei sau să nu iei în vedere, să ai în vedere acest sfat.”

Am apreciat foarte mult dorința dumnealui de implicare și efortul pe care l-a depus pentru ca acest eveniment să prindă culoare. Ne-a comunicat faptul că, în cadrul acestui cenaclu, vom învăța cum să ne gestionăm emoțiile, astfel încât acestea să ajungă pe hârtie (sau, de ce nu?, pe ecranul calculatorului), într-o compunere.

Acesta a mărturisit „Vreau să mai fac o precizare despre această legătură între viață și poveste. Cred că unul dintre cele mai interesante exemple o reprezintă celebra operă Don Quijote. Dacă vrei, într-o vacanță, faceți-vă timp să o citiți, căci este fermecătoare. Iată cum scriitorii, la un moment dat, pot să se joace cu propriile lor personaje, pot să invite în lumea lor, să le spună: Uite, eu sunt autorul tău și te-am invitat să ieși din lumea ta și să vii în lumea mea. Deci, granițele sunt foarte permeabile, foarte permissive și asta este frumusețea.” El și doamna profesoară de limba și literatura română, care a fost, de altfel, organizatoarea acestui cenaclu pentru noi, viitori scriitori, Maria Daniela Pănăzan, ne vor ghida în acest drum fascinant.

Domnul Savu Popa a continuat apoi prin a ne spune câte ceva despre omul al cărui nume îl poartă și cenaclu: Iustin Panța. Acesta a fost unul dintre cei mai activi scriitori din România, fiind redactor-șef la cunoscuta revistă „Euphorion”. S-a născut în 1964 și s-a stins, din păcate, în 2001. Acesta a lucrat chiar în orașul nostru, Sibiu. Cenacluul îi poartă numele în semn de mulțumire pentru operele literare desăvârșite pe care le-a redactat și este văzut precum un „idol” de către noi, tinerii pasionați de literatură. Scriitorul ne-a mai spus faptul că, de-a lungul întâlnirilor care se vor desfășura în diferite spații (cum ar fi o bibliotecă sau, de ce nu, o cafenea), ni se vor alătura și alți scriitori cunoscuți pentru a ne răspunde sutelor de întrebări care curg lin în mintea noastră și curiozităților nenumărate.

La finalul întâlnirii, doamna profesoară ne-a invitat să servim prăjituri. Cu toții am luat loc la masă și am discutat deschis despre impresiile noastre privind cenacluul. Sala era învăluită de

Despre literatură, despre creație și despre scris...

„... Într-adevăr, după ce ai pus punct după ultima propoziție a unui text în care tu ai încredere, este ceva unic. Este echivalentul unui compozitor care a terminat de compus o operă, care, într-adevăr, va rămâne... E ceva unic. Eu trăiesc de fiecare dată...”

zâmbete și voie bună, de speranțe și o oarecare teamă cu privire la viitor. Însă vom parcurge drumul încetișor-încetișor și ne vom bucura de toate aventurile prin care vom trece. Și parcă nu mai voiam să plecăm acasă... Am făcut câteva fotografii pentru a immortaliza momentul „istoric”, așa cum spunea domnul Savu Popa. Din păcate, a sosit și momentul plecării de care ne ascundeam încă de la începutul întâlnirii. Ne-am luat rămas bun, nerăbdători să participăm la ședința din luna următoare.

Mă bucur nespus de mult că am ocazia să fac parte din cenaclul literar „Iustin Panța”! Întâlnirea mi-a trezit o mulțime de emoții puternice, de la spaimă, până la entuziasm. Am realizat cât de norocoasă sunt că mă aflu printre astfel de oameni. Și aici nu mă refer la faptul că operele lor literare erau complexe, ci la dorința lor de a scrie, la pasiunea pentru literatură care se simțea în cuvintele pe care le rosteau. Sunt nerăbdătoare să particip la următoarea întâlnire și să învăț să mă descopăr pe mine însămi. Vă invit și pe voi, dragi cititori, să vă alăturați cenaclului dacă sunteți dispuși să porniți într-o aventură în propria voastră minte!

(Alexandra Bărbuș)

Savu Popa, unul dintre cei mai tineri scriitori din România, s-a născut pe data la 15 februarie 1991 la Ocna Sibiului. Profesor de Limba și literatura română, doctor în filologie, a debutat în revista „Euphorion”, Sibiu, 2004 cu un grupaj de versuri. A publicat mai multe cărți: „Ipostaze”, Editura Paralela 45, Pitești, 2017, „Noaptea mea de isomnie”, Editura Cartea românească, Pitești, 2018, „O cameră fără prize”, Editura Casa de Pariuri Literare, București, 2021, iar cea mai nouă carte publicată este „Strigorița”, Editura pentru Artă și Literatură, București, 2023.

Membrii Cenaclului Literar „IUSTIN PANȚA”:

Dragoș Drăghici, Cristian Andrei Băilă, Roxana Ropotin, Francesca Lőrinczi, Miriam Stan, Maia Loloiu, Sara Frățilă, Alexandra Bărbuș, Alexia Neiciu, Teodora Galaftion, Thea Todiriță, Eliza Suci, Mădălina Țimonea, Carla Lăzăroaie, Elena Benea.

Coordonator: prof. dr. Daniela Pănăzan Lőrinczi

*FESTIVALUL-CONCURS
„CDIDEI ÎN CĂRȚI”*

Coordonator:
prof. dr. Maria-Daniela Pănzăzan Lórincki

Ce este concursul CDIdei în cărți?

Este un concurs în care elevii sunt împărțiți în echipe de câte trei membri. Fiecare echipă alege o carte pe care o citește și pentru care realizează mai multe materiale: fișa cărții, o fișă de jurnal cu activitățile realizate în timpul proiectului și un obiect reprezentativ (un afiș sau o machetă). Am participat la acest concurs anul trecut și am descoperit noi autori, noi moduri de a percepe și transmite informații despre lectura și conținutul unei cărți.

Concursul are două etape: județeană și națională. La etapa județeană au participat patru echipe. Din Colegiul nostru, s-au calificat la etapa națională două echipe: a noastră și cea a colegilor din clasa a VIII-a, formată din Francesca Lőrinczi, Diana Stoica și Cristian Băilă.

Ne-am simțit minunat, așa că sfatul nostru este: Încercați și voi! Merită!

Realizarea proiectului

Călătoria noastră prin această aventură început într-o oră de limba română când doamna profesoară ne-a povestit despre acest proiect minunat. Pentru că nouă ni s-a părut foarte interesant, i-am spus dânzei că dorim să participăm. Am format echipa (Raluca, Antonia și Simina) și am ales cartea „Dumbrava Minunată” de Mihail Sadoveanu, pentru că este o carte foarte frumoasă.

Deoarece noi ne pricepem să desenăm, am ales să realizăm un afiș în care să încadrăm o secvență din carte. Apoi ne-am apucat de realizarea fișei cărții în care trebuia să facem rezumatul pentru fiecare capitol, bibliografia autorului, fișa obiectului (afișului) și impresiile despre carte. Pentru realizarea fișei a trebuit să lucrăm împreună ca rezultatul final să fie unul reușit. Când am terminat fișa cărții, am lucrat la realizarea afișului. Am început prin realizarea schiței, iar apoi am continuat să colorăm și să facem detaliile. Ne-am distrat pe tot parcursul realizării proiectului și ne-am bucurat de fiecare moment petrecut împreună. La final, am realizat și fișa de jurnal. Aceasta am realizat-o împreună, reamintindu-ne de toate momentele frumoase.

Când totul era gata, am împărțit materialele între noi și le-am „studiat” pentru a ne pregăti prezentarea. Ne-am întâlnit la Centrul de Documentare și Informare și, alături de doamna profesor coordonator, am făcut filmarea prezentând proiectul. În sfârșit! Suntem pregătite pentru concurs!

Impresii

Ne-a plăcut foarte mult să
participăm la acest concurs.

*Ne-am distrat, am învățat
lucruri noi și ne-am clădit o
prietenie nouă și frumoasă.*

*Mi-a făcut plăcere să petrec
timp și să lucrez cu prietenele
mele pentru acest concurs.
Cred că am reușit să realizăm
un proiect pe măsura
așteptărilor.*

**Antonia Munean, Simina
Muntean, Raluca Angelescu**

„CĂRȚILE NE AJUTĂ, ÎNAINTE DE TOATE, SĂ VEDEM LUMEA MAI FRUMOASĂ ȘI MAI BUNĂ. SUNTEM CEEA CE CITIM.”

Despre Centrul de Excelență din Sibiu

În clasa a V-a, doamna profesoară, Daniela Pănzan Lőrinczi, ne-a povestit despre o nouă formă de învățare suplimentară: Centrul Județean de Excelență pentru Limba Română. Din momentul în care am aflat vestea, am decis că doresc să învăț mai mult pentru această materie și am hotărât să particip la întâlnire.

Doamna profesoară ne-a explicat că este necesar să dăm un test pentru a fi admiși și am acceptat imediat. A fost o alegere foarte bună, deoarece, cu ajutorul acestor lecții suplimentare, mai avansate decât ce lucram la clasă, am putut participa la concursuri, unul dintre acestea fiind „CDIdei în cărți”. Profesoarele de la cerc au fost mereu dornice să ne ajute să învățăm mai mult la limba română, să citim mai mult pentru ca, în timp, să ne exprimăm mai frumos și să realizăm compuneri mai frumoase.

La finalul fiecărui an școlar, are loc o premiere, în cadrul căreia am primit o diplomă și o mică recompensă și am fost felicitați și aplaudați de cei din jurul nostru. Consider că participarea la aceste cursuri m-a ajutat foarte mult și sunt recunoscătoare doamnei profesoare Lőrinczi pentru faptul că ne-a ajutat să ajungem aici. (Antonia Munean, Simina Muntean, Raluca Angelescu)

„CDIDEI ÎN CĂRȚI”, 2024

„Dumbrava Minunată” de Mihail Sadoveanu

Date despre autor

- Mihail Sadoveanu s-a născut pe data de 5 noiembrie 1880 la Pașcani și a decedat pe 19 octombrie 1961 în comuna Vânători-Neamț. Părinții lui Mihail Sadoveanu au fost Alexandru Sadoveanu și Profira Ursache. Scriitorul a fost tată pentru 11 copii și a primit premiul Lenin pentru pace.

- El a fost un important scriitor pentru cultura românească, nuvelist, academician, om politic, povestitor și romancier. Este cunoscut mai ales pentru romanele sale istorice de aventuri.

Despre carte

- Autor: Mihail Sadoveanu
- Titlul cărții: „Dumbrava minunată”
- Editura: Mihail Sadoveanu
- Număr de pagini: 45 de pagini
- Tipul lucrării: Literatură română
- Volum: „Povestiri pentru copii”
- Anul publicării: 1926
- Citatul care ne-a inspirat: „Un prieten adevărat este cel care apare când restul lumii dispare” - Walter Winchell

15 aprilie - 10 mai 2024

În această perioadă, am realizat împreună afișul. Noi ne-am întâlnit de mai multe ori la biblioteca școlii, la CDI, pentru a face o schiță din care la final să devină un afiș frumos. Am încercat să respectăm majoritatea informațiilor din carte prin care autorul a descris peisajul și acțiunea.

Sâmbătă 20 aprilie

În această zi de vacanță noi am intrat online pe Zoom pentru a începe să scriem pe calculator fișa cărții. Noi am căutat pe Wikipedia mai multe informații despre autor și despre carte.

Miercuri 15 mai

Noi am intrat pe Zoom și am terminat delaliile pe care le mai aveam de făcut. Am terminat ultimele rezumate ale cărții și am aranjat toate pozele făcute pe timpul proiectului în pagină.

Fișa obiectului

Denumirea obiectului: **OBIECTUL SPIRE FENICORIE**

Descriere: o secvență din călătoria Lizuică

Obiectul reprezentativ

Noi am ilustrat o secvență din călătoria Lizuică spre bunicii săi, aceea în care fetița, împreună cu Patrocle, traversează dumbrava și trec peste părul plin cu viețuitoare.

Am ales ca acest afiș să îl pictăm cu nuanțe palide ale culorilor. Pentru cer și lac am ales predominant albastru, deoarece albastrul este o culoare liniștitoare care îți oferă o stare de bine atunci când te uști la ea. Pentru titlul cărții și al afișului am ales o culoare mai aprinsă pentru a-ți atrage atenția, iar personajele le-am pictat în culorile pe care autorul le-a ales și le-a descris în carte. În colțul stâng al afișului am decis să pictăm un soare, deoarece acesta simbolizează viața, sursa de lumină și bucuria de a trăi.

Pentru a face afișul mai interesant, am hotărât ca unele elemente să le facem 3D precum: norii, câțelul și iarba.

Prin acest afiș dorim să încurajăm cititul cărților și operelor românești ale copilăriei părinților noștri, dar și a copilăriei noastre, și să le aducem în actualitate, de aceea am ales ca titlul afișului să fie „Drumul spre Jeneasa”.

Atelier de lectură și de scriere creativă

Magia cuvintelor

Coordonatori:

prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

prof. dr. Marcela Ciobănuș

prof. dr. Anamaria Coroian

Alice în Țara Minunilor

Mă aflu la expoziția de istorie feroviară din Arad cu tatăl meu. Era o zi atât de frumoasă! Cerul era senin, fără pic de nori alburii. Soarele mândru domina împărăția cerului, lansându-și săgețile de aur către pământ. Din când în când, câteva păsări voinice ciripeau în sincron, formând o adevărată orchestră.

Admiram încântat expoziția împreună cu tata, care era fascinat de tot ce se afla în muzeu. În schimb, deși mereu am fost pasionat de obiectele vechi, eu voiam să îmi petrec timpul călătorind, având parte de o aventură incredibilă, una la care nici nu pot visa. Dar eram captiv... Stăteam într-un colț, posomorât, când un greiere țopăi pe mâna mea. Acesta îmi spuse, fără ezitare:

- Dragul meu, vino cu mine dacă îți dorești să descoperi ceva nou, ceva ce nimeni nu a mai văzut până acum!

Am încuviințat din cap, fericit că urma să descopăr ceva interesant. Cine ar fi crezut că singura mea cale de a scăpa era un simplu greier? Insecta a pocnit din degete.

Dintr-odată, totul devenise mai mare, inclusiv greierașul mic și firav, de o culoare verzuie. Glasul lui era armonios și melodic, ca să nu mai pomenesc faptul că era probabil cea mai politicoasă ființă pe care am întâlnit-o. Nu mi-a venit să cred când mi-a spus că mă micșorasem! Poate că era un fel de vrăjitor... S-a strecurat print-o crăpătură în perete și mi-a deschis o ușă veche, care scârțâia.

De cealaltă parte a ei se afla un alt tărâm! O sumedenie de căsuțe se iveau pe pajiștea întinsă, cu flori de toate culorile. Acestea vorbeau și dansau, la fel ca toate plantele și animalele de acolo. Mirosul a verde și a proaspăt mă îmbia. Toate insectele mă salutau prietenos. O floare gigantică și-a făcut apariția. Era ofilită, fără culoare sau frunze. Vocea ei era atât de puternică încât celelalte flori au intrat în pământ. Tuturor le era frică de ea. Aceasta distruse tot din jurul ei, fără să stea pe gânduri.

Grafică: Ecaterina Istrate, clasa a VI-a A

Se auziră țipete în continuu. Îmi era atât de frică! Cine știe de ce era în stare acea floare malefică. Greierele m-a implorat să fac ceva. După câteva clipe de gândire, mi-am luat inima în dinți și am pornit către floare. În piept simțeam bătăile puternice ale inimii mele. Când floarea m-a observat, i-am spus că este binevenită la mine acasă! Aceasta s-a oprit. O lacrimă de fericire s-a scurs pe petalele ei uscate. Tot ce îmi dorea era să o îngrijească cineva.

De atunci, eu și floarea suntem cei mai buni prieteni. Am trăit aventura mult așteptată. O port în fiecare zi cu mine, în suflet!

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A

Călătoria vulpii Yoni

Într-o lume fantastică, unde animalele puteau vorbi și merge pe două picioare, trăia o vulpe curajoasă pe nume Yoni. Aceasta era o exploratoare renumită din regatul Mabotif, cunoscută atât pentru aventurile sale, cât și pentru bunătatea ei. Yoni era foarte îndrăgită de toată lumea, chiar și de împăratul Doji, un personaj care nu plăcea prea multor animale.

În regat era o haită de lupi barbari care, într-o zi, descoperiseră un ou de dragon foarte puternic, ascuns în Munții Toniquis, cei mai periculoși munți din regat. Legendele antice povesteau că această haită cucerise Lumea acum 824 de ani, tot datorită unui ou de dragon. Șeful haitei era Minche, un lup crud și nemilos, iar când era vorba de putere, acesta făcea orice pentru a o avea.

După ce și-a pregătit toate lucrurile necesare călătoriei, Yoni s-a dus la prietenul său vultur, Falko, renumit pentru agilitatea și precauția sa, să-l întrebe dacă ar dori să o însoțească în căutarea oului de dragon. Falko a acceptat fără ezitare.

Cei doi și-au început călătoria, luând în considerare toate posibilele pericole care i-ar putea aștepta pe drum. Yoni s-a urcat pe spatele lui Falko, și astfel cei doi prieteni au pornit la drum. În timpul zborului, Falko a obosit și, din fericire, au zărit o pajiște plină de căpșuni și au decis să înnopteze acolo.

A doua zi dimineată, Yoni și Falko s-au pregătit să plece și au hotărât să adune câteva căpșune, în caz că le-ar fi fost necesare pe parcurs. Înainte să plece, au zărit haita de lupi barbari și au fost nevoiți să se ascundă.

– Șefu', am aflat că o vulpe încearcă să ne împiedice să cucerim Lumea, din nou. Ce să facem? spuse unul dintre lupi.

– Găsiți-o orice-ar fi și aduceți-o în peștera cu oul! spuse Minche.

– Da, să trăiți! răspunseră ceilalți lupi.

După un timp, lupii au plecat, iar Falko și Yoni au putut să-și continue călătoria. Yoni și-a dat seama că haita aflase de planul ei și știa că, de acum înainte, trebuia să fie mai prudentă.

Cei doi prieteni au urmat haita, iar aceasta a ajuns la intrarea unei peșteri.

– Să intrăm? întrebă Falko.

– Da, normal! Dacă oul acela eclozează și prima ființă pe care o vede este un lup, va fi aproape imposibil să-i oprim spuse Yoni.

Cei doi au intrat în peșteră și s-au ascuns după o cutie lăsată la intrare. Falko și-a folosit talentul de a imita sunete și a reușit să imite vocea lui Yoni, dând impresia că aceasta era aproape de peșteră. Toată haita de lupi, inclusiv șeful, a plecat să verifice, în timp ce Falko și Yoni au început să caute oul. Yoni a observat o lumină venind dinspre un cuib de nuiel și a mers să o verifice. În cuib se afla oul de dragon. Yoni a strigat la vederea oului, atrăgând haita înapoi în peșteră.

– Hei! Acela este oul meu! După ei! strigă furios șeful haitei.

Falko a luat-o pe Yoni pe spate și a zburat peste haita furioasă de lupi. După o vreme, Falko a observat că una dintre aripile sale fusese rănită, dar a decis să nu-i spună lui Yoni, deoarece, dacă s-ar fi oprit, haita i-ar fi ajuns din urmă. La jumătatea drumului, Falko a căzut la pământ din cauza epuizării și a răni, iar haita a reușit să-i prindă.

Șeful haitei a scos o sabie din traista lui și s-a apropiat de cei doi prieteni.

– Dați-mi oul și poate vă veți întoarce acasă întregi! spuse șeful haitei.

– Nici vorbă! Dacă îți dau oul, vei cucerii Lumea din nou, iar asta nu se va întâmpla! exclamă Yoni.

– Bine atunci, să nu spui că nu te-am avertizat, spuse șeful haitei.

Chiar înainte ca șeful haitei să se apropie de Yoni și Falko, Doji și armata sa au apărut de nicăieri, în spatele celor doi.

– Am auzit că te duci să iei oul de dragon de la lupi și m-am gândit că vei avea nevoie de ajutor la întoarcere, spuse împăratul Doji.

– Mulțumesc că ai venit să ne ajuti! spuse Yoni.

Lupii nu au avut de ales și au fost nevoiți să se retragă. Lumea a fost salvată, iar regatul Mabotif a făcut rost de un ou de dragon. În acea zi, toată lumea s-a bucurat și a sărbătorit, mai puțin Falko, care era acasă, cu aripa bandajată, și Yoni, care stătea lângă acesta, scriind despre minunata aventură în jurnalul ei.

„Tărâmul celor Diferiți”

Era o dimineată calduroasă de primăvară. D.J și Busuioc se plimbau prin pădurea liniștită de la marginea orașului. Cerul era senin, fără pic de nori alburii. Soarele mândru domina împărăția cerului, lansându-și săgețile de aur către pământ. Păsările voinice ciripeau în sincron, formând o adevărată orchestră. La un moment dat, dintr-un tufiș sări o fetiță.

Fetița era înăltuță, cu pielea catifelată. Purta o rochiță roz, din bumbac, dantelată în jurul mânecilor. Iar capul... era o varză! Da, într-adevăr, o varză bogată, cu frunze verzi și albe.

Cei doi prieteni rămân încrămeniți, ca doi soldați ce stau perfect drepti.

- La școală, nimeni nu vorbește cu mine... Cu toții fac glume pe seama mea, iar eu sunt nevoită să stau singură în pauze. Aș putea spune că nu am prieteni, dar am unul: un nuc! În fiecare zi povestesc cu el, pe măsură ce citesc din cărțile mele preferate. Acesta mă ascultă și nu râde ca ceilalți colegi. Dar pe lângă el, nu am pe nimeni: nici mamă, nici tată. Voi vreți să fiți prietenii mei? spuse cu o voce suavă fetița.

Băieții au clătinat din cap, fără să stea pe gânduri. Nici nu apucaseră să se prezinte, căci au simțit o zdruncinătură puternică.

După câteva secunde, se aflau pe alt tărâm. Acolo, soarele se revărsa blând și voios peste o livadă, îmbujorată ca o tânără mireasă cu flori rozalii. Corul tânguitor și dulce al broaștelor răsună peste tărâm. Deasupra copiilor se afla un baldachin de muguri înmiresmați.

Cei trei admirau colțul de natură. Semăna cu cel din ilustrațiile cărții pe care le citea fetița.

Un iepuraș simpatic se apropie de ei și le spuse încântat:

-Bine ați venit în „Tărâmul celor Diferiți”, locul în care oricine este binevenit! V-am adus aici pentru că doar voi puteți schimba situația în care ne aflăm! Vrăjitoarea vrea să distrugă ținutul, iar noi vom rămâne fără un loc pe care să îl putem numi casă! Avem nevoie de ajutor!

Copiii curajoși și dornici de o aventură au pornit către castelul vrăjitoarei. Deși erau emoționați, nu s-au îndoit nicio secundă de ceea ce pot realiza împreună!

Ușile castelului s-au deschis, iar copiii au intrat. Chiar acolo, o doamnă îi aștepta.

Aceasta purta o pălărie albastră, țuguată. Era îmbrăcată cu o mantie neagră, ca bezna. Îi privea fără milă. Părea într-adevăr cruntă. Și da, aceea doamnă misterioasă era însăși vrăjitoarea!

Ea se urcă pe mătura ei și fugări copiii. Aceștia, speriați, alergară în neștire. Era acesta sfârșitul? Vrăjitoarea se apropie tot mai tare și... se opri în dreapta lor! Aceasta îngenunchiă în fața fetiței cu cap de varză și îi spuse:

-Sunt mama ta! Te-am căutat de-a lungul vieții, dar în zadar. A fost nevoie de o înscenare ca să te pot aduce aici. Vezi tu... eu sunt chiar regina acestui tărâm!

Din ochii fetiței curgeau picături inocente, lacrimi de fericire! Cineva o iubea! De atunci, locui pe acel tărâm cu mama ei grijulie.

Între timp, D.J și Busuioc s-au întors acasă.

-Ce mai aventură! spuse Busuioc.

-Într-adevăr! După cum vezi, ai nevoie de un motiv ca să fii trist, dar nu și de unul ca să fii fericit! Până la urmă, totul se rezolvă de la sine! zise D.J.

Uite așa, cei doi au învățat o lecție importantă. Nu au uitat-o vreodată pe fetița cu cap de varză!

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A

Grafică: Emma Veștemeanu, clasa a V-a A

Într-o altă lume

Balul florilor

Este o zi însorită a anotimpului Primăvară. Soarele își înfige razele ca niște sulite ascuțite în norii stufoși de pe cerul de azur. Păsările se întrec în laudele lor către Domnul. Pe deal, sus, cu a lui coroană fluturând în vântul incolor, un măr singuratic își trimite parfumul roadelor către femeia care urcă agale spre el. Mirosul îmbătător atrage albine, fluturi și câte și mai câte!

Cuța, în bluza ei roșie, fluturând sub razele soarelui, aduce o găleată plină cu apă rece, sclipitoare ca safirul. De fiecare dată când îl vizitează pe vechiul pom, aceasta îi aduce un dar, pentru ca amândoi să aibă parte de bucurie. Deși drumul este anevoios, vârful dealului este un punct de observație perfect, cu o priveliște ce cuprinde sate, râuri, păduri, chiar și munți!

Pomul, însă, și-a pregătit o nouă poveste.

Am să-ți povestesc astăzi o scurtă istorisire despre lumea unde am crescut cât eram sămânță. Acolo, jos, e un tărâm creat din vise! Fiecare își spune povestea, iar apoi, cu ajutorul rădăcinilor arborilor mai bătrâni, se țese o pânză mare de tot și colorată, din acestea pe care le-am menționat mai devreme. Și aici creștem noi.

Ei bine, într-o zi, pe când exploram, am descoperit o pădure magică, unde chiar și râurile pot plânge! Pădurea era formată din mici ferigi care, pentru mine erau mari pe atunci... Fascinat de frumusețile acestui loc, de iarba sclipitoare și de boabele de rouă, m-am adâncit tot mai mult. Nici nu mi-am dat seama cum a trecut timpul, că s-a făcut noapte. Luna albă și rotundă probabil strălucea puternic sus, însă nu avea putere să ajungă și la noi. Ca și cum n-ar fi fost de ajuns bezna în care căzusem, un răcnet de fiară s-a auzit de acolo, ca dintr-un abis. Un tigru mare, cu dungi albastre și ochi mari, violet, a început să alerge înspre mine. Cine știe ce băiat visa un astfel de animal acum...

Pentru o clipă, fiara s-a oprit, însă, cum m-am mișcat, a început iar să alerge. Disperat, am orbecăit prin întuneric în căutarea unei scăpări, însă, mi-am dat seama că m-am rătăcit! Am înlemnit și nu de frică! Au început să îmi crească rădăcini. Chiar acum! Tigru se apropia și mai mult, a deschis gura, i-au lucit colții și... a dispărut! Pesemne că visul copilului s-a sfârșit. Ce eliberare!

Astfel am reușit să ajung până-n ziua de astăzi... teafăr!

A fost o aventură de neuitat!

Astfel își încheie măgul povestirea...

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Primăvara a sosit, aducând vești pline de căldură, rândunele îmbrăcate în frac și mireasmă parcă ruptă din Rai. Din pământul jilav, ghiocelul, simțind că zăpada începe să se topească, și-a scos timid căpșorul alb, imaculat. Rând pe rând, florile au început să răsară voioase, adulmecând înaintate mirosul de primăvară. Dar iată că, într-o zi, o rândunică purtând penele negre ca abanosul aduse o veste ce încântă întreaga lume a florilor:

- Dragile mele, zise, Zâna Primăvară, bucuroasă că s-a reîntâlnit cu natura, organizează un bal al nopții! Chiar și luna, în splendoarea ei, și-a croit rochie de argint ca să participe la dans.

Prima care vorbi fu lăcrămioara:

- Ne vom pune hainele de preț, căci așa ceva demult nu s-a mai întâmplat!

Zis și făcut. În acea seară, pe iarba plină cu boabe de rouă, florile poienii s-au adunat. Ghiocelul, timid și speriat, a rămas într-un colț, în timp ce suratele ei au început să se certe:

- Haina mea, strălucitoare și mov, este cea mai frumoasă! Începu, arogant, toporașul.

- Ba nu, a mea este mult mai încântătoare! comentă un brebenel.

Lăcrămioarele începură să se fâlească:

- Noi suntem cele mai albe! Cele mai minunate suntem noi! Pădurea ne aclamă...

- Gata, le întrerupse luna, de sus. Ghiocelul, alb și fermecat, a rămas stingher, însă mai înțelept decât voi! Toate sunteți frumoase, iar aici nu este loc de ceartă!

Brusc, ca vrăjite, florilor le-a părut rău, s-au împăcat și-au început să danseze. Ghiocelul, bucuros că totul s-a terminat, a intrat, modest, în pasul de vals.

Astfel, modestia a salvat florile, îndeplinindu-se visul primăverii de a valsa cu toate florile la un loc, frumoase toate foc.

Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Ajunul Crăciunului venise fără mantia albă și strălucitoare ce obișnuia să îmbrace lumea în tăcere și liniște. Cerul, de un gri întunecat, părea să se aplece peste pământul rece, iar frigul ascuțit mușca nemilos din obraji, o dată cu noaptea care se lăsa încet, încet peste lume. Totuși, din când în când, câțiva fulgi răzleți dansau leneș prin aer, semn că iarna își amintea de rugămințile noastre, a celor care ieșiserăm la colindat pe la casele celor dragi. Aerul purta cu sine parfumul înghețat al brazilor, ca o șoptă a pădurilor adormite, în timp ce luminile orașului străluceau, ținând promisiunea unei sărbători ce părea să plutească între cer și pământ.

Alături de mama, străbăteam în liniște șoseaua ce șerpuia prin Pădurea Dumbrava, un drum care ne purta spre casă printre umbrele copacilor desfrunziți și prin răsuflarea rece a iernii. În Dumbravă, natura rămâne mereu stăpână, iar în umbra copacilor goi și semeți, tăcerea are o muzică proprie. În seara aceea, ochii mi se opreau asupra urmelor pierdute în zăpada veche, pe amprente delicate ale căprioarelor și pe cele, poate, ale unor vulpițe.

Deși eram obișnuită cu tihna și misterul pădurii, ceva neobișnuit mi-a atras atenția. Aproape de marginea drumului, o siluetă mică și tremurândă se contura în lumina slabă a lunii și a becurilor din depărtare. Părea o vulpiță. Am încetinit curioase și privirea mea a întâlnit ochii umezi ai unei cățelușe. Era mică, cu blana udă și murdară, iar trupul ei tremura de frig și teamă.

- Mama, oprește, te rog, am strigat disperată.

Ne-am oprit surprinse de întâlnirea neașteptată. Cățelușa nu părea să fie sălbatică, în ochii ei mari și blânzi se citea ceva cunoscut, ca o rugămintă tăcută.

- Poate a fugit de acasă sau poate a fost abandonată, a spus mama.

- Nu putem să o lăsăm aici, am spus eu în timp ce mama s-a dat jos blocând circulația, în speranța ca nicio mașină să nu o lovească.

Am luat-o în grabă și am pornit spre casă. M-am aplecat ușor spre ea și am vorbit cu glas liniștit, încercând să nu o sperii. Am întins mâna, iar ea, după câteva momente de ezitare, și-a ridicat boticul spre mine, lăsându-se atinsă. Blana ei era rece și încălceată, dar în ochii ei se aprinsese o scânteie de încredere.

Acasă am improvizat un culcuș cald pentru ea, folosind o pătură veche și un coș mare pe care îl aveam în casă. Povestea ei era scrisă doar în tristețea privirii și în felul în care se strânsese în jurul cozii, Cățelușa s-a așezat acolo, parcă uimită de norocul ce o adusese la adăpost în miez de noapte. În scurt timp, a adormit, cu boticul ascuns între lăbuțe, respirând liniștit. Privind-o, m-am gândit la următorul pas, trebuia să îi găsim stăpânii, eu mai aveam o cățelușă și m-am gândit că aș fi devastată să o pierd.

În dimineața de Crăciun, am pornit prin vecini să-i căutăm stăpânii și am postat pe rețelele de socializare un anunț cu poze. Am mers la o clinică în oraș să verificăm dacă are cip de identificare, dar din păcate, nu am avut noroc, nu avea. Speram ca cineva să o caute, să o recunoască și să vină s-o ia acasă dar, pentru moment, ea era oaspetele nostru special.

După trei zile de încercări neobosite, în care am răscolit satul, am lăsat anunțuri și am povestit tuturor despre cățelușa găsită în Ajun, a venit momentul ce avea să ducă povestea spre un final neașteptat și fericit. Telefonul a sunat, iar vocea de la capătul firului părea încărcată de emoție:

- E cățelușa noastră!

Familia ei o căuta încă din noaptea de Ajun. Speriată de vuietul ascuțit al petardelor, cățelușa fugise în noapte, tocmai când niște copii veniseră să colinde. Fusesse surprinsă de zgomotul brusc, iar frica o purtase departe, peste drumuri necunoscute și prin Pădurea Dumbrava, mai mult de cinci kilometri de întuneric și îngheț. Rătăcită în lumea tăcută și rece a iernii, se pierduse complet, însă nu își pierduse dorința de a găsi ajutor.

Când familia ei a ajuns în fața porții mele, chipurile lor radiau de bucurie. Cățelușa s-a ridicat brusc din culcușul ei și, cu o coadă fremătând de emoție, a alergat spre ei. Era o reuniune care depășea cuvintele, o regăsire plină de înțelesuri mute. Ochii lor, umezi de lacrimi, spuneau totul despre ceea ce trăiseră, pierderea, speranța, și în sfârșit, bucuria.

Această poveste simplă, țesută din întâmplări neașteptate și fire invizibile ale destinului, a adus în Ajunul meu o lumină diferită, una care nu venea din brad sau din strălucirea cadourilor. În acele zile, am învățat că uneori magia sărbătorilor se ascunde în gesturile mici, în momentele când poți oferi, fără să aștepti nimic în schimb, iar răsplata vine în cele mai neașteptate și frumoase moduri. Și cum spunea Charles Dickens „Voi păstra Crăciunul în inimă și voi încerca să-l țin cu mine tot anul.”

Carla Lăzăroaie, clasa a VIII-a B

Amintiri din copilărie

de Ion Creangă

„Amintirile, poveștile și prietenii pot dăinui dincolo de vreme”

Aproape că trecuse vara, iar păsările călătoare se pregăteau să ia cu ele în zbor și ultimele zile de vacanță, în timp ce eu mă aflam în vestitul sat Humulești, într-o excursie cu părinții. Îmi dorisem de mult timp să ajung în acel loc de poveste, care m-a surprins prin atmosfera sa de basm, căsuțele cu acoperișuri țuguiate de paie și ziduri puternice de lut bătătorit de soare, ducându-mă cu gândul la vremuri îndepărtate, pe care le întâlnisem doar în cărți. În acea dimineață de august, văzduhul era plin de cicade guralive, de glasurile clandestine ale unor greieri și de iubărețe păsări multicolore ce parcă făceau concurență clopotelor și toacelor ce răsunau dinspre mănăstirile din apropiere. Cerul era senin, iar albastrul său cristalin și intens se sprijinea pe crestele cenușii ale munților ce înconjurau Humuleștiul.

În timp ce mă plimbam pe ulițele colbuite ale satului, șipotul cristalin al unei ape mi-a atras atenția într-un mod misterios. M-am îndreptat spre locul de unde venea acel susur și în spatele unor nuci bătrâni am descoperit un râu cu apă limpede ce șerpuia anevoios printre dealuri. Mi-am dat seama atunci că acel râu era Ozana cea frumos curgătoare din poveștile lui Ion Creangă, care mă fascinasera de-a lungul copilăriei. Absorbit de strălucirea apei, m-am așezat pe malul râului, ale cărui sclipiri mă ademeneau tot mai mult în jocul lor luminos.

Brusc, cineva a aruncat o piatră în râu, chiar lângă mine. Am crezut că visez, căci nu văzusem pe nimeni în apropierea mea, însă, pe apa lucitoare, în jurul pietrei, au apărut inele mișcătoare ce creșteau din ce în ce mai mult. Eram nedumerit și în acea clipă s-a întâmplat ceva cu totul neașteptat: cursul râului și-a schimbat direcția, ca și cum acele unui ceasornic ar fi mers înapoi, sfidând timpul. O umbră fâșneată a început să se contureze printre valurile apei involburate. M-am speriat pentru o clipă, simțindu-mi inima lipindu-se ca un melc de stânca udă de pe marginea râului, căci nu știam cine ar putea fi. Am ridicat privirea, însă nu mi-a venit să cred cine se afla acolo. În fața mea stătea, privindu-mă cu ochii mari și curioși, un băiețel cu părul bălai și cu un zâmbet șugubăț întipărit pe chip. Nu am apucat să spun nimic, căci râsul său zgomotos aproape că mi-a asurzit urechile. S-a oprit dintr-odată în timp ce mă cerceta curios.

-Te-am speriat? Bine că nu te-am nimerit cu piatra, că era vai de capul tău! spuse el, apoi râsul lui a răsunat din nou în urechile mele.

-Văd că ai poftă de glume, am rostit eu derutat, în timp ce băiețelul mi-a pus în palmă o piatră lucioasă.

-Iar eu văd că nu ești din partea locului, spuse el. Mai bine ai lua și tu piatra asta și ai arunca-o în apă: una pentru tine, una pentru mine, una pentru Dumnezeu, una pentru necuratul! Ce zici, ne jucam?

- Cred că aş arunca una pentru tine, dacă aş ști cine ești! am spus eu încă uluit de această întâmplare.

- Cine sunt eu? Dar toată lumea mă cunoaște! Eu sunt Nică al lui Ștefan a Petrei și am fugit de acasă să scap de gura mamei și de treburile casei. Și pe o vreme ca asta... unde puteam să vin decât la scăldat?

Vorbele lui mi-au făcut inima să tresară de bucurie, căci era chiar Nică, din povestirile lui Creangă, pe care îl îndrăgisem atât de mult. Nu am stat pe gânduri și m-am avântat alături de el în apa râului, aruncând cu pietre și făcând haz de niște fete ce veniseră să spele rufe în râu. Răsetele noastre răsunau până departe peste dealuri, în timp ce noi ne bălăceam de zor, fără nicio grijă. La un moment dat, am observat că privirea lui Nică s-a oprit undeva către malul râului și o umbră de tristețe i-a întunecat chipul. Nedumerit, m-am uitat și eu într-acolo și, ce să vezi - un cal puternic, cu ochii mari și aripi de zmeu ne privea nemiscat, ca și cum ar fi așteptat să încălecăm pe șaua lui. Neînțelegând ce se întâmplă, l-am întrebat pe Nică:

-De ce te-ai speriat așa? Este doar un cal, probabil îi era sete și a venit să bea apă din râu, am spus eu, încercând să par cât mai calm.

- Nu e un cal oarecare, a rostit Nică, cu o voce plină de mâhnire. Este calul lui moș Luca, care mă va duce la Socola, după dorința mamei de a învăța carte acolo. Însă eu nu vreau să plec din Humuleștiul meu drag, nu sunt pregătit pentru asta! a spus Nică cu mare tristețe.

Mi-am dat seama atunci că avea dreptate și îl înțelegeam pe deplin. Cum să lași frumusețe de sat, cu apă curată și limpede, numa' bună de scăldat, cu livezi pline de cireși, cu fete frumoase, cu oameni gospodari și preoți cinsitiți, cu jocuri, cu hore, cu obiceiuri străvechi ce făceau sufletul să salte de bucurie!

Ne-am gândit atunci să fugim în sat și să ne ascundem. Am ieșit mișelește din apă, fără să dăm socoteală calului ce aștepta pe margine și am luat-o la sănătoasa. Am sărit peste garduri, am alergat prin grădini, punând la pământ lanul de cânepă al mătușii Mărioara, ne-am strecurat printre nuci bătrâni și ierburi înalte, însă nici chip nu era să scăpăm de calul năprasnic, ce se ținea după noi ca o piază rea. Apăruse așa de nicăieri, să ne strice bucuria și să ne fure jocurile și copilăria, să ne-o ducă departe, pe meleaguri necunoscute. La un moment dat, Nică s-a împiedicat de o creangă noduroasă și s-a lovit tare la picior, încât nu mai putea să fugă. Zâmbetul lui sugubăț și bucuria ce îi lumina fața dispăruseră cu totul de pe chipul lui, în timp ce calul se oprise lângă noi. Nu mai era cale de scăpare pentru Nică, însă atunci mi-a venit o idee:

-Ia-mă pe mine, i-am spus eu calului, hotărât. Eu sunt pregătit să merg departe, la școală, căci vacanța mea s-a terminat. Nică trebuie să mai rămână aici, copilăria lui nu s-a încheiat, mai are atâtea năzbâtii de făcut!

Nică m-a privit surpins și recunoscător în același timp, căci vorbele mele păreau să fi alungat norii grei de pe fața lui. L-am îmbrățișat ca pe un bun prieten, însă știam că eu eram cel care trebuia să plece atunci, căci locul meu nu era acolo, iar copilăria lui pe acele meleaguri frumoase încă nu se terminase.

Bucuros că îmi ajutasem prietenul să nu plece din Humulești, dar și trist că trebuia să îl părăsesc, m-am urcat pe calul ce aștepta pregătit să-și îndeplinească misiunea. L-am privit din nou pe Nică și în timp ce îmi făcea prietenește cu mâna, zâmbetul lui năstrușnic îi reapăruse pe chip.

În timp ce calul se îndepărta cu mine, satul Humulești rămânea în urmă, scăldat în lumina soarelui, care apoi, s-a transformat într-o negură de neînțeles, pierdută în bucla neiertătoare a timpului.

M-am trezit din nou pe marginea râului și am văzut că piatra pe care o aruncase Nică era încă acolo, sclipind în bătaia soarelui, ce între timp urcase sus, pe coviltirul cerului. Am luat-o cu grijă și am strâns-o la piept, ca pe o amintire prețioasă de la prietenul meu drag. Deși încă eram năucit de această întâmplare, mi-am dat seama că, dincolo de timp și de cuvinte îmi făcusem un prieten de nădejde, pe care îl pot regăsi mereu în poveștile lui Creangă, ori de câte ori simt nevoia să mă întorc la el. Am aflat, apoi, că nici el nu a scăpat de calul năprasnic, căci în cele din urmă s-a întors și după el, ducându-l la Socola, apoi la Iași, mai departe și tot mai departe... Însă, am realizat în același timp că chiar dacă timpul este necruțător, amintirile, poveștile și prietenii pot dăinui dincolo de vreme, dacă le păstrăm cu sfințenie în sufletul nostru și dacă uneori, indiferent de vârstă, ne dăm voie să fim copii.

Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

Grafică:
Istrate Ecaterina, clasa a VI-a A

Atunci când ai încredere în tine, poți deschide ușile fericirii...

Când soarele începea să se ascundă după orizont, Emi, o persoană temătoare, dar căreia îi plăcea sportul, se pregătea de primul ei antrenament de dans. Inima îi bătea cu putere uitându-se deseori la ceas așteptând ora începerii.

Ajungând acolo, ochii ei mici și blânzi priveau cu atenție sala de dans, care părea din ce în ce mai mare cu fiecare clipire. În spatele ei, a apărut un băiat cu un zâmbet cald, care își dorea să o salute, dar în mod ciudat a tăcut. Imediat sunetul ascuțit al fluierului s-a auzit și toți copiii s-au apropiat, în jurul lui entuziasmați și cei care au dorit să-l prezintă și a început antrenamentul. În pauza, Emi s-a dus la băiat întrebându-l cum îl cheamă. Aceasta a vorbit în șoaptă, spunând că îl cheamă Gelsomino și că încearcă să nu vorbească, fiindcă glasul lui poate sparge ferestrele. La următoarele antrenamente cei doi au început să devină prieteni buni. Erau ca o carte neîncepută, fără capitole, plină de pagini albe ce așteaptă să fie umplute de întâmplări frumoase.

În timpul unei pauze de la un antrenament, Gelsomino și Emi erau atât de obosiți din cauza dansului pe care trebuiau să-l învețe încât s-au așezat numaidecât pe băncile libere. Pleoapele li s-au închis pe neașteptate.

Muzica a început să se audă, cei doi au tresărit și s-au ridicat de pe bancă. În următoarea pauză, Emi și Gelsomino nu și-au mai vorbit și se comportau ca la primul lor antrenament. Acum, Emi nu mai era temătoare și timidă, era exact opusul, o fată îndrăzneată și curajoasă care nu avea frică de nimeni și nimic. Din această cauză, a început să fie încrezută, credea că dansează cel mai bine și ignora toate indicațiile profesorului. Gelsomino, nu a rămas neschimbat, vocea lui acum se auzea ca cea a unei furnici și nu îl putea auzi nimeni. Cei doi se comportau acum ca aceea carte, care a fost scrisă doar pe jumătate și niciodată terminată, sau mai degrabă într-un univers paralel.

Fluierul puternic a răsunat în sală trezindu-l pe Emi și Gelsomino care au visat același lucru. La finalul antrenamentului cei doi au spus ce vis au avut și fiecare au realizat un lucru: Emi a învățat să aibă încredere și curaj în propria persoană, dar niciodată să nu devină încrezută, iar Gelsomino să nu fie timid în legătură cu vocea sa. Amândoi au realizat că atunci când ai încredere în tine, poți deschide ușile fericirii...

Eliza Ungurean, clasa a V-a A

Decorațiunea vieții

Demult, Dumnezeu a creat, din iubire, lumea în care trăim. A împodobit-o cu pistrii din stele, zâmbete din râuri limpezi și cu ochii senini ai cerului. Însă cele mai gingașe și mai firave decorațiuni erau florile. Mijlocul subțire, petalele catifelate și parfumul îmbietor erau minunile care fermecau până și ochii lipsiți de sclipirea vieții.

Se spune că, la o vreme, florile au devenit îngâmfate din cauza laudelor primite, așa că lumea lor, darul Creatorului, a început a prinde nuanțe de gri. Singurele flori care mulțumeau neconținut pentru darurile lor erau ghioceii cei smeriți, lăcrămioarele cele milostive, toporașii și brebeneii.

- Dumnezeu ne-a lăsat mai multe decât merităm, au cuvântat ghioceii.
- El este milostiv și iertător, au adăugat brebeneii.
- Trebuie să le arătăm celorlalți podoaba cea adevărată, au concluzionat cu toții.

Mulțumind pentru toate, au plecat în lumea largă pentru a readuce culoarea, însă nu în petale, ci în suflet. Adunând mulțime mare, ele le-au povestit florilor, cele căzute în negură, despre cum Dumnezeu a avut grijă de fiecare și că orice bulb are un dar care trebuie împărtășit. Încet-încet, crinii, trandafirii și lalelele au înțeles că frumusețea trupească nu e totul. Astfel, culoarea și bunătatea lor au început să se împletească armonios din nou.

Decorațiunea vieții este, iată, lumina pe care cu toții o avem în suflet, însă de multe ori o ascundem.

Elena-Nectaria Benea, clasa a V-a B

În munții Sparrow Hawk se auzea, pentru prima dată un câine care poate vorbi...

Când cerul nu era încă luminat, iar stelele se puteau întrezări, în inima munților Sparrow Hawk se afla un cățel roșcovan care abia ce se trezise lângă micul lui stăpân într-o peșteră.

Însetat și energic se duce lângă un pârau cu apa limpede. După ce bea suficient, acesta simte că ceva nu este în regulă cu el, începe să fugă spre peșteră, și dintr-o dată, când voia să latre, în munții Sparrow Hawk se auzea, pentru prima dată un câine care poate vorbi. Speriatul cățel îl trezește cu lăbuța pe băiat și începe să spună:

- Trezește-te, trezește-te, pot să vorbesc!

Băiatul se trezește imediat și nu îi vine a crede că prietenul său necuvântător poate vorbi. Zarva îi trezi și pe ceilalți câini care au început să latre de uimire.

Când noaptea își lăsa mantia întunecată, băiatul, cățelul vorbitor pe care îl chema Max și ceilalți câini stăteau în jurul focului, iar acum Max putea să cânte. Băiatul a început să vorbească despre plecarea lor spre poalele munților, a doua zi dis-de-diminează.

Dintr-o dată, o voce se aude, ca și cum muntele s-ar fi spart:

- Ajutor! Am căzut și mi-am rupt piciorul.
- Spune orice, pentru a te auzi și pentru a ajunge la tine, spune băiatul panicat.

Max a început să își folosească mirosul, dar din cauza răcorii, a fost greu de găsit.

- Stai nemișcat! Voi țipa și voi trimite semnal SOS!

După multe încercări eșuate, într-un final Max a fugit până la poalele munților pentru a anunța localnicii. Au găsit un singur bărbat care nu l-a auzit și a intrat în casă. Totul părea pierdut, iar cățelului a început să îi bată inima cu putere. Singura soluție pe care a găsit-o a fost să țipe pentru a alerta localnicii.

Curând, oamenii au ieșit din case speriați de ceea ce întâmpla și au chemat ajutoare. Ajutoarele au urcat cu repeziciune în locul unde bărbatul rănit era supravegheat de băiat și de ceilalți câini. El a fost preluat de pe munte și dus la spital, dar nu înainte de a îi mulțumi lui Max:

- Mulțumesc, Max. Dacă nu erai tu, încă puteam fi pierdut. Ești un câine foarte curajos, care merită multe lucruri bune.

Max a fost apreciat de toată lumea, a primit multe premii, iar polițiștii i-au oferit un loc în Academia Canină de Poliție. A acceptat, dar acum nu mai putea să vorbească. Oare el a fost încredințat de a face această salvare?

Eliza Ungurean, clasa a V-a A

Grafică:

Andreea Mărculeț, clasa a VI-a A

PAGINA LIRICĂ

Coordonator:
prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

ÎN INIMA CODRULUI ADORMIT

În inima codrului adormit,
O florică a înflorit.
Plăpândă, palidă, cum era ea,
Un ghiocel cât fulg de nea.

Fiind el atât de micuț,
C-un glas subțire liniștea a străpuns:
„Dragii mei frați și surori,
E timpul să ne trezim încântători!”.

Și uite-așa pădurea reînvia,
Floricelele alungau fulgii de nea,
Copăceii cerul înfrunzeau,
Iar animalele cântau.

Se auzea ciripit de păsărele,
Susurul apei cânta cu note grele,
Frunzulițele șușoteau care mai de care
Despre animalele ce strigau în gura mare.

Cu atenție putem vedea niște gândăcei,
Care, oricât de micuți erau ei,
Se grăbeau cât de repede puteau,
Fericiți, aceștia alergau.

Nu erau doar ei, ci chiar și cucuvele,
Vrăbiuțe, mierle, scurt spus, păsărele,
Care se întreceau în zbor, nestând locului
Spre... ghiciți ce! Inima codrului.

Căci, aici, se formase o adunătură
De gândaci, păsări, animale pe măsură,
În mijlocul căreia stătea ghiocelul mic
Cu un discurs de bun venit.

„Bine v-am regăsit c-un discurs de bun venit!
Primăvara am așteptat și iarna am îndurat.
Acum e vremea să ne bucurăm și afecțiunea să ne-o exprimăm.
Totul să fie bine cu Primăvara alături de tine!”.

Acum, că ne apropiem de încheiere,
Doresc a vă ura numai plăcere,
Noroc bun și multe bucurii,
Primăvară frumoasă, dragi copii!

PARADISUL SUFLETULUI

Un crâng de basm al vieții vis,
Un loc al sufletului paradis,
Un dulceag poem nescris
Este pădurea de nedescris,
Unde totul reînvie pe furiș.

Iarna cea sumbră totul amuți,
Însă somnul nu dură mult, ci codrul se trezi,
Reînvia încet, cu pași mărunți și vii
Pentru a mia oară, dragii mei copii,
De la început de tot și până lumea nu va mai fi...

Dar ce se-aude! Un cânt ales
Divin, cu dragoste cules
Din raiul cel Dumnezeiesc
Un suflu de pace ceresc,
Auzit de cei cu suflet copilăresc.

Dar vai! Iată un mic ghiocel
Plăpând, gingaș și frumușel,
Care, trezit din somn mișel,
Strigă încet, de nu mă-nșel,
„Bine te-am găsit, Primăvară, la fel!”.

Voi nu știți ce urmă apoi
Cum toți se dezmiardă șuvoi,
Flori și frunze, copaci greoi
Și păsărelele cântau în toi
„Cât de frumos e pe la noi!”.

Asemenea poveste măiastră,
Să o slăvim, ca să trăiască,
În casa noastră românească!
Să o iubim ca ea să crească
Primăvara să trăiască!

ELIZA-MARIA SUCIU,
CLASA a VII-a B

PRIETENIA

Prietenia e o floare,
Mii de flori într-o culoare,
Fără ea nu poți trăi
Și chiar dacă ți-ar lipsi
O să-ți spui în sinea ta,
„Vreau și eu pe cineva!”

Aș vrea să ți dau un sfat
Și chiar sper că-l ții legat,
Grijă tu mare să ai
Când alegi cu cine stai!

Prietenii pot fi și falși,
O să vezi că vor fi duși
Când ai nevoie de ei,
Nu te speria, oamenii mai sunt și răi.

Din păcate-n astă lume
S-au făcut prea multe glume
Ca să mai pot eu să râd,
Chiar de alții mai surâd.
Îți spun eu că nu-i de râs
Când tu vezi că altu-a plâns
C-a pierdut pe cineva,
Se mai poate întâmpla!

Acum c-am spus partea mai rea,
Trebuie s-o spun și pe cea grea,
Tu reține, eu vorbesc,
Ca eu să te instruiesc:

Prietenia-i o comoară
Și ea este foarte rară,
Căci odată ce-o găsești
Imediat o îndrăgești.

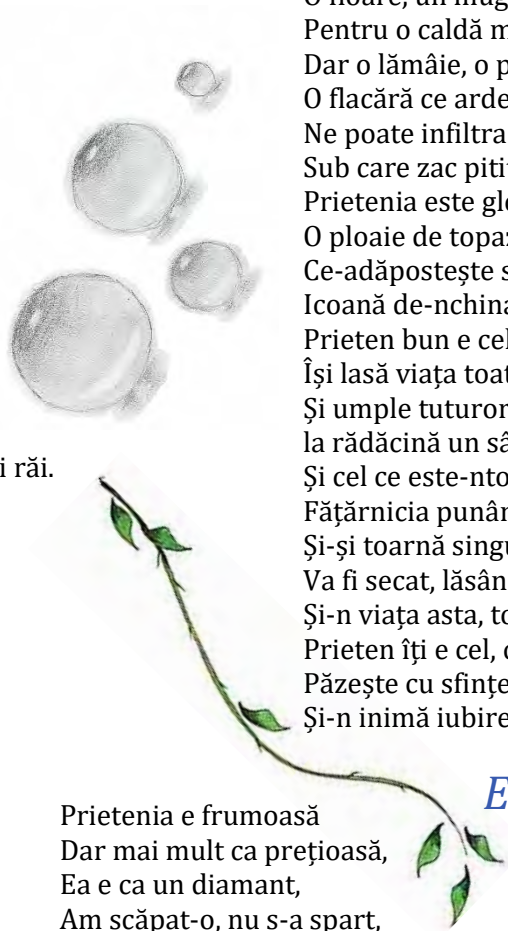
Te rog nu ți-o irosi,
Sau chiar nu o folosi,
Cu cineva căruia nu-i pasă
Și care vrea să-i pici în plasă!

Prima dată te-oi gândi,
Iar tu te vei oglindi,
Spune-ți tu în capul tău,
„Merită așa ceva, zău?”

Prietenia-i esențială,
Uneori e preferențială,
Ea-i iubire, nu minciună,
Dar și alții vor să spună
„Ea e fals, nu-i adevăr!”
E greșit, dar nu mă supăr.

PRIETENIA

Un portocal își lasă și cel mai scump odor
O floare, un mugur luat de vânt
Pentru o caldă melodie, un leac mângâietor.
Dar o lămâie, o pată de acru și durere
O flacăra ce arde un suflet nedorit
Ne poate infiltra în gând faguri de miere
Sub care zac pitite iatagane de negru aurit.
Prietenia este globul de cristal
O ploaie de topaz în umbra serii
Ce-adăpostește sub sfântul său altar
Icoană de-nchinat spre pierderea durerii.
Prieten bun e cel ce, la fel ca portocalul
Își lasă viața toată la o parte
Și umple tuturor de-ambrozie poculul
la rădăcină un sâmbure de aur.
Și cel ce este-ntocmai ca lămâia
Fățărnicia punându-și-o în ramă
Și-și toarnă singur în pocul, tămâia
Va fi secăt, lăsând o goală gamă.
Și-n viața asta, toată câtă este
Prieten îți e cel, ce fără teamă
Păzește cu sfințenie a ta și-a lui poveste
Și-n inimă iubirea o înhamă.

Prietenia e frumoasă
Dar mai mult ca prețioasă,
Ea e ca un diamant,
Am scăpat-o, nu s-a spart,
Dar pentru a rezista
Trebuie a ne respecta.

E frumoasă, dar cu greu,
Tot încet ne apropiem,
În final ne-mprietenim,
Viață lungă ne dorim.
Sufletul să ți-l dedici
Și să scapi mereu de frici,
Prieteniei minunate
Fiindcă ea nu are moarte.

Un prieten la nevoie
Cred că nu se dă înapoi,
El mereu știu că te-ajută
Chiar de tu te crezi pierdută.
Niciodată să nu crezi
Că tu nu o să păstrezi
Cel puțin o amintire
Din a ta copilărie.
Eu îți spun că amintirea
Se numește prietenia!

ELENA-NECTARIA

BENEA

CLASA a V-a B

ROXANA-IOANA ALBU

CLASA a V-a B

SCRISORI DE MAI

Coordonator:
prof. dr. Maria-Daniela Pănăzan Lőrinczi

~ Dragă floare de salcâm, ~

Sper ca această scrisoare să te găsească înflorită, așa cum te-am lăsat anul trecut.

Acum, primăvara, toate florile își deschid petalele colorate spre întreaga lume...Parcă totul este mai viu primăvara. Florile împrăstie culori peste tot și ne pictează viața în culori aprinse de: violet, azuriu, galben de șampanie, vișiniu de vin, verde de fistic, roz bonbon...și desigur că mai este și alb ca spuma laptelui proaspăt muls.

Toate florile vor să iasă în evidență prin veselele culori ale petalelor, toate vor să fie îndrăgite și speciale arătându-și cea mai încântătoare paletă de culori...dar tu, dragă floare de salcâm, prin albul tău simplu și pur ești grandioasă și elegantă. Deși mulți ar spune că albul este o culoare stearsă, deloc specială, albul este de fapt culoare simplității, a rafinamentului și a inocenței.

De când eram mică obișnuiam să merg la țară cu bunicii mei. Au o căsuță tradițională cu o grădină imensă plină cu legume. Bunicii mei au foarte multă grijă de scumpa lor grădină și le place să stea și să o admire. În capătul acesteia este un pârâu micuț. Într-un moment de neatenție al bunicii mele mi-am luat avânt și am sărit peste pârâu. Mi se părea că vedeam ceva alb... ca niște fulguleți de zăpadă ascunzându-se pe partea opusă

a pârâului. Și, chiar și spre surprinderea mea, aveam dreptate. În fața mea se întindea o alee înconjurată de salcâmi... Erau atât de plini de flori, încât crengile acestora se aplecau, formând o cupolă splendidă albă... Din momentul în care am văzut-o, am știut că va deveni locul meu preferat. Vântul adia, iar din salcâmi alunecau lîn, ca într-un val, petalele tale albe, formând pe jos un covor ca de zăpadă. M-am ascuns acolo, bunica mea mă tot căuta dar nu m-a găsit. După un timp am ieșit eu și m-am întors în grădina bunicii.

De atunci, de fiecare dată când merg la țară cu bunicii mei mă acund în „Aleea Viselor Albe”(așa o denumisem eu). Este cel mai magic loc din întreaga lume, unde mă pot pierde în propriile mele gânduri. Este atât de liniște acolo... se aud doar albinuțele harnice care muncesc de zor să facă delicioasa miere de salcâm. De obicei când merg acolo, stau sub cupolă și scriu: compuneri, poezii, eseuri și scrisori... ca aceasta. Acolo am cea mai multă inspirație și pace: nimeni nu mă deranjează, nimic nu-mi stă pe cap, sunt doar eu și gândurile mele... iar acest lucru este cel mai frumos.

Anul acesta am participat la Olimpiada Națională de Educație Tehnologică, desfășurată la Târgu Jiu. De fiecare dată când ieșeam din hotel mă întâmpina o mireasmă dulce ca mierea... de salcâm. Oriunde mergeam, fie să vizităm ceva sau doar să ne plimbăm, florile de salcâm ne urmăreau peste tot. Mereu mă uitam în jur, în căutarea ta și mereu te găseam cocoțată într-un copac maiestuos.

„Aleea Viselor Albe”... Este cel mai magic loc din întreaga lume, unde mă pot pierde în propriile mele gânduri. Este atât de liniște acolo... se aud doar albinuțele harnice care muncesc de zor să facă delicioasa miere de salcâm... (Alexia)

Cred că tu mi-ai purtat noroc pe toată durata olimpiadei. Când mergeam spre școala unde se țineau probele, îmi luam de pe drum doza de energie și de frumusețe de la salcâmi care ne întâmpinau la fiecare pas. În drumul nostru spre festivitatea de premiere te-am văzut din nou și te-am admirat pentru o ultimă oară în Târgu Jiu....

Acum, la sfârșit de mai, când copacii odată înfloriți se pregătesc pentru fructele verii, acum când tu nu mai ești înflorită, dragă floare de salcâm, îți duc dorul nespus de mult. Îmi lipsește parfumul tău ametitor și floricelele tale ca niște cerceiași....

Aștept cu nerăbdare să te întorci la anul, la fel de înflorită, de înmiresmată și de frumoasă ca întotdeauna, eu te voi aștepta pe „Aleea Viselor Albe” până când ne vom revedea din nou, draga mea floare preferată.

*Cu mult drag, dor și nostalgie
Prietena ta pe vecie, Alexia*

P.S. Pentru că îmi ești atât de dragă și îmi lipsești, de curând mi-am achiziționat un parfum cu miros de salcâm. Așa te pot purta pe mine în fiecare zi, până când ne vom reîntâlni...

Neiciu Alexia, clasa a VII-a A

Dragă Privighetoare,

Cu gânduri senine și cuvinte calde, îți scriem aceste rânduri într-o lună de mai plină de farmec și culoare. Ești o adevărată incântare pentru sufletele noastre, iar trlurile tale ne aduc aminte de frumusețea simplă a naturii.

Ești mesagera primăverii, aducând bucurie și speranță prin cântecul tău dulce. Natura renaște odată cu tine, copacii înverzesc, iar florile răspândesc parfumuri îmbietoare. Fiecare ciripit, fiecare notă pe care o cânti pare să fie o sărbătoare a vieții, un omagiu adus frumuseții ce ne înconjoară.

Este Mai, este luna renașterii, când totul prinde viață și culoare. Cântecul tău răsună peste câmpurile înverzite și prin crengile copacilor, aducând în sufletele noastre bucurie, liniște și pace. Dorim ca fiecare zi de mai să-ți fie prielnică, iar cuibul tău să se umple de tril și veselie.

*Cu dragoste și recunoștință, admiratoarele tale:
Anastasia, Gabriella și Rebecca, clasa a VII-a A*

Imagini: <https://www.google.com/search?q=clip+art+floare+de+salcam>

„SĂPTĂMÂNA NAȚIONALĂ A LECTURII CNGL SIBIU”

PROIECT „SIBIUL_MEU_CITEȘTE”

(10-14 FEBRUARIE 2025)

În săptămâna 10-14 februarie 2025, elevii Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” au participat la Proiectul „SibiulmeuCITEȘTE” un festival al cărții și al lecturii organizat de Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu, în parteneriat cu Universitatea „Lucian Blaga” și reprezentanți ai administrației locale și ai societății civile din Sibiu.

În Colegiul nostru s-au desfășurat trei ateliere interactive de lectură și dezbateri cu tematică diversă la care au participat elevi de gimnaziu și de liceu. Partenerii noștri în acest demers au fost: dna Monica Marin, bibliotecar la Biblioteca Județeană ASTRA Sibiu, dna Smaranda Bălan, prof. univ la Universitatea „Lucian Blaga”, dl Jonathan Scifo Diamantino, consul onorific al Republicii Malta în România și dl Bogdan Pavelescu, reprezentant al Zacaria Group Sibiu. Au participat la eveniment elevii claselor a XI-a F bilingv engleză, a XII-a I mate-info și elevii de gimnaziu din clasele a V-a B și a VI-a B, însoțiți de cadre didactice: prof. Daniela Rotărescu, prof. Daniela Bunea, prof. dr. Marcela Ciobănuș și prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi.

Vă invităm să urmăriți în paginile următoare câteva instantanee din timpul activităților desfășurate de elevii de gimnaziu. (responsabil CDI Marinela Rusu)

ZIUA LECTURII „CU... ȘI DESPRE CĂRȚI”

Universitatea „Lucian Blaga” – prof. univ. Smaranda Bălan ne-a citit scurte fragmente din cartea „Povești pentru copiii care au curajul să fie altfel” – de Ben Brooks:

– povestea lui Constantin Brâncuși, copilul care la vârsta de șapte ani mergea cu oile la păscut și care a devenit în timp un artist emblematic pentru România și pentru Europa;

– povestea lui Sophie Pascoe, o fetiță din Noua Zeelandă, fără un picior, care ajunge să obțină recorduri la Jocurile Paralimpice de la Beijing, 2008;

– povestea Savannei Karmue, o fetiță de zece ani din America, care își dorește foarte mult să devină medic - vizitează pacienții din spitalul local și inițiază proiectul „Provocări pentru o Inimă Fericită” prin care promovează alimentația sănătoasă și un stil de viață activă.

Alte cărți promovate:

1. „Povești” de Hans Christian Andersen – povestea autorului Hans Christian Andersen și drumul parcurs de acesta de la copilăria într-o familie cu părinți analfabeți, până la scrierea poveștilor care l-au consacrat și l-au făcut cunoscut în lumea întreagă.
2. „Cartea bunătății. Povești din Ardeal” de Cristina Andone - povești scrise cu umor despre tradițiile din satele transilvănene, despre locuri și cuvinte specifice, păstrate în limbajul actual din vremuri străvechi.

ZIUA LECTURII „CU... ȘI DESPRE CĂRȚI”

Printre cărțile recomandate de elevii noștri (altele decât cele din bibliografia obligatorie) se numără: „Insula orfanilor” de Laurel Snyder, „Cântec pentru o balenă” de Lynne Kelly, „Zâmbește” de Raina Telgemeier sau „George și cheia secretă a Universului” de Stephen Hawking și Lucy Hawking, iar Dragoș Neagu (VI B) ne-a povestit despre pasiunea lui pentru cărțile scrise de Jules Verne – „Casa cu aburi”, „Ocolul Pământului în 80 de zile” și „Călătorie spre centrul Pământului”.

Ce vă place să găsiți într-o carte?

- ✚ Să mă regăsesc în poveste;
- ✚ Ineditul acțiunii;
- ✚ Cuvinte noi;
- ✚ Descrierea unor locuri frumoase;
- ✚ Relațiile corecte dintre personaje, fairplay;
- ✚ povestea scrisă din perspectiva a două personaje – copilul și pasărea („O vară cu Isidor” și „Iarna lui Isidor” de V. Niculescu).

Tematica cărților preferate de elevii noștri: prietenie și aventură, știință și descoperiri/ inovații, univers și astronomie, ficțiune și mister.

Scaunul autorului: lectură din cărțile preferate

1. Elena Benea (V B) – ne-a povestit despre pasiunea ei pentru Leonardo da Vinci și despre perioada Renașterii și a făcut o scurtă lectură din cartea „A doua doamnă Gioconda” de Konigsburg, E.L., o carte care relatează povestea din spatele Monalisei;
2. David Țugneanu (V B) - lectură din capitolul „Mărgărit la ora de geografie” din „8 povestiri pe Calea Moșilor” de Adina Popescu;
3. Iulian Mitea (V B) – scena „Examinarea săptămânală” din „Matilda” de Roald Dahl;
4. Octav Mănușiu – secvența „Cum să citești această carte” din „Neadaptații magici” de Neil Patrick Harris;
5. Dragoș Lucuța – prima secvență din „Războiul care mi-a salvat viața” de Kimberly Brubaker Bradley.

Sesiune de Votare - Care este cartea preferată?

- ✚ Cărți scrise de o autoare/autor?
- ✚ Cărți scrise de autori români/străini
- ✚ Cărți din bibliografia obligatorie/lectura de plăcere

„SĂPTĂMÂNA NAȚIONALĂ A LECTURII CNGL SIBIU”

Daria Săvoiu, clasa a VI-a B

În acest an, am avut privilegiul de a participa la o activitate dedicată Zilei Lecturii, unde am avut ocazia atât de a ne îmbogăți cunoștințele cu felurite lecturi ale colegilor noștri și ale doamnei profesoare invitate, cât și de a ne prezenta cărțile preferate. Invitata noastră, doamna profesoară Bălan Smaranda, a început prin a citi câteva pasaje din două cărți, una despre celebrități din toată lumea ce au avut curaj să își urmeze visurile în ciuda greutăților la care au fost supuse, iar cealaltă despre cuvinte și expresii specifice Ardealului cu semnificațiile lor. Mi-a plăcut să descopăr aceste detalii neștiute, la care nici nu m-aș fi gândit înainte, în special cele referitoare la Constantin Brâncuși. A fost o noutate surprinzătoare să decopăr faptul că a crescut într-un mediu sărac și că nu s-a regăsit în nicio altă meserie în afară de artă. De asemenea, cum fiecare copil a adus la el câte o carte, am avut oportunitatea să observ ce fel de cărți le plac copiilor, astfel că ne-am dat unii altora idei pentru viitoare lecturi. Au fost ridicate o mulțime de cărți, care mai de care mai colorate și mai groase. Firește că și eu am adus o carte, una pe care o prețuiesc mult, nu pentru complexitatea ei sau pentru numărul de pagini, ci pentru mesajul puternic și sensibil ce poate ajunge la inima oricui, în special a iubitorilor de animale. Cartea se intitulează „Pax”, de Sara Pennypacker, și pot spune că ar fi una dintre recomandările mele pentru copiii cărora le place combinația dintre acțiune, emoție și mai presus de toate, o prietenie indestructibilă.

Sunt sigură că această activitate a fost folosită de toți și că ne-a oferit șansa de a ne încuraja unii pe ceilalți la o lectură cât mai frecventă și mai plăcută. Până la urmă, lectura este cea care ne poate dezvolta miraculos în foarte multe planuri, așa că nu ar trebui să ezităm din a o practica cât de mult este posibil.

Ioana Calborean, clasa a V-a B

În ziua de 11 februarie, ne-am adunat cu toții în Centrul de Documentare și Informare pentru a sărbători Ziua Lecturii, o zi minunată în care ar trebui cu toții să ne facem puțin timp pentru a deschide o carte și a ne bucura de poveștile fabuloase care se ascund în ea.

Cu toții am venit încântați la acest eveniment, deoarece eram nerăbdători să prezentăm cărțile noastre favorite, cărțile cu ajutorul cărora pătrundem într-o lume a imaginației. Organizatorii ne-au citit, la început, povestea mai multor personaje, oameni reali, care nu au renunțat niciodată la visurile lor și mereu au încercat imposibilul. În cea de-a doua parte a întâlnirii, am avut ocazia să ne prezentăm cărțile preferate. Am început timid, cu o oarecare rețineră, dar încet-încet, tot mai mulți copii au prins curaj și au prezentat publicului personajele preferate și cărțile favorite.

Am observat că mulți dintre colegii mei au ales cărți de ficțiune. Eu, de asemenea, am adus un volum din „Harry Potter”, o carte pe care o recomand tuturor copiilor indiferent de vârstă, deoarece este o carte perfectă pentru cei care iubesc aventura și magia. Această carte te poate captiva de la primele pagini și te poate face să pierzi noțiunea timpului. Este una dintre cărțile mele preferate pentru că, în opinia mea, conține absolut tot ceea ce ar avea nevoie un cititor pasionat să găsească între filele unei cărți: mister, magie, acțiune și aventură. Întâmplările prin care trec personajele principale, oamenii și animalele fantastice pe care le întâlnești aici, te fac să te desprinzi de realitate și să plonjezi într-o lume a imaginației în care totul este posibil. Vă recomand cu multă căldură această carte!

Elena Benea, clasa a V-a B

Ziua Lecturii este momentul din an în care fiecare își amintește, uitând de vârstă, de o lectură pe care a păstrat-o în suflet. O carte este o legătură de visuri, strâns cusută cu fir de fantezie și emoție. Fiecare trebuie să avem în inimă rânduri scrise cu sensibilitatea unui autor, negustor de speranțe. Noi am avut grijă să cinstim cum se cuvine o zi în care fiecare gând prinde viață, așa că ne-am adunat laolaltă, clasele a V-a B și a VI-a B, cei mai tineri visători din școală, pentru a discuta despre ceea ce se poate numi „Izvor nesecat pentru suflet”. Alături de o doamnă profesoară parcă îmbrăcată în fraze frumoase am explorat, în lumina duioasă a bibliotecii, viețile oamenilor care nu au renunțat la visuri, ci au continuat să creadă în ei. Apoi, fiecare copil, plin de emoție și cu o carte strâns ținută la piept, parcă pentru nu a pierde o comoară, a ascultat povestirile colegilor despre tărâmurile vizitate cu inima și sufletul. Lectura este o pădure tânără de bine și frumos care nu trebuie defrișată niciodată.

Eu am ales să împărtășesc cu cei din jur pasiunea mea pentru Renascentism prin lectura unui pasaj din cartea „A doua doamnă Gioconda”, volum despre povestea din spatele celebrei opere de artă „Mona Lisa”. Picturile, aduse la viață de suflete inspirate, ascund în spatele lor întâmplări care pot umezi până și ochii lipsiți de sclipirea vieții. Consider că arta și lectura se împletesc împreună într-o simfonie ce urcă la cer, care trebuie ascultată de fiecare persoană pentru a-i deschide sufletul către speranță.

Pentru mai multe imagini și informații privind proiectul „SĂPTĂMÎNA NAȚIONALĂ A LECTURII CNGL SIBIU” vezi: [cdicngl.pcinfosibiu.ro/activități culturale](http://cdicngl.pcinfosibiu.ro/activități_culturale)

Coordonatori:

prof. dr. Marcela Ciobănuș, prof. dr. Daniela Lorinczi
responsabil CDI, Marinela Rusu

Interviu/impresii:

„Am petrecut alături de elevii din clasele a V-a și a VI-a ai Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu un timp care efectiv m-a îmbogățit sufletește. Am apreciat, în primul rând, preocuparea lor reală pentru citit și diversitatea autorilor selectați. A fost impresionant faptul că au participat la întâlnirea cu lectura având la ei cărțile preferate și că au exprimat într-o manieră coerentă și foarte bine argumentată alegerile lor. Am remarcat și că au ascultat cu atenție și empatie lecturile propuse, iar dialogul cu ei pe marginea textelor a fost un real câștig pentru oricine dorește să își păstreze spiritul tânăr!”

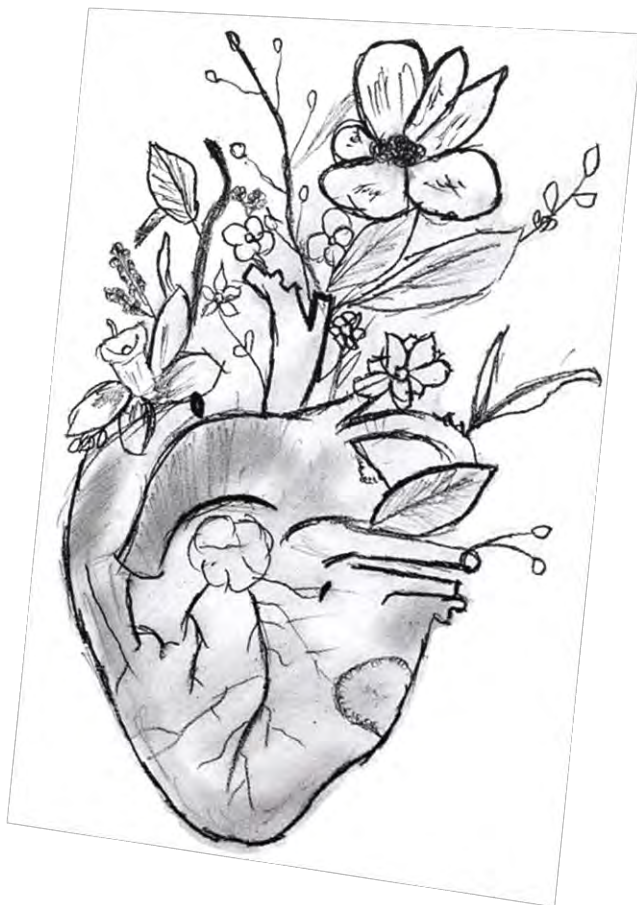
Mulțumesc pe această cale cadrelor didactice care au reprezentat Colegiul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu în acest proiect colaborativ, inițiat de Biblioteca Astra în parteneriat cu ULBS, în scopul promovării lecturii.

prof. univ. Smaranda Bălan

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea *Arte*

Grafică: Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

ARTA DIGITALĂ

Coordonator: prof. Raluca Filip

Arta digitală se referă la orice formă de artă realizată cu ajutorul tehnologiei digitale, utilizând software, computere și dispozitive electronice. Aceasta poate include imagini, ilustrații, animații, sculpturi sau creații interactive.

Tehnologia din ziua de azi le permite artiștilor să exploreze diferite metode de a crea artă. Pe lângă faptul că arta digitală este ușor de accesat, mai este și ieftină sau chiar gratis. De exemplu, eu folosesc o aplicație numită „procreate”. Ceea ce m-a atras pe mine cel mai mult să desenez digital a fost faptul că toate straturile, butoanele de anulare și diverse alte opțiuni mă ajută să îmi repar greșelile foarte ușor, cu ajutorul unui click, fără să mă îngrijorez că îmi stric desenul. Nici coloratul nu este o problemă, ba chiar e mai ușor decât pe o foaie de hârtie, aplicația având și multe alte metode de colorat pe care desenatul pe foaie nu le poate imita.

Toate acestea mă fac să iubesc desenul digital mai mult cu fiecare zi. Vă recomand să încercați arta digitală, deoarece vă oferă un mod plăcut de a vă petrece timpul, iar atunci când gândurile voastre prind viața pe ecran, bucuria este enormă!

Ana Dan, clasa a VIII-a B

Știați că:

- ✓ Arta digitală își are rădăcinile în tradiții și mișcări artistice precum: Dada, arta conceptuală, Fluxus, arta video, arta spectacolului, arta cinetică etc.;
- ✓ Una dintre primele lucrări de artă telematică a fost opera lui Roy Ascott, *La Plissure du Texte*, realizată în 1983 pentru expoziția Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris;
- ✓ În 1997, List Visual Arts Center din MIT a găzduit „PORT: Navigating Digital Culture”, care a inclus arta digitală într-un spațiu de galerie. Printre artiștii care au realizat spectacolul se numără: Cary Peppermint, Prema Murthy, Ricardo Dominguez etc.;
- ✓ În 2000, arta digitală a fost inclusă în expozițiile Muzeului Whitney de Artă Americană. Artiștii digitali prezenți: Mark Amerika, Fakeshop, Ken Goldberg ș.a.;
- ✓ TeamLab Borderless din Tokyo este considerat primul muzeu de artă digitală din lume.

Roy Ascott - La Plissure du Texte

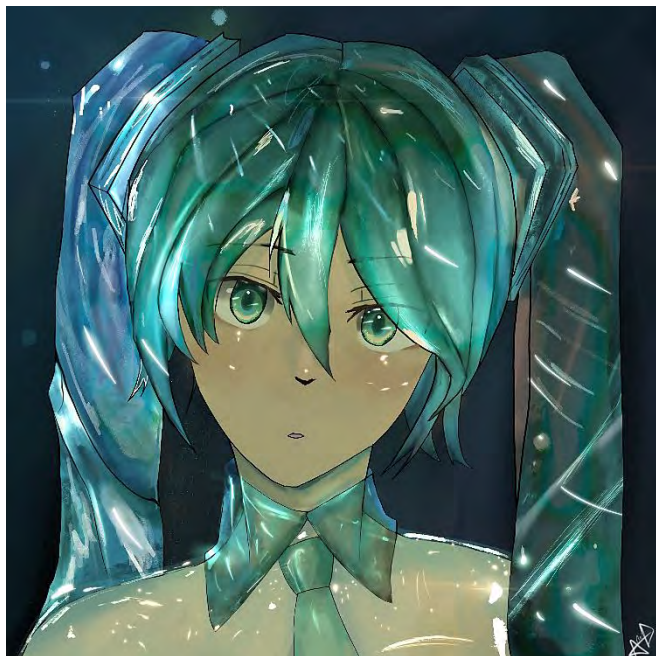
Expoziția itinerantă „ready media network(RMN)”

Surse de informare:

https://www.google.com/search?sca_esv=431bf9fa61e459f9&q=Roy+Ascott,+La+Plissure+du+Texte
<https://itotem.ro/ro/blog/primul-muzeu-arta-digitala/>
<http://clipa.in.md/all-portfolio-list/morski-si-arta-digitala/>
<https://www.orange.ro/help/articole/cand-digitalul-intalneste-arta>

„Arta suprarrealistă, ca o puștoaică excentrică, depășește orice granițe și încalcă cu dezinvoltură regulile, distingându-se prin culoare, abstract și subiecte stranii. Astfel de tablouri izvorăsc dintr-un subconștient ce debordează de imaginație, fiind genul de artă pe care ori o iubești, ori o urăști.” (Victoria Mărgineanu, redactor revista „Clipa”)

Artă digitală: Ana Dan, clasa a VIII-a B

CUM VĂD ARTIȘTII ROMÂNI
ARTA DIGITALĂ: „TEHNICILE DE DESEN, PICTURĂ ȘI SCULPTURĂ SUNT ACELEAȘI ATÂT ÎN MEDIILE TRADIȚIONALE, CÂT ȘI ÎN CELE DIGITALE. FĂRĂ A CUNOAȘTE TEHNICILE TRADIȚIONALE DIN ARTELE PLASTICE, NU AI PUTEA SĂ LE TRANSPUI ÎN DIGITAL. IDEEA ÎNCEPE TOT CU O SCHIȚĂ, LINIILE SUNT TRASATE TOT CU UN CREION SAU O PENSULĂ, SINGURELE DIFERENȚE FIIND CELE DE FORMAT – FIZIC” (NICOLETA FURCOI)

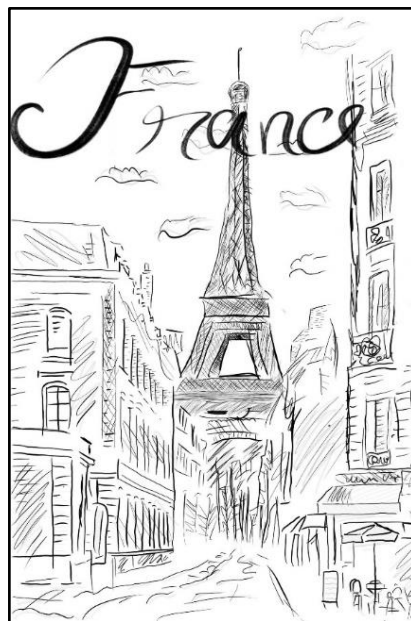
ARTA DIGITALĂ

*Beatrice Vrînceanu Santai,
clasa a VI-a A*

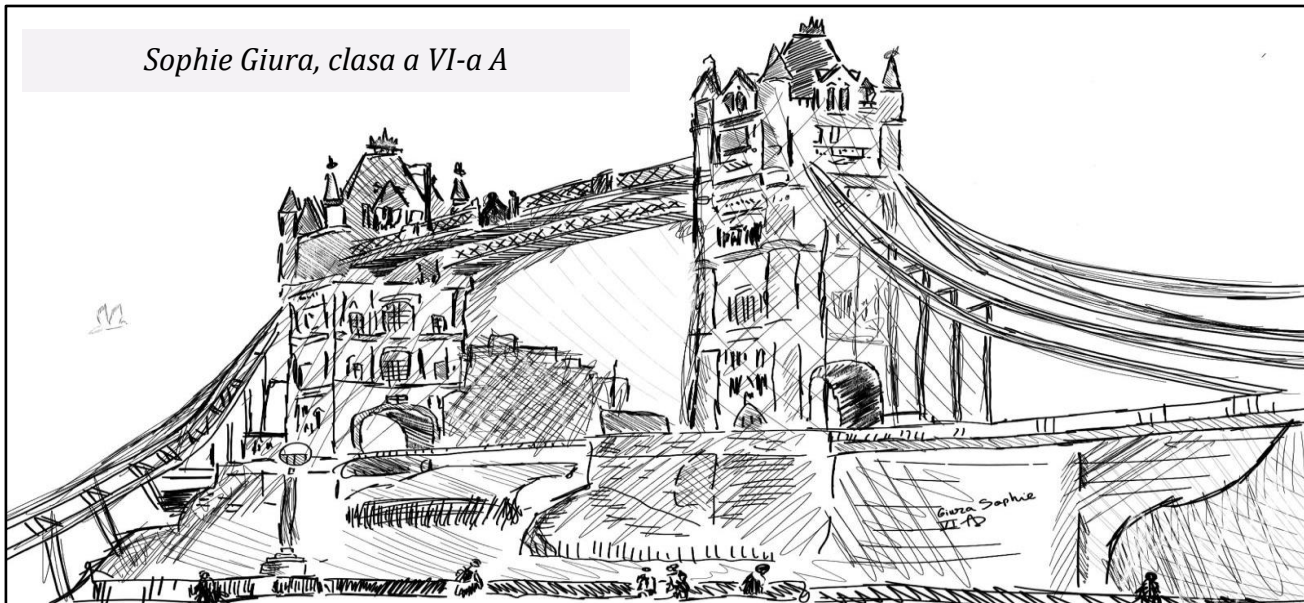
Sophie Giura, clasa a VI-a A

*Artă digitală: Sophie Giura,
clasa a VI-a A*

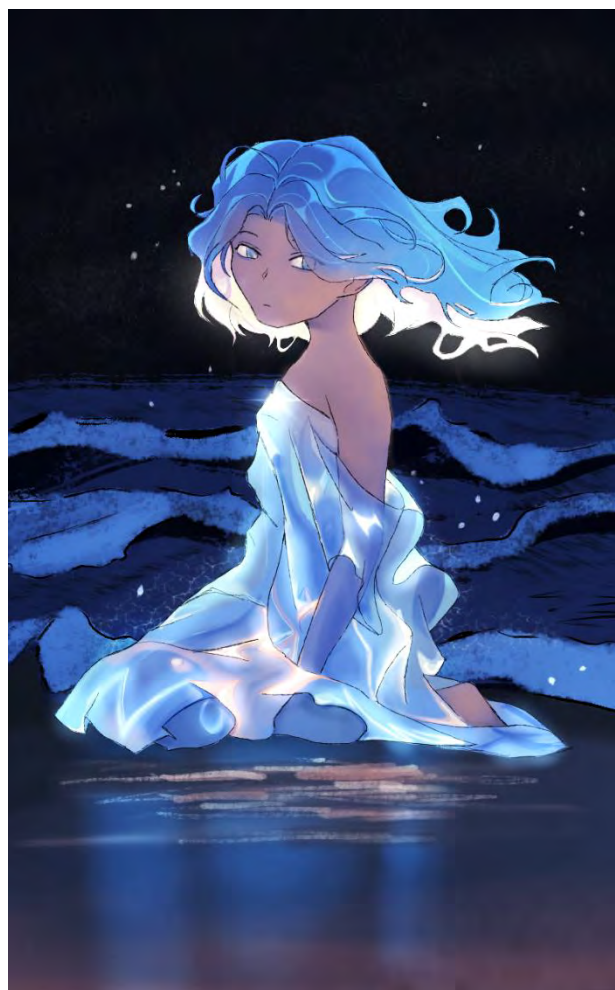

Sophie Giura, clasa a VI-a A

Artă digitală: Ana Dan, clasa a VIII-a B

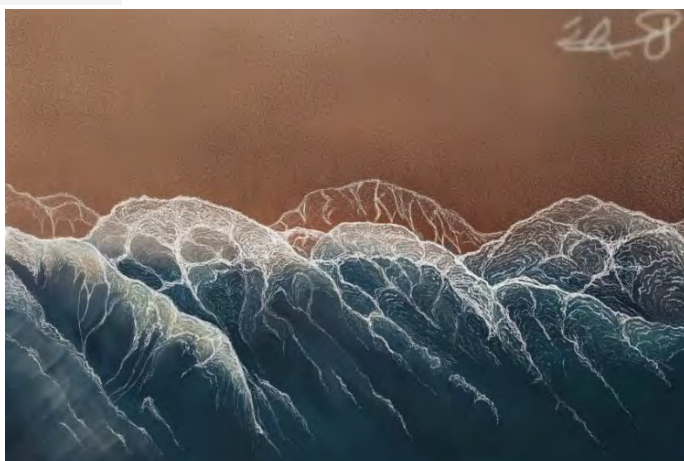

Beatrice Vrînceanu Santai, clasa a VI-a A

Ana Dan, clasa a VIII-a B

Beatrice Vrînceanu Santai, clasa a VI-a A

Sophie Giura, clasa a VI-a A

„TOATE VISELE NOASTRE POT
DEVENI REALITATE DACĂ AVEM
CURAJUL DE A LE URMA.”
WALT DISNEY

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo“

Secțiunea

Proiecte internaționale

Grafică: Nadia Belet, clasa a VIII-a A

Erasmus+

Preparatory Programme of the Transnational Meeting in Castelfidardo, Italy (12-16 mai 2025)

Elevi cu vârste cuprinse între 10 și 12 ani din 4 țări europene – Finlanda, Spania, Italia și România – participă în anii școlari 2023-2024 și 2024-2025, coordonați de profesorii lor entuziaști, la proiectul Erasmus+ intitulat CIRCUS, care are drept scop principal dezvoltarea abilității de a învăța punând accent pe valori pozitive cum ar fi: **creativitatea, **cooperarea**, **compasiunea**, **uimirea**, **cooperarea**, **bunătatea**, **perseverența**, **curajul**, **reziliența**, **auto-reglarea** și **onestitatea**.**

Activitățile proiectului se desfășoară atât online, cât și față-în-față. În perioada 12-16 mai 2025, șase eleve din clasa a VI-a B, vor participa la vizita de proiect din orașul italian Castelfidardo. Pentru a pregăti prezentarea noastră, am desfășurat activități de conștientizare a valorilor mai sus menționate. Elevii clasei a VI-a B au avut activitate de cercetare în Centrul de Documentare și Informare al școlii, iar apoi au lucrat practic la crearea unor machete uimitoare de circ, expuse acum în spațiile CDI.

Coordonator: prof. Daniela Bunea

Vă invităm la Circ!

Odată cu începerea proiectului internațional ERASMUS+ ne-am bucurat de activitățile educaționale și artistice la care am participat în acest an școlar. Una dintre acestea a fost realizarea unei machete cu tematica „Circul”, o activitate care încurajează munca în echipă și dezvoltarea abilităților plastice.

Am realizat macheta noastră din carton fragil și a necesitat multă atenție. A trebuit să confecționăm o scenă de circ cu o sumedenie de animale și acrobați care distrează publicul, făcând diverse cascadorii periculoase. Confecționarea machetei a durat două ore, timp în care cu toții am lucrat fără încetare. Ne-am împărțit în echipe de câte patru copii. Figurinele pe care le-am realizat, redau toate acrobațiile care au loc într-un spectacol: de la un om care sare dintr-un tun, până la doi oameni care fac acrobații și sărituri la foarte mare distanță de pământ.

Prin această activitate am învățat cum să ne coordonăm în cadrul echipei, să ne împărțim sarcinile și să realizăm un proiect interesant, cu multă voieșie și voie bună.

CIRCUS

Din paleta valorilor pozitive

Selecție: Ema Hancaș, Antonia Luțaș, Silvana Cârștoc și Natalia Tudor

Cooperarea

Cooperarea este importantă. Atunci când oamenii cooperează, pot rezolva problemele mai ușor și pot realiza mai multe lucruri împreună decât singuri. Dacă lucrăm împreună avem o varietate de idei din care putem alege ... dacă facem parte dintr-o echipă de fotbal, cooperăm pentru a câștiga. Fiecare copil trebuie să își facă treaba pentru a ajuta echipa să marcheze goluri! ...

(Daria Burdușel, Daria Săvoiu, Natalia Tudor, Sara Nedelcu)

Curajul

Curajul poate fi văzut în multe moduri. De exemplu, un pompier care intră într-o clădire în flăcări are curaj fizic. Un copil care spune adevărul, chiar dacă știe că va fi pedepsit, are curaj moral. Este o calitate care poate fi cultivată și care te ajută să te confrunți cu fricile tale. (Ștefan Ghișe, Iannis Tudorașcu, Radu Codorean, Rareș Stanciu)

Compasiunea

Compasiunea este o emoție pe care o simți când vezi pe cineva care suferă. Această emoție te face să vrei să ajuti. Este o emoție profundă, ca și cum ai simți durerea altei persoane. Ea te face să te gândești la nevoile persoanelor din jurul tău, realizează conectarea ta cu ceilalți și te ajută să fii mai bun.

(Vlad Negrea, Bogdan Bran)

Creativitatea

Creativitatea este abilitatea de a vedea lucrurile din perspectivă personală, de a produce inovații și idei originale. Cu cât exersezi mai mult, cu atât vei fi mai bun și vei avea idei noi. Poți să pictezi, să scrii povești, să inventezi jocuri și să găsești soluții la probleme, să te adaptezi la situații noi și să-ți faci viața mai interesantă. (Octav Mănițiu, Dragoș Lucuța, Darius Ciobanu, Ioan Benchea)

Așteptând întâlnirea finală

Ne pregătim intens pentru vizitarea școlii Castelfidardo din Italia, din luna mai, și așteptăm cu mult entuziasm această experiență. Este ultima întâlnire din cadrul proiectului Erasmus+ „Circus”. Încercăm ca în fiecare zi să exersăm limba engleză dorind să ne îmbunătățim cunoștințele lingvistice și să ne simțim încrezătoare atunci când vom interacționa cu colegii noștri din țările partenere. Pe lângă pregătirile de limba engleză, ne ocupăm de toate actele necesare și ne asigurăm că avem toate cele necesare călătoriei.

Am povestit cu colegii care au fost în astfel de proiecte și au avut o impresie foarte bună. Noi suntem nerăbdătoare să descoperim cultura italiană, să cunoaștem elevi din alte țări și să ne facem noi prieteni. Deja ne imaginăm cum va fi să explorăm orașele Italiei, să participăm la activitățile propuse și să vedem cum se desfășoară orele într-o școală italiană. Fiindcă vom merge în orașul Castelfidardo, un oraș aflat lângă Marea Mediterană, ne dorim să ajungem să vizităm marea.

Suntem sigure că în data de 11 mai, când vom porni la drum, vom începe o experiență uluitoare, de neuitat!

(Daria Burdușel, Nicole Dordea)

The European Day of Languages – a Different Approach to Learning

Marinela Onițiu, teacher of English

The European Day of Languages is celebrated on the 26th September every year. Maybe not everybody celebrates it with an array of activities, but those who do really enjoy taking part in it.

The students in the seventh grade, namely 7 A, in our school contributed to the activities designed and suggested for this day. For the first activity they had to do some research and find some fun facts about foreign languages, and then write them in a Padlet for everybody to see and enjoy.

Here is a collage of some of their works:

And here are some fun facts found by our learners:

- ❖ William Shakespeare introduced more than 1700 words into the English language;
- ❖ Despite the UK leaving the EU, English remains one of its official languages;
- ❖ Spanish is the second most spoken native language in the world;
- ❖ Spanish is the official language of 20 countries;
- ❖ French is the sixth most spoken language in the world;
- ❖ Traditionally, French does not include words with the letter "W" except for borrowed or loanwords;
- ❖ Portuguese is the official language of nine countries;
- ❖ The Slavic Languages come from Proto-Slavic and split into three branches: east, west and south Slavic;
- ❖ The Slavic Languages are highly inflected, with nouns, adjectives and verbs changing, based on case, gender and number.

For the second activity they had to create artwork inspired by European languages and culture, such as traditional symbols, famous landmarks, and cultural motifs. Here is what they came up with:

This drawing was inspired by stars. They are just like languages, they shine very brightly and they guide us ... into a better world where communication is the key to, well, everything. (**Alexia Neiciu, 7A**)

Spain has a diverse culture. Because of that I tried to include in my drawing some of the things which are specific to Spain. (**Antonia Muntean, 7A**)

Their work clearly shows how much they enjoy learning foreign languages and how dedicated they are to this. Let them inspire us to discover not only as many languages as possible, but also uncover different aspects linked to European culture and civilisation.

TEACHER'S DAY 🍏

Alexandra Bega, teacher of English

♥Every year, on the 5th of June, children and teachers from all over the world celebrate the national „Teachers Day” by writing thank you letters and cards, by eating cake together and, most importantly, by spending time together. Every day, teachers come to school and guide us into our learning journey.

♥This year, the students for the National Collage Gheorghe Lazar, wrote some wholesome thank you cards and letters to their favourite teachers. Here's what they wrote:

♥Teachers plant seeds of knowledge that continue to grow forever and ever! Because it's Teacher's day, we'd like to thank you for everything you have taught us! We wish you a fantastic day! We want you to know that you are the best teacher! You are the best Romanian teacher ever! The teachers are our school's parents!

♥Have you ever thought that us, students, are the reason why teachers wake up every morning? They put so much effort into helping us understand all the lessons and making us respectable people, so when we finally go out into the big, scary world, we'll be ready for all the challenges ahead of us. You're soooooo patient with us, making sure we learn new things and also very caring, like we're your own children.

So, with all of that being said I want to thank you, teachers for:

- ♥always being here for us
- ♥helping us when we need you
- ♥giving us advice
- ♥appreciating our work
- ♥listening to us
- ♥never being rude to us
- ♥being the best teachers we've ever had

Those angels who enlighten our lives with the light of knowledge, curiosity and wisdom are TEACHERS

Selection Alexia Neiciu, 7 A

To the Moon and Back

FRANCIS MORGAN'S
"TOMMY GOES TO THE MOON"

Colegiul nostru a implementat în perioada 1-10 octombrie 2024 activități cuprinse în cadrul programului internațional Săptămâna Mondială a Spațiului, cu tema anului 2024 Spațiul și schimbările climatice, organizând concursul „To the Moon and Back” pe site-ul <https://tothemoonandbackfromthemoon.weebly.com/> - un concurs de redactare a unor scurte eseuri de tip narativ-descriptiv, în care participanții au fost invitați să citească povestirea „Tommy Goes to the Moon” de Francis Morgan, să descopere diverse perspective asupra spațiului cosmic și să exploreze, prin povestiri și descrieri create de ei, diverse aspecte legate de lună ca subiect central. În cadrul acestui proiect, elevii au avut ocazia nu doar să învețe despre univers și astronomie, ci și să fie inspirați în privința diversității meseriilor, cum ar fi astronomia, ingineria spațială și alte profesii care contribuie la înțelegerea spațiului. Este esențial ca elevii de orice vârstă să fie expuși la cât mai multe domenii de activitate, pentru a-și forma o viziune mai largă asupra oportunităților lor de carieră și pentru a-și dezvolta noi pasiuni și interese.

De asemenea, prin această activitate, am încurajat elevii să își exprime creativitatea și să își dezvolte abilitățile de scriere, toate acestea având ca temă principală fascinantul corp ceresc care ne însoțește noaptea – luna. (Coordonator: prof. Daniela Bunea)

The Shining Moon by Matei Jurj

One day I was playing hide-and-seek outside my house. My friends and I were playing at night for the game to be harder. This game is about hiding in any spot you like and not being found. When you see the opportunity, you need to run to where the seeker counted and yell one, two, three and then the name of the seeker.

The beautiful moon was shining intensely, and I couldn't stop watching it. I was hiding in a beautiful old tree waiting for the opportunity to jump out of the tree and not be caught. It was a full moon night when we decided to play. It was beautiful, the perfect set up for the game.

We were all looking at the beautiful shining moon... We were so mesmerized by it, that we forgot we were playing hide-and-seek! We admired the moon until I was the only one who was yet to be found. I ran as quickly as possible not to get caught and I yelled one, two, three. The game was over, and my friends all left. Since that night, I have looked at the moon more often.

Under the Nocturne Moon by Darius Ciobanu

One evening I was playing hide-and-seek with my brother in the forest. Everything was ordinary until I heard someone who shouted my name loud. I didn't reply. I sat there in my hiding spot for another thirty minutes and then I came back to my house. My brother was there helping my mother. I asked him if he had shouted, but he said he had no idea who had shouted. I was very scared. I still wonder if someone really shouted for me or it was the the Ladies of the Woods, who are Romanian feminine mythical creatures. I still wonder who shouted for me in the forest under the nocturne moon.

TO THE MOON AND BACK

HOME

EARTH & MOON

FRANCIS HORGAN'S "TOMMY GOES TO THE MOON"

CROSSWORDS PUZZLE

WRITING CONTEST

Dream or reality?

by Maria Xenia Hojbota

After a full day at school, after homework and karate practice, I decided to breathe some fresh air before sleeping and I stepped on the house balcony for a little while. It was half past eight p.m. and the full moon was shining beautifully, right very close to us. I sat comfortably in my chair especially made for me as a gift from my grandfather. I put my headphones on my ears and started the music while closing my eyes. After some time, a strong light made me open my eyes.

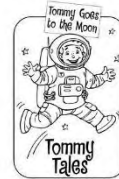
Together with the strong light, a unique music started suddenly, surrounding me. As if hypnotized, I climbed the stairs up to the surface of the moon, looking around in amazement.

The stars were very big and they were shining just to light the craters that were of different sizes. I started to jump from one crater to another although some were the size of a big lake. The light, the music and the warmth were very different. Figures and shadows were dancing in the light of the stars. The comets were passing at an incredible speed, as if they were in a hurry, while strange satellites were guarding the space and the moon from uninvited visitors.

I was walking fascinated and the silence kept telling me to go forward, to an unknown destination. All of a sudden, all the silence disappeared and I sat down and looked around in a big scare. Then I shut my eyes and waited and waited...and when I opened my eyes once more, I realized that I was sitting in my house balcony. Have I been dreaming or...? Though everything seemed to be so real!

My cat had broken a pot with flowers and had jumped into my arms. I went to bed and fell fast asleep. In the morning, surprise! I found a white yellowish shiny stone or marble in my pyjama pocket.

Has the moon left me a gift, or who?

Sam thinks that the Moon is made of cheese. Can this be true? Is it kept in the huge hole that Taffy the dog finds? Or is it something else in the crater that has caught Taffy's attention? Find out when RUCS, a pocket-size robot, magically transports Tommy, Sam and the rest of their friends to the surface of the Moon!

been included in the official World Space Week 2024 calendar.

The Moon and Us

by David Higi

It was a beautiful summer night. I was with my family in the country at my grandparents' house. After dinner, I asked my older sister to go out together on the terrace and admire the stars that swayed in the sky in a dance with steps known only by them.

The Moon watched us discreetly, with its wonderful smile, so beautifully painted by poets in their lyrics all along the time. Suddenly, my sister said: "Did you hear that the Moon knows our secrets, that she knows when we are happy or not?" I was silent for a moment, then I added: "If it is true, then she knows that I am happy around you not only now but always, that you teach me many useful things."

I recalled some funny incidents from when I was very young. She told me how my parents used to drive me around the city as I couldn't sleep because of intestinal colic and only the car could soothe my deep sleep. I laughed and promised her that I will take care of our parents when I grow up, comfort their old age with all my love.

Nottingham Summer Camp

Arina Ormenișan, teacher of English

This summer, a few of my colleagues and I have been on an interesting summer camp to Nottingham that was filled with fun activities. The camp was set in a beautiful area surrounded by nature and we made great friends while exploring the local culture and enjoying the warm weather. We had various activities that we would like to tell you about.

Located in the heart of Warwickshire, the castle is a medieval fortification. Warwick Castle was a trip to remember. The highlight of the trip, however, was our overnight camping adventure near Warwick Castle. So, it wasn't just any castle visit, we spent the night camping in the nearby woods and attended medieval-themed shows, complete with live demonstrations of knights fighting and eagle and owl shows, where the birds soaring overhead added to the enchantment of the day.

The next day began with a tour of Warwick Castle itself. Walking through the grand halls and exploring the towers, we learned about the castle's role in key historical events, including battles during the Wars of the Roses. Whether it was walking along ancient walls, watching knights fight, or simply enjoying the beauty of nature, this summer camp provided us with memories that will last a lifetime.

On the fourth day, we woke up very excited to start our English lessons, after a delicious British breakfast. We learned interesting things about nature and played lots of games, collecting tokens for our teams. Then, in the afternoon, we walked through the city of Nottingham and made lots of memories with kids from other countries. We went shopping and bought cute souvenirs that we kept forever in our hearts. Also, we learned a lot about the Nottingham people's culture and history.

The next day, we visited York, a small town full of shops and friendly people. Upon arriving, we were amazed by the stunning architecture of the city. While exploring the town, we wandered through the quaint streets of the Shambles, where we discovered unique shops and enjoyed delicious ice cream on a warm summer day. In the evening, we had a funny activity called "Music Bingo", where we had to guess different songs.

Our Romanian group had the best time at the end-of-camp party and graduation! The party was so much fun-everyone was dancing, singing along to the music, and just having a great time. It felt like a huge celebration with all the friends we made from different countries. We laughed, took tons of photos, and shared memories of all the amazing things we did during camp. It was such a great way to wrap up the summer!

The graduation ceremony was really special, too. We all got certificates to celebrate everything we learned and accomplished during camp. It felt so rewarding to stand up there with our group and realize how much we'd grown, not just in skills but also in confidence. Seeing everyone so happy and proud of themselves was awesome! The whole experience made us feel closer, like a big family, and reminded us of all the fun we had together, from learning English to exploring new places. It was the perfect ending to an unforgettable summer at Samiad!

In conclusion, our summer camp in Nottingham as a Romanian group was an unforgettable experience. We improved our English, built teamwork skills, and connected with campers from around the world. Highlights included trips to York, where we explored its history, and Warwick Castle, where we enjoyed medieval battle reenactments. While we briefly learned about the Vikings, the camp offered a variety of activities that fostered personal growth and strengthened our group. Sharing our Romanian culture and learning from others made the experience even richer, leaving us with lasting friendships and a deeper appreciation of British history.

**Mădălina Herban, Carla Lăzăroaie,
Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A**

Proiectul eTwinning „LIFE SKILLS”

Arina Ormenișan, teacher of English

Proiectul eTwinning intitulat „Life Skills” s-a desfășurat în perioada februarie-iunie 2024 și a avut drept membri co-fondatori pe profesoarele Arina Ormenișan și Ozlem Demirci, precum și Daniela Bunea drept profesor colaborator cu deosebită experiență în numeroase proiecte educaționale și colaborări internaționale. Acest proiect a avut 13 parteneri din 6 țări: România, Turcia, Georgia, Polonia, Portugalia și Macedonia. Scopul acestuia a fost să promoveze importanța unor abilități esențiale de viață precum onestitatea, empatia și sensibilitatea printr-o serie de activități interactive și creative.

Proiectul „Life Skills”, la care au participat 12 elevi din clasa a VII-a A din cadrul Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, a fost de un real succes deoarece toți profesorii au colaborat foarte bine, iar elevii și-au îmbunătățit abilitățile emoționale și sociale în mod semnificativ atât în interacțiunea cu colegii lor de clasă cât și cu ceilalți colegi cu care au intrat în contact în cadrul diverselor activități desfășurate. În continuare sunt prezentate o serie de activități reprezentative pentru proiectul mai sus menționat. (Coordonator prof. Arina Ormenișan)

Activitatea 1: Prezentarea interactivă a elevilor folosind aplicația Chatterpix

În această activitate, am creat un videoclip scurt folosind aplicația Chatterpix, un program care permite realizarea de animații video în care vorbesc „personaje” care pot fi create prin desene sau imagini. Fiecare elev s-a prezentat în fața colegilor, vorbind despre ce hobby-uri are și ce își dorește să învețe în cadrul acestui proiect. Un exemplu de prezentare este: „Hi! My name is Ilinca and I am thirteen years old. I live in Sibiu and I study at „Gheorghe Lazar” school. I am very excited to be part of this project because I want to learn interesting things about essential life skills. Thank you for listening.”

Această activitate a fost o modalitate interactivă și amuzantă de a ne ajuta să ne cunoaștem mai bine și să ne exprimăm gândurile

Activitatea 2: Poveste despre importanța onestității

Un alt punct important al proiectului a fost elaborarea unei povești despre o abilitate esențială în viață: onestitatea. În acest sens, am scris și prezentat o poveste care subliniază importanța spunerii adevărului, chiar și atunci când acest lucru poate părea greu.

Povestea: „The Importance of Being Honest”

Era o dimineață ploioasă de toamnă. Theodore, un băiat de treisprezece ani, era la ora de engleză, simțindu-se nervos pentru că urma să primească nota unui test la care știa că nu a obținut rezultate bune. Când a aflat că a primit un „F”, Theodore s-a simțit foarte supărat și a ales să ascundă testul în ghiozdan, fără să îi spună mamei sale.

Când a ajuns acasă, mama l-a întrebat despre testul de engleză, dar Theodore a negat că notele au fost afișate. În timp ce vorbea cu ea, începea să se simtă tot mai anxios și incomod, așa că s-a retras în camera sa.

Mai târziu, Theodore a început să se simtă extrem de vinovat pentru că a mințit-o pe mama sa, așa că a așteptat un moment potrivit pentru a-i spune adevărul. În cele din urmă, a recunoscut că a mințit și i-a spus mamei că a obținut un „F” la test.

Mama lui s-a simțit puțin trădată, dar nu s-a supărat. I-a spus că minciuna nu era soluția și că ar trebui să învețe din greșelile sale. În final, Theodore a învățat că onestitatea este una dintre cele mai bune calități și că, dacă vrea să aibă o viață fericită, trebuie să fie mereu sincer.

Morala: Onestitatea este esențială pentru a construi relații de încredere și pentru a trăi o viață autentică și plină de sens.

Activitatea 3: Crearea unor materiale educative în vederea promovării importanței empatiei

Am avut ocazia să învățăm despre empatie și să ne exprimăm ideile prin diferite tipuri de materiale. Activitatea a inclus crearea unui slogan, a unei broșuri și a unui videoclip pe tema empatiei.

Slogan: „*Empathy is the key to everybody's heart!*” Broșura: O broșură informativă despre cum putem fi empatici în viața de zi cu zi, oferind exemple concrete de comportamente empatici. Videoclip: Am realizat un videoclip în care am discutat despre ce înseamnă empatia, oferind exemple din experiențele noastre personale și din cărți celebre.

Aceste materiale au fost folosite pentru a ne ajuta să înțelegem mai bine importanța de a fi empatici față de cei din jur.

Activitatea 4: Scrierea unei poezii pe tema sensibilității

Un alt moment important al proiectului a fost dedicat sensibilității. Așadar, am scris poezii care reflectau sensibilitatea sufletească și importanța de a înțelege și respecta emoțiile celor din jur. Un exemplu este:

„In a world of whispers and gentle touch / Sensitive souls feel a bit too much / Every world a melody, every touch a breeze / Emotions dance, like leaves in the trees / A heart that wipes with every sorrow / Yet blooms with joy, promising tomorrow / Sensitive, like petals, kissed by dew / In this vast world so tender and true / Navigating life with delicate grace / Sensitive souls find their rightful place.”

Această poezie reflectă esența sensibilității, descriind cum sufletele sensibile percep lumea cu o profunzime mai mare, trăind atât durerile, cât și bucuriile cu o intensitate aparte.

Activitatea 5: Jocuri interactive pentru consolidarea cunoștințelor dobândite în cadrul proiectului

Pentru a consolida noile cunoștințe dobândite, am participat la jocuri interactive pe platformele Learning Apps și Kahoot. Aceste jocuri au avut rolul de a revizui concepte legate de onestitate, empatie și sensibilitate într-un mod plăcut și captivant.

În cadrul jocului de pe Learning Apps, am avut de potrivit imagini reprezentând comportamente empatici sau oneste, iar în Kahoot am răspuns la întrebări despre lecțiile învățate.

Activitatea 6: Exprimarea feedback-ului prin videoclipuri și formular online

La finalul proiectului, elevii au creat un videoclip în care și-au exprimat gândurile și impresiile despre experiența trăită în cadrul proiectului. Un exemplu este: „*Hi! My name is Mara and I liked this project because it gave me the chance to learn a lot of interesting things about important life skills and had fun at the same time.*”

De asemenea, am completat un formular online în care am oferit feedback despre activitățile realizate și am discutat despre cum acestea ne vor ajuta în viitor.

În acest fel, am avut ocazia să ne exprimăm aprecierea față de lecțiile învățate în cadrul proiectului și să reflectăm asupra ceea ce am învățat.

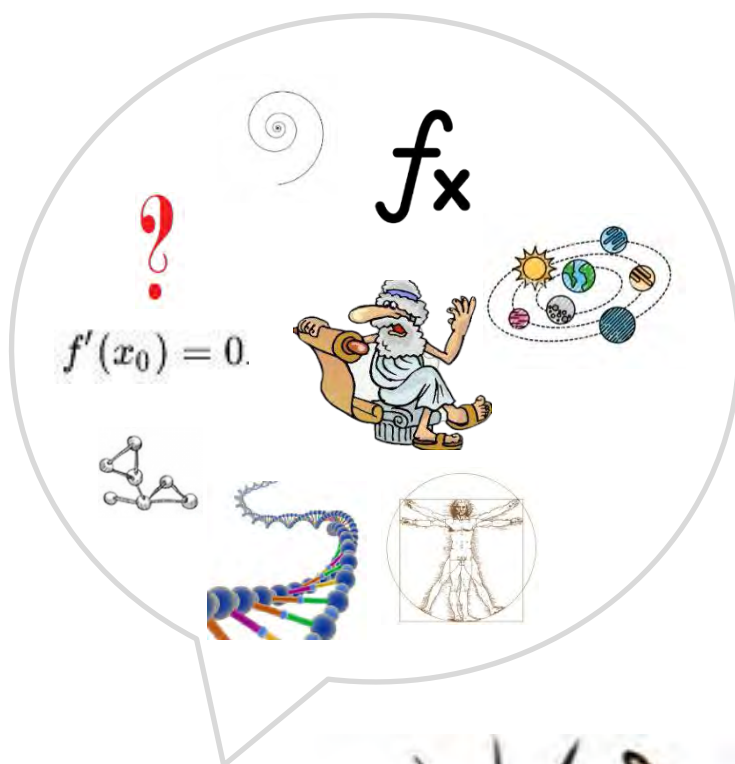
Prin aceste activități interactive și creative, am învățat noțiuni importante despre viața noastră emoțională și despre cum putem să aplicăm aceste abilități în relațiile de zi cu zi. Proiectul „Life Skills” ne-a oferit șansa să ne dezvoltăm abilitățile sociale esențiale, învățându-ne să fim mai buni cu noi înșine și cu cei din jur. Mai mult, am avut ocazia să participăm la o serie de activități care ne-au ajutat să ne dezvoltăm gândirea critică, să ne exprimăm opiniile constructiv și să aprofundăm înțelegerea despre aceste valori de viață fundamentale.

Ilinca Tomescu și Mara State, clasa a VIII-a A

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Științe

$$E=mc^2$$

!

„Noaptea Cercetătorilor - Magia științei!” ✨

Descoperindu-ne pe noi: hobby-uri, pasiuni sau noi începuturi.

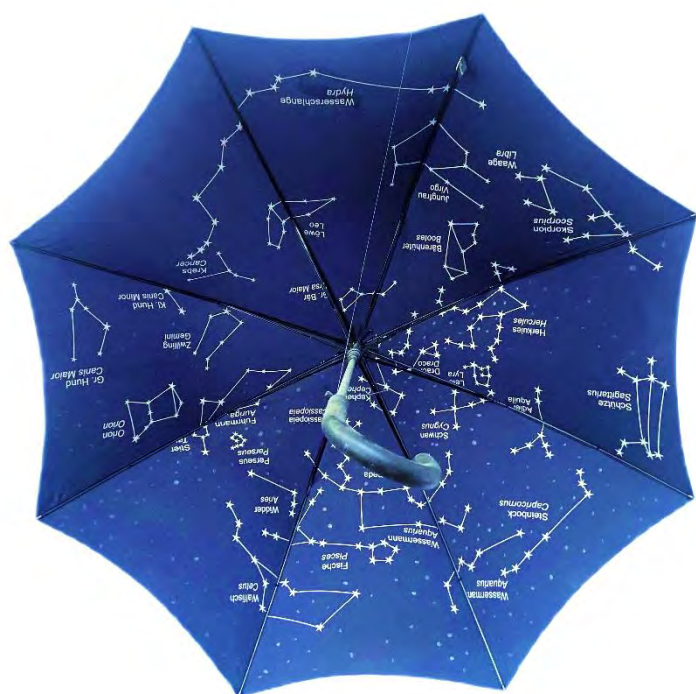
Coordonator: prof. dr. Daniela Lorinczi

Sub genericul „Descoperă magia științei”, în ziua de 27 septembrie 2024 a avut loc vestitul eveniment care le conturează copiilor drumul către cariere de succes: Noaptea Cercetătorilor. Învăluit de mister, s-a arătat copiilor ca un tărâm necunoscut cuprins de curiozități, un loc în care totul este rodul imaginației. Dornic de a i se desluși secretele, evenimentul i-a invitat pe micii exploratori desăvârșiți (copiii) să se aventureze printre invenții inedite, activități interactive și povești uluitoare despre ceea ce ne înconjoară.

Noaptea Cercetătorilor i-a fost gazdă și clasei a V-a B de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, care a pornit în călătorie nerăbdătoare să afle mai multe despre domenii interesante, copii fiind însoțiți de diriginta lor, profesor Maria-Daniela Lőrinczi.

Dar mai multe, nu vă spun! Vă invit pe dumneavoastră să descoperiți, la rândul vostru, tainele acestui eveniment oragnizat de Universitatea „Lucian Blaga”, din Sibiu.

(Bărbuș Alexandra, clasa a VII-a A)

Constelații

Biblioteca Județeană ASTRA

IMPRESII: ✨

Prima experiență alături de noii mei colegi a fost participarea la „Noaptea Cercetătorilor”. Vizitând Facultatea de Inginerie „Hermann Oberth”, Biblioteca Județeană Astra și Facultatea de Medicină am învățat multe lucruri fascinante depre știință, literatură și matematică. Plimbându-ne printre ateliere de robotică și mașinăriile spectaculoase ce ne-au stârnit curiozitatea, am constatat că în lume există multe invenții și cunoștințe care îi pot surprinde până și pe cei pasionați. Această activitate a fost un privilegiu ideal de a ne cunoaște pasiunile, de a învăța lucruri noi și de a ne cunoaște mai bine unii pe alții.

(Benea Elena- Nectaria, clasa a V-a B)

„Dacă cunoști cum, vei avea întotdeauna o slujbă, dar dacă știi de ce, vei fi un îndrumător.” - John M. Capozzi

Cel mai mult m-a impresionat...

Cel mai mult m-a impresionat Facultatea de Medicină și biblioteca acesteia. Activitățile de acolo mi s-au părut foarte interesante și educative. Spre exemplu, atelierul la care am învățat atât ce este, cât și cum se calculează cu un Soroban, un instrument japonez ce necesită atenție, dar te ajută să faci calcule rapide. **(Țepeș Anastasia)**

Ochelarii V.R. m-au impresionat în mod deosebit pentru că poți face experimente într-un mod distractiv și foarte sigur. **(Țugneanu David)**

La Cercul Militar pe mine m-a impresionat cel mai mult un câine robotic care primea comenzi de la un soldat. **(Albu Roxana)**

Cel mai mult mi-a plăcut câinele robot de la Cercul Militar. Invenția m-a impresionat deoarece este o tehnologie foarte avansată. **(Resiga Maria)**

Cercul Militar a fost preferatul meu! Acolo am privit suveniruri și am putut să admirăm armele pe care le folosesc soldații, precum și un câine robotic foarte simpatic. **(Ciuru Vladiana)**

Cu siguranță, locul meu preferat este Facultatea de Medicină! Acolo, studenții ne-au întâmpinat cu dinți de ciocolată, apoi, cu ajutorul lor și al matrițelor, am reușit să îi facem și noi. **(Tomoiață Tudor Gabriel)**

Atracția zilei a fost Facultatea de Inginerie. Mi-a plăcut aceasta, deoarece am văzut o mulțime de roboți și mașinării care aveau diverse funcții precum: sortarea și confecționarea obiectelor sau urmărirea unui traseu specific. **(Hribal Robert)**

Selecție și așezare în pagină: Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

Ce știm despre...

EDIFICII MEDIEVALE ÎN TRANSILVANIA

Transilvania, regiunea istorică locuită de noi, este un pământ în care trăiesc oameni diverși, cu culturi, limbi și tradiții distincte. Cu toții au conviețuit aici și ne-au lăsat, încă din Evul mediu, orașe și construcții fabuloase! Împreună cu elevii claselor a VI-a vom călători prin orașele medievale Sibiu, Brașov, Cluj-Napoca, Sighișoara și prin satul Cloașterf, din județul Mureș!

❖ SIBIU ❖

Oraș medieval

❖ Maria tocmai s-a mutat în Sibiu, cu părinții ei, și vrea să afle mai multe despre istoria Sibiului. Așa că, într-o zi, după școală, ea merge la biblioteca Astra și împrumută o carte intitulată: *Sibiul, un oraș medieval*. Iată ce a aflat Maria:

❖ Sibiul, denumit și *Cibinium* sau *Cetatea lui Hermann*, este unul dintre cele mai frumoase orașe istorice, nu doar din România, ci din întreaga Europă. *Strada Cetății* este astăzi una dintre cele mai vizitate străzi din oraș, întrucât păstrează aerul medieval al vechii cetăți. Sibiul este cunoscut și astăzi drept „Orașul Roșu” datorită numeroaselor fortificații de cărămidă, care putea fi văzute de la distanță.

❖ *Podul Minciunilor* este cel mai vechi pod din țară din România, iar Muzeul ASTRA este cel mai mare muzeu în aer liber din Europa. La parterul Turnului Sfatului se află poarta de intrare în interiorul celei de-a doua centuri de fortificare.

❖ Alături de Zidul Cetății au fost clădite mai multe turnuri de apărare, cel mai cunoscut fiind *Turnul Olarilor*, construit în secolul al XIV-lea și aflat în partea de vest a orașului vechi. Acesta a fost folosit atât pentru apărarea acelei zone, cât și pentru adăpostirea și protejarea breslei olarilor, a activităților lor meșteșugărești sau a obiectelor din lut create de aceștia, pe care se spune că locuitorii le foloseau ca arme în cazul unor atacuri asupra Sibiului.

Coordonator: prof. Cătălin Dumitru

Turnul cu Ceas

❖ De asemenea, *Turnul Dulgherilor* a fost ridicat de către breasla săsească a dulgherilor în Sibiu. Acesta avea și el rolul de a asigura protecția localnicilor în cazul unor asedii și era alcătuit din cărămidă și din piatră.

Stema Orașului- sus, de la stânga la dreapta:

1. Spadele încrucișate cu vârful în jos – semnificație: luarea în posesie a pământului, hotărârea de a-l apăra;
2. Stemă plasată pe Casa Artelor, 1789;
3. Stema Sibiului în perioada comunistă;
4. Stema Sibiului în perioada interbelică și în cea postrevoluționară (1989-2024).

Așezarea (Sibiu) este „amintită în legătură cu prima etapă a colonizării săsești, odată cu venirea primelor grupuri sub domnia regelui Geza al II-lea (1141-1161).” În documentele vremii (sec. XII-XVIII), Sibiu este menționat sub numele de „Villa Hermanni” și „Cibinium”.

✧ Povestea *Turnului Sfatului* sau al Primăriei începe în anii 1224-1241, odată cu cea de-a doua centură de fortificații a cetății. În vecinătatea lui se aduna „Sfatul orașului”, de unde și-a primit numele. Din turnul inițial, a rezistat timpului partea de bază, până la primul etaj. În decursul anilor a avut diferite înfățișări, fiind reconstruit în 1588, după un cutremur devastator, înălțat de la cele patru niveluri inițiale, modificat și restaurat în repetate rânduri.

Turnul Sfatului a avut rol administrativ, militar și cultural, traversând vârstele orașului. A fost pe rând turn de poartă, foisor de foc, închisoare, depozit de cereale, muzeu, punct de belvedere.

De-a lungul vremurilor, alături de ochii mereu de veghe de pe acoperișuri, Turnul Sfatului a fost martorul tăcut al istoriei. A văzut târguri, adunări, pe deasupra lui a zburat în perioada interbelică zepelinul, prin apropiere trecea tramvaiul nostalgic al sibienilor. În umbra sa au poposit oaspeți nobili sau cuceritori înverșunați, localnici grăbiți, turiști boemi și porumbeii prietenoși.

✧ Tu ce părere ai despre istoria Sibiului? Știi aceste lucruri? Ai aflat ceva interesant? Te provoc să cauți mai multe informații despre istoria Sibiului sau a orașului tău!

Surse de informare

- ✓ <https://www.google.com/search?q=Sibiu%2C+denumit+%C8%99i+Cibinium>
- ✓ <https://www.razvanpop.ro/2010/12/19/istoria-orasului-nostru-sibiu-43/>
- ✓ https://ro.wikipedia.org/wiki/Stema_Sibiului
- ✓ Dumitrescu-Juppa, Aurel și Nistor, Nicolae – Sibiu și ținutul în lumina istoriei, vol. I: Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1976, p. 28

Zidul Cetății

Știați că:

- Sibiu a fost locuit din antichitate, din Epoca Bronzului;
- Aici a existat un castru roman, în Gusterița. Un castru este o baza militară;
- Orașul a fost construit de sașii din actualul Luxemburg, în anul 1200. Ei au colonizat această zonă. Liderul lor se numea Hermann, de la care provine și numele orașului, Hermannstadt;
- În secolul al XII-lea și al XIII-lea ei au construit trei rânduri de fortificații în jurul orașului;
- Sibiu a fost una dintre cele șapte cetăți săsești din Transilvania, care erau conduse de un judecător și de un primar;
- Toate acestea până când Sibiu a fost cucerit de Imperiul Ungar, iar apoi de Imperiul Austro-Ungar când a fost condus de Habsburgi;
- În Evul Mediu, Sibiu se numea Cetatea Roșie, deoarece pereții ei erau roșii;
- Cetatea nu a fost niciodată cucerită;
- În 1918 s-a anunțat oficial că Sibiu face parte din România Unită.

Curiozități:

- În Sibiu s-a organizat primul Târg de Crăciun din România;
- În 2007, Sibiu a fost, împreună cu Luxemburgul, Capitală Culturală Europeană, fiind primul oraș din estul Europei care a primit acest titlu.

Text și imagine:

Săvoiu Daria, Dordea Nicole, Burdușel Daria, Cârștoc Silvana, Tudor Natalia, Trihenea Larisa, Joarză Alexandra, Giura Sophie, clasa a VI-a

Ce știm despre...

EDIFICII MEDIEVALE ÎN TRANSILVANIA

❖ Biserica Fortificată din Cloașterf ❖

Cloașterf, o așezare modestă din estul Transilvaniei, a dat naștere multor legende. Spre exemplu, Castelul Maimuțelor, care se află în apropierea satului și ascunde o poveste interesantă. Se spune că, în spatele unei uși invizibile, se află o comoară. Din când în când, ușa apare, însă aceasta nu poate fi deschisă decât folosind o plantă magică - mărăguna.

❖ În Cloașterf, județul Mureș, se află biserica evanghelică fortificată. Aceasta a fost construită pe locul unei bazilici romanice foarte vechi, în secolul al XVI-lea. Biserica a fost construită sub conducerea meșterului Ștefan Ungar din Sighișoara. Ea are un etaj fortificat, prevăzut cu guri de aruncare și ferestre de tragere. Până în ziua de azi, atât zidul poligonal, cu turnuri de apărare, cât și biserica s-au păstrat în stare foarte bună. Panourile tribunei, din interiorul bisericii, sunt decorate cu motive florale și picturi. Deasupra altarului se află o orgă, montată în 1832. Lucrările de construcție ale bisericii au fost finalizate în anul 1524. *(Stimulete Eduard, clasa a VI-a B)*

❖ Brașovul medieval. Biserica Neagră ❖

❖ Mărturiile descoperite de arheologi indică prezența unor puternice culturi neolitice pe teritoriului de azi a Brașovului, urmate apoi de cele aparținând Epocii Bronzului.

❖ Între anii 1400 și 1427 orașul a fost împrejmuit cu ziduri și turnuri de apărare, formându-se astfel o fortificație numită Cetatea. Astăzi, Brașovul este format din Cetatea Brașovului și cele trei suburbii aflate în afara zidurilor „Cetății”.

(Tudorașcu Iannis, Codorean Radu, clasa a VI-a B)

Știați că?

- Biserica Neagră este cel mai mare edificiu de cult în stil gotic din sud-estul Europei măsurând 89 de metri lungime și 38 de metri lățime. În această biserică încap circa 5000 de persoane;
- Biserica Neagră de astăzi se înalță pe locul unei biserici romane din secolul al XIII-lea distrusă în marea invazie tătară din anul 1241.

❖ Sighișoara ❖

❖ Sighișoara este ultimul oraș vizitat de noi până acum. Am fost atât de impresionați de acest oraș așa încât l-am ales ca temă pentru proiect.

❖ Sighișoara este unul dintre cele mai bine păstrate orașe medievale din Europa și este situată în centrul României. A fost fondată de coloniștii sași aduși de regele Ungariei în secolul al XII-lea, cu scopul de a apăra granițele regatului. Prima atestare documentară a Sighișoarei datează din anul 1280. Ea a devenit un centru comercial important datorită meșteșugarilor sași care erau împărțiți în Bresle (bresle ale măcelarilor, olarilor, brutarilor, tăbăcarilor, cizmarilor, fierarilor, țesătorilor, etc.) Era înconjurată cu ziduri groase de apărare având inițial 14 turnuri, fiecare reprezentând o breaslă diferită.

(David și Matei Jurj,
clasa a VI-a B)

Machete: Dordea Nicole, Burdușel Daria, Săvoiu Daria, Tudorașcu Iannis, Codorean Radu, Simulete Eduard, Jurj Matei, Jurj David, Neagu Dragoș, Cârștoc Silvana, Tudor Natalia, Nedelcu Sara, Baicu Antonia, Herciu Antonia, Fodor Natalia, Gherghina Olga, clasa a VI-a B
Enache Tudor, Enache Robert, Popa Ania, Pop Raluca, Diță Sofia, Mărculeț Andreea, clasa a VI-a A

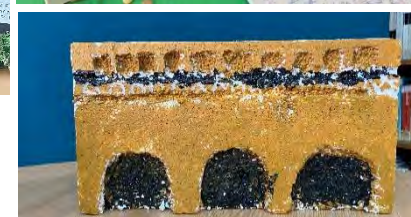
Surse de informare:

<https://kirchenburgen.org/ro/location/klosdorf-cloasterf/>
[https://ro.wikipedia.org/wiki/Centrul_istoric_al_Bra%C8%99ovului_\(Cetatea\)](https://ro.wikipedia.org/wiki/Centrul_istoric_al_Bra%C8%99ovului_(Cetatea))
<https://patrimoniu.sibiu.ro/fortificatii/evolutie>

❖ Clujul medieval ❖

❖ Am decis să vă prezentăm Biserica Romano-Catolică „Sfântul Mihail”, deoarece este una dintre cele mai deosebite monumente ale arhitecturii gotice din Transilvania. Clădirea a fost construită pe un teren care fusese inițial un cimitir. Au fost proiectate două turnuri pentru fațadă, dar doar cel de nord-vest a fost înălțat, între anii 1511-1543, iar în 1697 a fost distrus într-un incendiu. În perioada reformei protestante, biserica a deservit pe rând diverse comunități religioase. (Mănișiu Octav, Baciș Vlad Mihai, clasa a VI-a B)

Tabăra de matematică

Matematică, sport și muzică

A devenit un obicei ca, în fiecare vară, sfârșitul lunii august să însemne o combinație fantastică de matematică, muzică și sport. Toate acestea se întâmplă, în fiecare an, în tabăra de matematică de la Râu Sadului. Într-un mediu natural deosebit se adună elevi și profesori, iubitori de matematică. Aduc cu ei bucuria de a rezolva probleme de matematică, dar și plăcerea de a participa la activități sportive și cultural artistice. Chiar dacă perioada pandemiei a dus la întreruperea acestei activități, odată reveniți la un program normal reluarea taberei de matematică a venit ca un lucru firesc, natural.

Și în acest an, elevii care au participat în anul școlar precedent la concursuri de matematică, au venit în tabăra de matematică cu dorința de a învăța lucruri noi pentru a fi mai buni la concursurile viitoare. Organizarea taberei s-a realizat prin implicarea Centrului de Excelență și a Inspectoratului Școlar. Programul zilnic a fost o îmbinare armonioasă de matematică, muzică și activități sportive.

Reușita taberei s-a putut citi în ochii copiilor care și-au promis unii altora că se vor revedea în tabăra de matematică din anul viitor, dar și în tristețea elevilor de clasa a VIII-a care au putut participa pentru ultima dată la această tabără.

Prof. Delia Șerb

$$x^2 + 2 \cdot \frac{b}{2a}x + \left(\frac{b}{2a}\right)^2 - \left(\frac{b}{2a}\right)^2 + \frac{c}{a} = 0$$

PROVOCARE!!!

„O turmă de capre păștea pe muntele Parnas, lângă o peșteră... Cum se apropia vreo capră de peșteră și privea în ea, începea să facă niște sărituri neobișnuite și să scoată niște mehăituri ciudate. Curios, ciobanul s-a apropiat și a privit în peșteră. Dar iată că și lui i se întâmplă același lucru, ca și caprelor sale. Acestea săreau ca inspirate, iar el, ciobanul, prevestea întâmplările viitoare...”

Iată problema: „Într-una din zile, patru capre au sărit în două picioare, semn că are să plouă (interpreta ciobanul); trei au aruncat în sus cu picioarele din urmă, semn că ploaia va fi cu grindină; cinci capre au <mehăit> pe coarda groasă (nu va fi ploaie) și două pe coarda subțire (cer senin).

Ce prevestire putea să facă ciobanul?”

„Nu știu cum apar în ochii lumii, însă eu mă văd ca un copil care se joacă pe țărmul mării, bucurându-mă uneori când găsesc pietricele netede sau scoici frumoase și neobișnuite, în timp ce marele ocean al adevărului se întinde necunoscut în fața mea.” (Isaac Newton)

În perioada 26-30 august, împreună cu mai mulți colegi, însoțiți de doamna dirigintă am participat la Tabăra de Matematică, organizată în Comuna Râul Sadului.

Ajunși acolo, ne-am instalat în camere și am aflat programul zilnic. În fiecare dimineață ne începeam ziua cu micul dejun, urmat de cursurile de matematică. Acestea erau împărțite în programul de dimineață, care se desfășura între orele 9-13, și programul de după-masă, de la 15-17. În fiecare zi ne dezvoltam abilitățile matematice și descopeream diverse metode noi de rezolvare a problemelor.

Între orele de curs eram liberi să ne bucurăm de timpul dat alături de prieteni. După ore erau organizate competiții sportive precum: campionate de volei, de șah, meciuri de fotbal, ping-pong și badminton.

Seara puteam participa la diverse show-uri și concursuri, cum ar fi: Talent Show, Miss and Mister, Music Show etc.

După aceea, puteam merge la discotecă sau ne puteam retrage în camerele noastre. Acesta era programul nostru zilnic.

După patru zile de acumulare a noi cunoștințe eram pregătiți pentru concursul de matematică din a cincea zi de tabără. După cele trei ore în care s-a desfășurat concursul am avut timp liber ca să ne recreăm, dar noi eram cu mintea la rezultate.

Am luat masa de prânz așteptând cu nerăbdare activitățile programate, dar profesorii ne-au anunțat că focul de tabără care urma să aibă loc în acea seară a fost anulat din cauza unei vijelii neașteptate. Spre surprinderea noastră, organizatorii au reușit să aprindă focul. Am primit vestea cu mare bucurie și am avut parte de o seară minunată, cântând și admirând flăcările roșiatice.

Încet-încet, razele de lumină și căldură s-au stins, iar noi urma să mergem la discotecă.

În ultima zi au fost afișate rezultatele concursului, iar apoi a avut loc premiarea, la care au fost premiați cei cu punctaje remarcabile, după care am plecat acasă.

Pentru noi a fost o experiență de neuitat, unde ne-am creat amintiri minunate alături de colegi și profesori. Sperăm să revenim și anul următor în tabără pentru a dobândi noi cunoștințe matematice și pentru a ne distra cu prietenii.

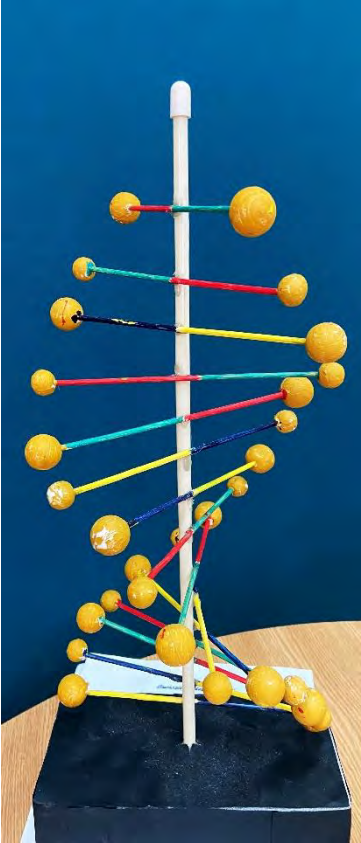
Prezentare realizată de:

- Diță Sofia
- Trihenea Larisa
- Beca Ana Maria, clasa a VI-a A

<https://prietendevremerea.ro/top-10-citate-celebre-de-la-newton-citire/>

https://pngtree.com/freepng/math-clipart_5730901.html

Popescu, Titus – **Matematica de vacanță**: București, Editura Sport-Turism. 1986

Cum funcționează corpul uman?

ADN și Cromozomi: Esența Vieții

Coordonator: prof. Gabriela Săndulescu

Implicarea elevilor în proiectul „AND și cromozomi: Esența Vieții” poate fi o experiență educativă captivantă și interactivă. Prin participarea directă, elevii au putut înțelege mai bine complexitatea și importanța ADN-ului, dezvoltând în același timp abilități practice și de cercetare. Activitățile proiectului s-au desfășurat cu elevii clasei a VIII-a A coordonați de profesor Săndulescu Gabriela.

Ce este ADN-ul?

ADN-ul este o moleculă care conține instrucțiunile necesare pentru dezvoltarea, creșterea și funcționarea organismelor vii. Structura sa unică, în formă de dublă helix, a fost descoperită de James Watson și Francis Crick în 1953.

• Structura ADN-ului:

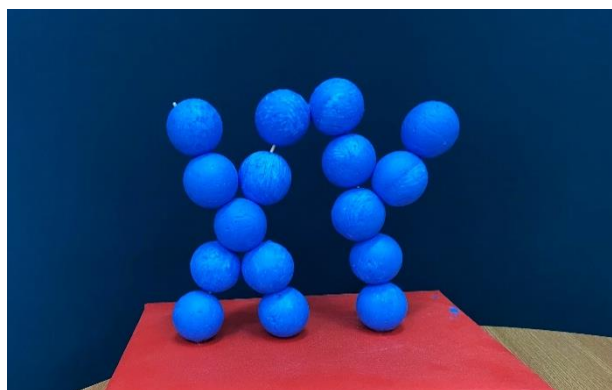
ADN-ul este alcătuit din unități numite nucleotide. Fiecare nucleotid conține trei componente:

- ✓ Un zahăr (deoxiriboză);
- ✓ Un grup fosfat;
- ✓ bază azotată: Adenină (A), Timină (T), Citozină (C) și Guanină (G).

Regula de asociere a bazelor este esențială: Adenina se leagă întotdeauna de Timină, iar Citozina de Guanină. Aceasta asigură copiile exacte ale ADN-ului în timpul replicării.

• Funcția ADN-ului:

ADN-ul conține gene, care sunt segmente de cod genetic. Aceste gene controlează sinteza proteinelor, molecule esențiale pentru funcțiile celulare. Practic, ADN-ul acționează ca un „manual de instrucțiuni” pentru organism.

Ce sunt cromozomii?

Cromozomii sunt structuri formate din ADN și proteine (numite histone), care organizează și protejează materialul genetic. Ei sunt localizați în nucleul celulelor eucariote.

Numărul de cromozomi: Numărul de cromozomi variază de la o specie la alta. De exemplu:

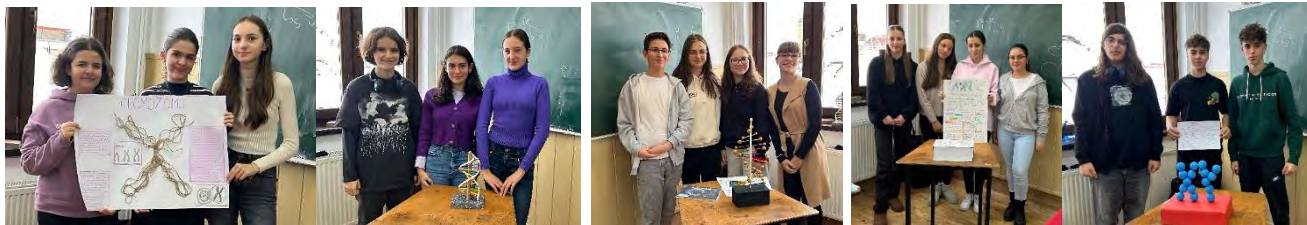
- ✓ Oamenii au 46 de cromozomi (23 de perechi);
- ✓ Maimuțele cimpanzeu au 48;
- ✓ Plantele de grâu au 42.

Tipuri de cromozomi:

- ✓ **Autosomi:** Cromozomi care nu determină sexul, ci controlează caracteristici generale.
- ✓ **Cromozomi sexuali:** X și Y, care determină sexul biologic. Oamenii au două tipuri: XX (femei) și XY (bărbați).

Machete: Maria Ionescu, Ștefania Oltean, Ilinca Tomescu, Mara State, David Botea, Cristian Toma, Andrei Bujac, Tudor Rusu, Andrei Mitea, Luca Tăbăcaru, Matei Dinu, Lăzăroaie Carla, Giurca Tudor, Teașcu Sara, Țimonea Mădălina, Baicu Teodora, Herban Mădălina, Beleș Oana, Popențiu Miruna

ADN și Cromozomi

Importanța ADN-ului și a cromozomilor

Ereditatea:

ADN-ul conține informația genetică transmisă de la părinți la copii. Aceasta determină trăsături precum culoarea ochilor, înălțimea sau predispozițiile genetice.

Identificarea și unicitatea:

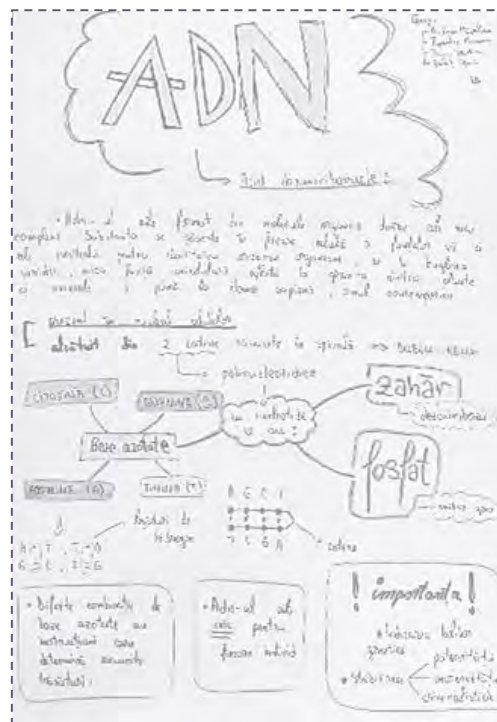
Fiecare individ are un ADN unic, cu excepția gemenilor identici. Această unicitate este folosită în criminalistică pentru identificarea persoanelor.

Medicina personalizată:

Studierea ADN-ului ajută la diagnosticarea bolilor genetice și la dezvoltarea tratamentelor personalizate, cum ar fi terapiile genice.

Evoluție:

Mutațiile genetice în ADN contribuie la variațiile care duc la evoluția speciilor.

Curiozități despre ADN și cromozomi

- Dacă am alinia tot ADN-ul din corpul uman, ar ajunge de la Pământ la Soare și înapoi de peste 600 de ori;
- Plantele de căpșuni au de 8 ori mai mulți cromozomi decât oamenii;
- Aproximativ 98% din ADN-ul uman este considerat „non-codant”, dar joacă roluri importante în reglarea genelor.

Concluzie

ADN-ul și cromozomii sunt esențiali pentru viață. Ei oferă cheia înțelegerii eredității, evoluției și mecanismelor prin care funcționează organismele. Studii continue asupra acestor structuri nu doar că ne ajută să ne cunoaștem mai bine, dar și deschid noi posibilități în medicină, biotehnologie și științe aplicate.

Surse de informare: Negrea Violeta – *Biologie*, clasa a a VIII-a, Editura CDPRESS

Parker, Steve – *Corpul uman. Manual Complet*: București, Editura Litera, 2014

Selecție și prezentare: Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

Noi descoperiri în fizică

Coordonator: prof. Iuliana Pop

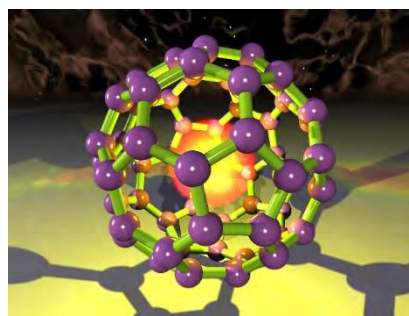
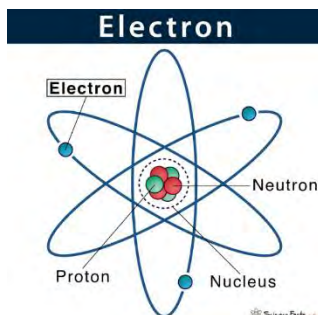
Inovația, noile descoperiri din domeniul științei schimbă realitatea noastră în fiecare zi. Elevii CNGL, pasioanți de fizică, participanți la taberele școlare de profil și la olimpiadele județene sau naționale au selectat câteva teme de interes. Vă invităm să urmăriți în paginile următoare ce au descoperit, dar și impresiile lor legate de tematica aleasă.

Un experiment de laborator din S.U.A. a dezvăluit existența unei noi particule subatomice numite MUON. Aceasta este o particulă magnetică încărcată negativ, similară ELECTRONULUI, dar de 200 de ori mai masivă. Experimentul a constatat în studierea oscilației muonilor în timp ce aceștia trec printr-un câmp magnetic. Precum electronul, muonul are un mic magnet intern care îl face să se clatine la trecerea prin câmpul magnetic. Această mișcare este numită PRECESIE și este întâlnită și în mișcarea titirezului. În timpul învârtirii, acesta se clatină dintr-o parte în alta.

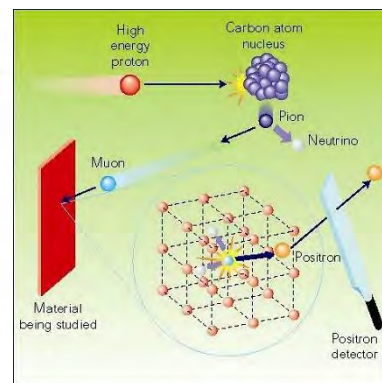
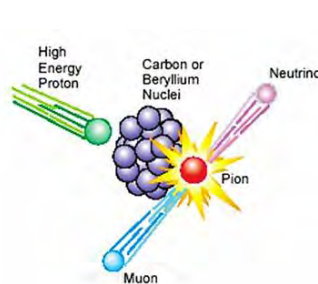
Oscilația muonilor a variat mult față de ceea ce s-a prezis cu ajutorul MODELULUI STANDARD AL FIZICII PARTICULELOR, care explică cum ar trebui să reacționeze elementele la cele 4 forțe ale universului.

Asadar, acest lucru îi face pe cercetători să creadă că ceva lipsește. Poate este vorba de o nouă forță, poate despre un element nou ce influențează oscilația, însă indiferent cum ar fi urmează ani buni de cercetări pentru a aprofunda aceste noi cunoștințe și a le aplica pentru a afla noi lucruri revoluționare în fizică.

OBSERVAȚIE: Cercetările au fost făcute în LABORATORUL NAȚIONAL DE ACCELERARE FERMI AL DEPARTAMENTULUI DE ENERGIE S.U.A, lângă Chicago.

Atunci când un proton cu multă energie se ciocnește cu un atom de carbon impactul creează două particule subatomice derivate din particula numită PION care iese din nucleul atomului de carbon. Una este muonul iar celaltă NEUTRINUL (particulă electrică foarte ușoară). Când muonul intră în contact cu alt material, la impact acesta respinge particulele materialului formând astfel o nouă particulă numită POZITRON (antiparticula asociată electronului). Aceste fenomene au loc inclusiv în atmosfera pământului, la ciocnirea dintre câmpul magnetic, atmosferă și undele solare.

Mihai Lazăr, clasa a VII-a B

Surse de informare: www.ziare.com; www.wikipedia.org,

<https://universul.net/comportamentul-ciudat-al-unei-particule-subatomice>

Computerul cuantic

Calculatorul cuantic funcționează pe baza legilor fizicii cuantice, care sunt diferite de cele ale fizicii clasice pe care le cunoaștem din viața de zi cu zi. În loc să folosească „biți” clasici, care pot fi 0 sau 1, calculatoarele cuantice utilizează qubiți. Un qubit este o unitate de informație care poate exista simultan într-o stare de 0 și 1 datorită unui fenomen numit superpoziția.

Superpoziția presupune starea de existență și inexistență simultană a unui obiect. Acest principiu este evidențiat de faimosul fizician Erwin Schrodiger, care explică fenomenul prin sintagma „Pisica lui Schrodiger”.

Mai mult, qubiții pot fi conectați între ei printr-un fenomen numit întrelucire, care înseamnă că starea unui qubit depinde instantaneu de starea altuia, chiar dacă aceștia se află la distanțe mari. Acest lucru le permite calculatoarelor cuantice să rezolve probleme extrem de complexe mult mai rapid decât cele clasice.

Calculatoarele cuantice promit să revoluționeze tehnologia într-un mod care poate părea de necrezut. Acestea, pe de altă parte, au potențialul de a rezolva astfel de probleme mult mai rapid.

Un exemplu sunt algoritmi de criptografie. Astăzi, criptarea datelor online se bazează pe dificultatea de a descompune numere mari în factori primari. Un calculator cuantic ar putea face acest lucru aproape instantaneu, punând în pericol securitatea datelor pe internet, dar ar putea și să ofere metode de criptare mult mai sigure, invulnerabile la atacuri cuantice.

<https://www.g4media.ro/unde-vor-fi-instalate-primel-computere-cuantice-ale-ue-investitiile-totale-planificate-depasesc-100-de-milioane-de-euro>
<https://www.physicsforums.com/insights/schrodigers-cat-and-the-qbit/>

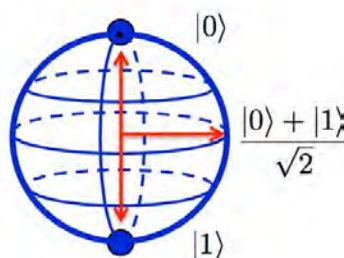
„Întreprinderea Comună Europeană de Calcul de Înaltă Performanță (EuroHPC) a anunțat selectarea a șase locații pentru găzduirea primelor calculatoare cuantice europene. Aceste locații se află în Cehia, Germania, Spania, Franța, Italia și Polonia.”

CUM POATE FI UTILIZAT?...

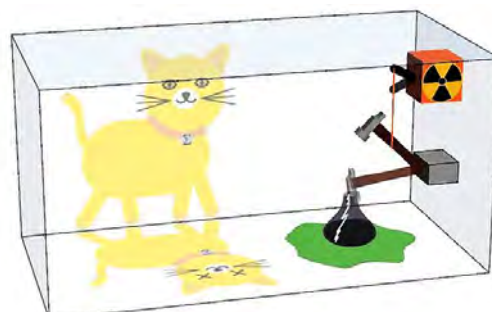
În domeniul medicinei, calculatoarele cuantice ar putea ajuta la simularea proceselor biologice complexe, precum interacțiunile dintre proteine, ceea ce ar accelera descoperirea de noi medicamente.

În inteligența artificială, calculatoarele cuantice ar putea să optimizeze algoritmi de învățare automată, oferind soluții mult mai precise și rapide în recunoașterea de modele sau în analiza unor seturi masive de date.

În concluzie, calculatoarele cuantice vor revoluționa industria tehnologiei și a fizicii.

Qubit

„Pisica lui Schrodiger”

Andrei Ispășoiu, clasa a VIII-a B

EVOLUȚIA MOTOARELOR LUI TESLA

Când auzi „Tesla,” probabil că te gândești la mașinile electrice moderne, dar motoarele Tesla sunt parte dintr-o poveste mult mai complexă. Invențiile lui Nikola Tesla au schimbat total modul în care folosim electricitatea, și chiar mai mult de-atât, ele sunt o parte importantă a tehnologiei moderne. Dar să începem cu începutul: ce sunt motoarele electrice și cum funcționează ele?

Ce sunt motoarele electrice?

Motoarele electrice sunt dispozitive care transformă electricitatea în mișcare. Fie că vorbim de motoarele care pun în mișcare jucăriile, ventilatoarele sau chiar mașinile, toate funcționează pe același principiu simplu: curentul electric creează un câmp magnetic, iar câmpul magnetic pune rotorul în mișcare. Această tehnologie a evoluat enorm și a devenit din ce în ce mai eficientă datorită unor inventatori ca Nikola Tesla.

Cine a fost Nikola Tesla și ce a inventat?

Nikola Tesla, unul dintre cei mai cunoscuți inventatori, a creat motorul de inducție, un tip special de motor electric. El a inventat acest motor pentru a funcționa pe curent alternativ, un tip de curent electric care a permis transportul de energie pe distanțe lungi. Motorul său a fost special pentru că nu avea nevoie de piese care să se atingă în mod direct, astfel că era mai durabil și mai eficient. Când Tesla a creat motorul său, nimeni nu mai văzuse așa ceva. Acum, motoarele lui Tesla sunt folosite în multe domenii, inclusiv la fabricarea mașinilor Tesla de astăzi.

Cum funcționează motoarele de inducție Tesla?

Motorul de inducție Tesla funcționează cu ajutorul unui câmp magnetic rotativ care pune rotorul în mișcare fără să fie nevoie de contact direct. Aceasta înseamnă că este mai puțin zgomotos, nu se uzează rapid și poate genera o mulțime de putere cu un consum redus de energie.

Știați că...

- ✓ Tesla este de origine croată, dar a emigrat în SUA în jurul vârstei de 30 de ani;
- ✓ A lucrat la început ca inginer electronist în compania lui Thomas Edison;
- ✓ A obținut peste 40 de brevete pentru invențiile sale;
- ✓ Descoperirile sale stau la baza lucrurilor care ne înconjoară și care ne fac viața mai ușoară: radar, televizor, radio și TV, telefoane mobile, internet etc.

Primele experiențe de producere a energiei electrice alternative și transmiterea acesteia fără fir
Turnul Wardencliff, Long Island, 1901

Lucruri interesante despre motoarele electrice

- ✓ *Primul motor electric – Prima versiune a unui motor electric a fost creată în 1821 de Michael Faraday, un om de știință britanic. Deși era foarte simplu, acest motor a deschis drumul pentru motoarele complexe de astăzi.*
- ✓ *Motociclete și bormașini – Motoarele electrice sunt folosite peste tot, inclusiv la fabricarea motocicletelor, bormașinilor și chiar la jucăriile care pot să facă tumbe!*
- ✓ *Motoarele electrice sunt mult mai silențioase decât motoarele pe benzină. În multe orașe, mașinile electrice sunt considerate o soluție pentru reducerea poluării fonice.*
- ✓ *Știai că motoarele electrice pot fi foarte mici, dar extrem de puternice? Cele mai mici motoare electrice pot avea dimensiunea unui bob de orez și pot fi găsite în telefoanele mobile sau ceasuri.*
- ✓ *Tesla credea că va fi posibil să alimentăm motoarele fără cabluri, folosind transmisie de energie fără fir. Chiar dacă ideea lui nu a fost complet aplicată, tehnologia de astăzi se apropie de visul lui prin încărcarea wireless pentru telefoane sau mașini electrice.*

TESLA

De ce sunt importante motoarele lui Tesla?

Motoarele lui Tesla sunt importante nu doar pentru că sunt eficiente și ecologice, ci și pentru că au inspirat inovații în toate domeniile, de la transport, la industrie și până la produse electronice. Fără aceste motoare, multe dintre tehnologiile moderne nu ar exista, iar ideea de vehicule electrice ar fi rămas un vis îndepărtat.

Mașină electrică Tesla, 2024

„Dacă vrei să găsești secretele universului, gândește-te în termeni de energie, frecvență și vibrație”

Ecaterina Rusu, clasa a VII-a B

<https://www.google.com/search?q=TESLA>
<https://www.dreamstime.com/illustration/tesla.html>
<https://www.descopera.ro/stiinta/4009052-genialul-tesla-inventatorul-mileniului-ii>
https://www.tesla.com/ro_ro

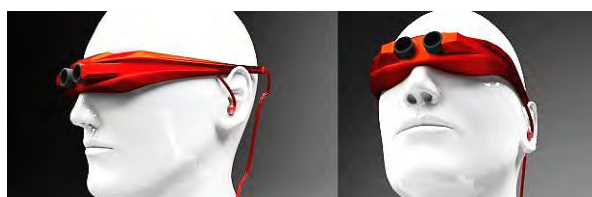
OCULUS MITRA

Ochelarii inteligenți pentru nevăzători

Ochelarii inteligenți pentru nevăzători Oculus Mitra reprezintă o intersecție fascinantă între tehnologie și științele fundamentale, în special fizică. Aceste dispozitive inovatoare transformă informația vizuală în semnale perceptibile de către persoanele nevăzătoare, deschizând noi perspective în domeniul asistenței pentru persoanele cu dizabilități. Au fost creați de studentul Tudor Popa, în colaborare cu Alex Simion, care s-a ocupat de dezvoltare și producție, Miruna Gafencu, marketing și dezvoltare, Adrian Conete, designer, și Diana Canghizer, PR.

Poate unii dintre voi vă întrebați cum funcționează? Ei bine, ochelarii sunt dotați cu mai mulți senzori care detectează mișcarea și distanța, apoi aceste date sunt colectate și procesate de software, care transformă informația în sunete. Practic, scăderea sau creșterea frecvenței și intensitatea sunetelor îl ghidează pe cel care poartă ochelarii; sunt emise sunete și atunci când persoana se abate de la direcție, fie dreapta, fie stânga. Așadar, baza funcționării acestor ochelari stă într-o combinație complexă de fenomene fizice și tehnologii avansate, cum sunt următoarele:

- **Captarea imaginii:** Camerele integrate în ochelari captează lumina reflectată de obiectele din jur, transformând undele electromagnetice în semnale electrice;
- **Prelucrarea digitală a imaginii:** Senzorii transformă semnalele electrice în date digitale, care sunt ulterior procesate de algoritmi sofisticăți. Acești algoritmi identifică margini, forme, culori și adâncimi, creând o reprezentare digitală a scenei;
- **Generarea de semnale:** Pe baza informațiilor obținute, ochelarii generează semnale tactile sau auditive. Vibrațiile tactile sunt create prin intermediul unor mici motoare, în timp ce semnalele auditive sunt produse de difuzoare.

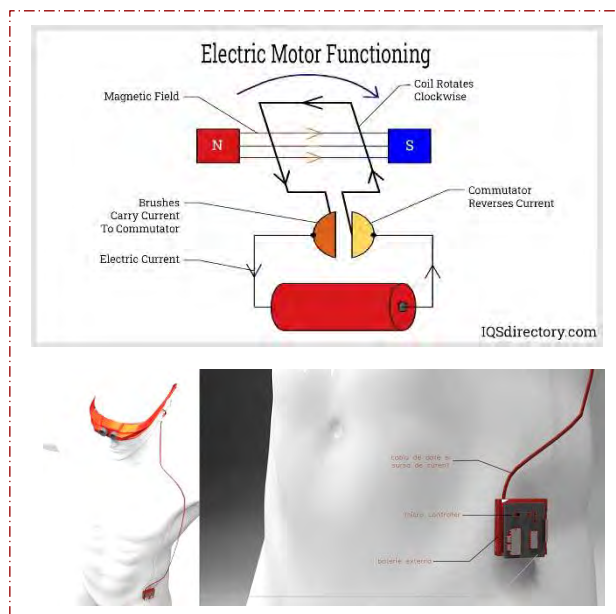

Fenomene fizice implicate în această invenție revoluționară sunt, bineînțeles, optica (lentilele camerelor, reflexia și refracția luminii, formarea imaginii pe senzor), acustica (generarea undelor sonore de către difuzoare, percepția sunetului de către urechea umană), electromagnetismul (conversia luminii în semnale electrice în senzori, transmiterea semnalelor electrice prin circuite), mecanica (vibrațiile tactile, transmiterea forțelor prin materiale).

Roluri semnificative sunt jucate și de tehnologii ca viziunea artificială, care se bazează pe algoritmi de procesare a imaginii, recunoaștere de forme și obiecte, segmentare a imaginii; senzorii, regăsiți în camere digitale, senzori de adâncime, accelerometre, giroscopuri; microprocesoare, care reprezintă unități de procesare centrală (CPU) responsabile pentru prelucrarea datelor și controlul dispozitivului; interfețe, ca cele tactile și auditive pentru transmiterea informației către utilizator.

Dați-mi un punct de sprijin și pun pământul în mișcare.

(Arhimede)

În concluzie, ochelarii inteligenți pentru nevăzători deschid noi perspective în ceea ce înseamnă asistență în deplasare (evitarea obstacolelor, recunoașterea fețelor), acces la informații scrise sub format digital, interacțiune cu obiecte virtuale, recunoașterea produselor, citirea etichetelor, interacțiune cu dispozitive inteligente etc. Aceștia reprezintă o realizare remarcabilă a științei și tehnologiei, cu un potențial enorm de a îmbunătăți calitatea vieții persoanelor cu deficiențe de vedere. Prin înțelegerea principiilor fizice care stau la baza funcționării lor, putem aprecia complexitatea acestei tehnologii și contribuția ei la o societate mai incluzivă. Pentru viitor, se dorește ca ochelarii inteligenți să se poată conecta cu alte dispozitive, să își îmbunătățească performanța în condiții de lumină scăzută sau în medii complexe, să se dezvolte algoritmi mai sofisticati pentru recunoașterea obiectelor și a scenei și să se miniaturizeze componentele pentru a crea ochelari mai ușori și mai confortabili.

Eliza Suciu, clasa a VII-a B

Bibliografie selectivă:

<https://start-up.ro/elevii-romai-premiati-de-att-la-competitia-ja-company-of-the-year-cum-arata-ochelarii-pentru-nevazatori/>
<https://hotnews.ro/premiul-nobel-pentru-fizica-a-fost-castigat-in-2024-de-john-hopfield-si-geoffrey-hinton>

Premiul Nobel pentru Fizică, 2024

Anul 2024 a marcat un moment crucial în istoria fizicii, atunci când a fost acordat Premiul Nobel pentru Fizică unor inventatori, nu chiar atât de cunoscuți, ai inteligenței artificiale. John Hopfield și Geoffrey Hinton au fost recompensați cu acest premiu, care are o importanță deosebită. Aceștia au inventat dezvoltarea rețelelor neuronale artificiale, tehnologie care stă la baza învățării automate și a inteligenței artificiale moderne.

Premiul Nobel este de obicei oferit persoanelor sau cercetătorilor care fac descoperiri care ajută lumea. Aceasta tradiție a fost inițiată de către omul de afaceri Alfred Nobel, cel care a inventat dinamita. Aceasta a cerut ca în fiecare an, cei /cel care aduce cele mai multe contribuții pentru dezvoltarea omenirii, va primi acest premiu. Până acum au fost oferite peste o sută de astfel de premii, în diferite domenii precum: fizică, literatură, matematică etc.

John Hopfield este un fizician de origine americană și profesor la Universitatea PRINCETON din America. Această universitate este una dintre cele mai mari și mai prestigioase colegii din America, situându-se pe locul șapte în topul celor mai bune universități din lume.

Munca lui J. Hopfield constă în realizarea unei structuri capabile să stocheze și să reproducă informații, în timp ce Geoffrey a inventat o modalitate de a permite descoperirea independentă a datelor sau a proprietăților acestora. Geoffrey Hinton este un cercetător britanic-canadian și profesor la Universitatea din Toronto. Este, de asemenea, un specialist în inteligența artificială și psihologie. Este cunoscut pentru contribuțiile sale în domeniul Ai, adică în domeniul rețelelor neuronale (artificiale - ale roboților).

Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B

Povestea unui vizionar

ANTONI GAUDI

Antoni Gaudí

„Tendințele multiple și adesea contradictorii ale mișcării Art nouveau se regăsesc în maniera tabula rasa, pe care Gaudi o duce la extrem. Răsturnând toate valorile clasice ale ordinii și ale simetriei, el dă frâu liber unei imaginații în exces, fremătând de configurații neregulate, de materiale inedite și de policromie, la antidotul esteticii liniei drepte a lui Mackintosh sau Loos”¹.

Barcelona.

Inima lui Antoni Gaudi

Să facem cunoștință cu Gaudi. În acest an, în timpul vacanței de toamnă, am fost împreună cu familia în Spania, Barcelona. Pe durata acestei vacanțe am vizitat multe locuri și ne-am plimbat peste tot. Dar, să o luăm de la început: am aterizat în Barcelona. De acolo, am mers direct la un hotel din stațiunea Lloret de Mar, renumită pentru plajele stâncoase, cu priveliști care te lasă fără răsuflare și pe care le poți admira de pe o potecă deasupra mării care străbate mai multe stațiuni de pe Costa Brava.

Apoi, după câteva zile de relaxare la plajă, am pornit spre orașul unic, [Barcelona](#). A urmat un tur de forță și pot spune că, după ce am vizitat atât de multe obiective turistice, unele chiar în celălalt capăt al metropolei, cu siguranță ne-au lipsit zilele călduroase din [Lloret de Mar](#). Prima oară, ne-am plimbat pe Passeig de Gracia, un bulevard plin ochi de magazine scumpe, iar în capătul acestuia a răsărit o casă cu o arhitectură impresionantă și plină de culoare: [Casa Batlló](#). Era atât de veselă, cu toate acele culori și forme nemaivăzute... era parcă scoasă dintr-un paradis al copiilor. Balcoanele păreau a fi valuri din marea învolburată, geamurile erau ca niște fluturi, iar acoperișul era ca pielea unei sirene.

La doar câteva minute de casa Batlló, se afla Casa Mila, o altă creație magnifică a lui Gaudi. Spre deosebire de cealaltă casă, acesteia îi lipseau culorile jucăușe și elementele fantastice, care o defineau pe prima.

Totuși, nici casa Mila nu este chiar lipsită de fantezie. Balustradele balcoanelor, deși sunt gri, au o formă aparte, toate fiind diferite. Ele par a fi fruzele unui vrej de fasole. Sincer, cred că formele balustradelor pot fi interpretate în multe moduri, adevărul fiind cunoscut doar de arhitectul lor.

În următoarele zile am vizitat, desigur, faimoasa [Sagrada Família](#). Am rămas complet uimită de arhitectura ei și de miile de detalii. Parcă, cu cât mă uitam mai mult la ea, cu atât i se adăugau noi elemente și decorațiuni. Atenția la detalii este incredibilă! Pe pereții acesteia se află o mulțime de semne legate de religie, cum ar fi bradul de Crăciun. Sagrada Família este în construcție de peste 200 de ani, și va mai dura ceva timp până să fie finalizată. Simplul fapt că oamenii au reușit să continue construcția ei, după planurile originale, chiar și după moartea arhitectului său, Gaudi este impresionant!

Și nu în ultimul rând, am fost la [Parcul Guell](#). Arhitectura acestuia și paleta de culori este asemănătoare cu Casa Batlló, dar, în același timp și foarte diferită. Ne-am plimbat printre sculpturile parcă făcute din turtă dulce. Totul era foarte viu și colorat... parcă aproape prindea viață! De asemenea, de pe platoul cu bănci aveai o priveliște senzațională asupra mării și a metropolei. Parcă Gaudi a creat acest parc pe colină special ca noi, vizitatorii, pe lângă frumusețea sculpturilor, să putem vedea și splendida Barcelona de la înălțime.

„Cei care își iau legile naturii drept sprijin pentru noile lor lucrări
colaborează cu Creatorul.”

Antonio Gaudi

Am rămas uimită de tot ce am văzut în **Barcelona**... totul de la arhitectura aparte, până la culorile atât de vii și de vesele m-a încântat la nebunie! Mă simțeam ca într-o fantezie care nu se mai termina! Parcă totul era un vis din care avem să mă trezesc la un moment dat... ceea ce s-a și întâmplat. Nici nu am simțit cum a trecut timpul și, dintr-o dată, mi-am deschis ochii și eram într-un avion cu destinația finală la Sibiu.

Vizitarea Barcelonei a fost o încântare pentru ochii mei și o sursă inepuizabilă de informații pentru cultura mea generală. Am văzut nenumărate obiective renumite în toată lumea, m-am bucurat de soare pe plajele din Lloret de Mar și, nu în ultimul rând, am aflat o mulțime de lucruri noi despre renumitul arhitect Gaudi și despre creațiile acestuia.

El Capricho
Reședința de vacanță a
marchizului de Comillas.

Clădirea a fost
construită în perioada
1883-1885 și este
situată în localitatea
Comillas din provincia
Santander.

Sagrada Familia
Templu dedicat lui Isus și
părinților săi, Iosif și
Maria.

Monumentul a fost
proiectat inițial de
Francesc de Paula Villar i
Lozano, dar preluat în anul
1883 și realizat în stilul
propriu de arhitectul
Gaudi.

Surse de informare:

- Frontisi, Claude – **Istoria vizuală a artei**: București, Enciclopedia Rao, 2003;
- Crippa, Maria Antonietta – **Antoni Gaudi**, Bonn: Editura Taschen, 2004;
- https://autori.citatepedia.ro/de.php?a=Antoni+Gaudi#google_vignette
- <https://artebyleyton.com/en/artist/antoni-gaudi>

Art nouveau și Antoni Gaudi

Când am ajuns acasă, am început repede să citesc despre toate obiectivele magnifice pe care le-am vizitat. Așa că le-am luat pe rând pe fiecare: **Casa Batllo**, **Casa Mila**, **Sagrada Familia** și **Parcul Guell**. Deși toate păreau foarte diferite la început, cu cât citeam mai mult, cu atât observam mai multe asemănări, pe care nu le-aș fi putut sesiza dacă nu aș fi avut șansa de a le vedea cu ochiul liber. Cel mai important lucru pe care toate îl aveau în comun, era, firește, arhitectul. Așa că, m-am apucat să citesc mai multe despre el și aș vrea să vă împărtășesc și vouă câte ceva din ceea ce am aflat.

Antoni Gaudi a fost un arhitect catalan faimos atât pentru stilul său unic cât și pentru proiectele sale nemaipomenite pentru acel timp. Majoritatea clădirilor sale sunt localizate în Barcelona, iar șapte dintre proiectele sale sunt acum declarate stiluri ale patrimoniului mondial UNESCO. Originalitatea operelor lui Gaudi au fost determinate de pasiunile acestuia: arhitectura, natura și religia. Fiecare detaliu al clădirilor sale a fost gândit cu mare atenție și s-a asigurat că include și obiecte artisanale cum ar fi celebrele lui mozaicuri, vitralii și elemente din ceramică. El a introdus, de asemenea, noi tehnici în ceea ce privește utilizarea materialelor, cum ar fi trencadis, care folosea resturi de bucăți de ceramică pentru a crea capodopere de artă.

Reprezentanți ai curentului artistic **Art nouveau**: Antoni Gaudi, August Endell, Josef Hoffmann, Louis Comfort Tiffany, Hector Guimard...

Text și imagine:

- **Alexia Neiciu**, clasa a VII-a A

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo“

Secțiunea

Concursuri și proiecte educaționale

Grafică: Mara State, clasa a VIII-a A

Mesaj către viitorii liceeni.

Urmați-vă pasiunile și nu veți regreta!

SARA FRĂȚILĂ,
clasa a IX-a I

„ ... mă gândesc la lupta pe care o purtăm în timpul oricărui examen, concurs sau chiar simplu test. Conflictul îl purtăm doar cu noi înșine... trebuie să ne încredem în abilitățile noastre, să ne asumăm ceea ce știm și să fim totuși conștienți că nu vom fi întotdeauna învingători în modul în care ne vom dori...”

Clasa a VIII-a... apogeul anilor de gimnaziu, o prezență înfricoșătoare pentru marea majoritate a elevilor care îi trec pragul. Teancuri de culegeri și caiete, o droaie de materiale pentru patru ore de examen. Da, nici mai mult, nici mai puțin. Orice am studiat ar putea fi inclus în subiectul care contează cu adevărat, o replică, din punct de vedere structural, a simulărilor și o adevărată nebuloasă de emoții copleșitoare. Nu toți le veți simți, însă eu pot afirma că am făcut-o.

Am găsit propriul răspuns la o mulțime de întrebări pe care mi le-am pus pe întregul parcurs al acestei experiențe și chiar și în vacanța de vară premergătoare anului școlar. În timp ce scriu, ascult melodia „Războiul cu lumea” a trupei Om la Lună și mă gândesc la lupta pe care o purtăm în timpul oricărui examen, concurs sau chiar simplu test. Conflictul îl purtăm doar cu noi înșine... trebuie să ne încredem în abilitățile noastre, să ne asumăm ceea ce știm și să fim totuși conștienți că nu vom fi întotdeauna învingători în modul în care ne vom dori. Fiecare persoană are limitele sale, iar acceptarea de sine conduce la cunoașterea acestora și orientarea mai concretă înspre ceea ce o pasionează, ceea ce i se potrivește și materiile pentru care are o înțelegere aprofundată, amplă.

Pentru fiecare dintre voi va fi dificil dintr-un anumit punct de vedere, dar examenul nu este o entitate. Ei bine, fiecare dintre probe reprezintă o broșură de zece pagini care încorporează și cerințele, și spațiul în care veți scrie răspunsurile, temerile și presiunea o creăm noi și cei din jurul nostru. Sfatul meu este să învățați și să repetați constant, doar pentru a nu fi confrunțați cu o cantitate serioasă de informație neasimilată în perioada apropiată examenului. Profesorii vă vor fi alături și, sub îndrumarea lor, veți putea recapitula materia necesară.

Olimpiade și concursuri

Ceea ce m-a ajutat foarte mult a fost să îmi continui hobbyurile și activitățile extrașcolare, să ascult muzică, să cânt la pian, să mă uit la filme... cu alte cuvinte, e important să nu renunțați la ceea ce vă face plăcere (cu mici excepții), dar să stabiliți un program care le poate îmbina pe toate, astfel încât să nu neglijați nici studiul, nici persoana voastră în afara șablonului impus. Este vital să vă întrebați cine sunteți de cealaltă parte a zidului care împresoară curriculumul școlar. Dacă vă veți axa doar pe ceea ce trebuie să învățați pentru examen... aș vrea să cred că veți simți că ceva lipsește, dar nu pot fi sigură că veți înțelege și ce determină acel gol din interiorul vostru. Ceea ce vă este menit se va întoarce la voi, într-un fel sau altul, dar timpul pierdut nu va mai fi recăpătat. Așadar, nu vă lăsați pasiunile în așteptare, ci dedicați-vă și acestora.

În afară de zbuciumul școlar în care vă plasează examenul sau chiar înaintea acestuia, ați ales câteva materii și activități care vă plac și pe care ați fi interesați să le studiați mai amănunțit sau să le practicați la nivel de performanță. Adevărul este că toți suntem excelenți, dar nu oricine își găsește calea care îi este menită și care l-ar transforma în veridica sa persoană, cu capacități extraordinare. Timpul își impune autoritatea. Dacă îți dorești ceva, fă-o când îți este oferită ocazia, nu renunța pentru că ar putea fi prea dificil sau fiindcă nu crezi că ești persoana potrivită... supoziții cărora nu le poți atribui o bază logică, deci care nu sunt credibile fără argumente convingătoare. Nu lăsați neîncrederea în sine să învingă, temelia ei este formată din temerile voastre, pe care le prelucrează în idei menite să vă doboare aspirațiile. Faceți ceea ce simțiți că doriți pentru a decide dacă vi se potrivește!

Voi fi foarte directă... scrisul, și mai exact creația literară (scrierea imaginativă) reprezintă o parte determinantă din mine. Deși Olimpiada de Limba și Literatura Română nu presupune doar compoziția unor texte originale, aceasta m-a condus până la ultima etapă a competiției, cea națională. Nu a fost un parcurs ușor, mai ales fiindcă școala era un făuritor neobosit de simulări, dar munca mea a dat roade datorită pasiunii și determinării. Experiența nu ar fi putut fi mai frumoasă, sunt sigură!

Un concurs foarte interesant la care am participat a fost Proiectul Interlecture, pentru care am realizat, în echipă cu două bune prietene ale mele, acum în clasa a unsprezecea, o machetă care să încorporeze esența volumului „Oscar și Tanti Roz” de Éric-Emmanuel Schmitt, o lucrare emoționantă despre înțelegerea inocentă, puerilă a lui Dumnezeu, cea mai pură conexiune. Proiectul a presupus și o prezentare a machetei și a cărții în sine, dovedind complexitatea acestuia.

Activități sportive (artistice)

Practic baletul de la o vârstă fragedă, această activitate reprezentând, din punctul meu de vedere, o întâlnire cu arta prin muzică, dar și prin mișcările care armonizează acordurile și le oferă viață în afara partiturii. Arta sunetului (și nu numai) nu cuprinde doar ceea ce auzim, ci și ceea ce simțim, iar dansul exprimă, în mod dinamic, exact ce imprimă compoziția asupra sufletului nostru, emoțiile și tremurul, extazul sau disperarea...

„Există în lume un
mijloc de exprimare
accesibil tuturor: e
limbajul entuziasmului,
al lucrurilor făcute cu
dragoste și
perseverență, în
căutarea a ceva ce-ți
dorești sau în care
crezi.”

~ Paulo Coelho

Mesaj către viitorii liceeni.

Urmează-ți visul!

CRISTIANA SOFIA DAMIAN,
clasa a IX-a F

Muzica este pasiunea mea

Bună! Mă numesc Cristiana Damian, am 14 ani, și sunt în clasa a IX-a, la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. După cum unii știți deja, la sfârșitul anilor de gimnaziu are loc Evaluarea Națională, de care unora le poate fi teamă. Însă, ce aș dori să vă zic vouă despre acest examen este că îl consider foarte important și cred că m-a ajutat foarte mult.

În gimnaziu am învățat tot aici, la „Gheorghe Lazăr”, așa că, la început de clasa a VIII-a, mi-am propus să învăț cât mai mult, pentru a lua o notă mare și pentru a rămâne la acest Colegiu. Pe lângă faptul că m-am obișnuit cu locul acesta, cu profesorii minunați de aici și cu colegii pe care i-am avut, am vrut să rămân în „Lazăr” pentru că m-am simțit ca acasă din primul an de gimnaziu și a devenit un loc special pentru mine. Însă, când au început simulările Evaluării Naționale, am observat că notele nu erau tocmai așa de mari cum mă așteptam eu să fie, așa că m-am pus pe învățat, gândindu-mă că totul va merita o dată ce voi intra la liceu. Clasa a VIII-a a trecut mai repede ca orice altă clasă, dar, chiar dacă am fost tristă că nu voi mai avea aceeași profesori și colegi, totul s-a sfârșit foarte frumos, la banchetul de sfârșit de gimnaziu, când am depănat amintiri cu toții și am rememorat clipele frumoase petrecute împreună pe parcursul acestor patru ani. Iar, la câteva zile după banchet, a venit și examenul „mult așteptat”, care, în ciuda celor auzite, a decurs foarte bine, numai din cauza faptului că am învățat cu toții foarte mult și am fost siguri pe noi. Așa că, după ce s-au sfârșit cele două examene, ne-am distrat și ne-am bucurat de vară. Cu o singură excepție, clasa mea a intrat la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, iar acum ne bucurăm de anii care vor urma, care, cu siguranță, vor fi minunați.

Foarte mulți dintre colegii mei au avut pe parcursul celor patru ani de gimnaziu diverse hobby-uri: baschet, karate, Taekwon Do, șah sau ski. Alții au participat ca voluntari în cadrul evenimentelor culturale care s-au desfășurat în Sibiu. Pasiunea mea este muzica. Cânt de la vârsta de cinci ani și jumătate, și muzica a devenit o mare parte din mine. Acum aproximativ patru ani am început să iau muzica în serios, realizând că îmi doresc să fac asta în viitor. Așa că, am participat la o grămadă de spectacole, concursuri și evenimente. Debutul meu a avut loc în 2022, în București, la Teatrul Elisabeta, când mi-am lansat prima mea piesă originală, intitulată „Ce e rău, ce e bine”, compusă de Codruț Croitoru, pe versurile lui Marius Ionescu, unde am fost acompaniată de doamna Ozana Barabancea și orchestra „Lumini Sonore”. A fost un eveniment care mi-a marcat viața, după care au urmat multe altele, precum invitația de a cânta la Milano Fashion Week în Milano, Italia, în toamna anului 2023, sau evenimentele și concertele la care am participat în multiple orașe de acolo în vara anului 2022, 2023 și 2024. Însă unul dintre cele mai frumoase evenimente a fost un festival de modă din Dubai, Emiratele Arabe Unite, numit World Fashion Festival Awards Dubai, la care am participat în 2023 și 2024. Faptul că am început să vizitez țări noi și locuri minunate din toată lumea m-a motivat foarte mult să mă implic cât mai mult în industria muzicală, devenind mult mai pasionată de ceea ce fac.

De curând, am început să compun piese, acest lucru fiind ca o evadare în propria lume. Atunci când compun, mă simt ca și când îmi creez o lume imaginară în care nu există nicio grijă și nicio problemă. Prima piesă compusă pe care am compus-o se numește „Never Give Up”, iar versurile sunt scrise de doamna Mira Boțocan, piesă pe care urmează să o lansez în curând.

**Milano Fashion Week în
Milano, Italia**

„Gala En Blanc”, Quebec, 2024

**World Fashion Festival
Awards, Dubai, 2024**

Spectacole în Canada și Dubai

Vara trecută am fost invitată pentru a treia oară în Canada pentru a cânta la evenimente atât din comunitatea românească, cât și din cea canadiană. În primii doi ani am creat multe legături frumoase, așteptând în fiecare an să mă întorc pentru a mă revedea cu oamenii dragi pe care i-am cunoscut acolo. Deși până în acest an am fost cu mama în Canada, anul acesta m-a însoțit tatăl meu, lucru care m-a bucurat, pentru că avea și el ocazia să vadă locurile frumoase din orașe precum Montreal, Quebec, Ottawa sau Toronto, dar și faptul că va cunoaște și el la rândul lui persoanele minunate de acolo. Așa că, la câteva săptămâni după Evaluarea Națională, am decolat.

Primul eveniment la care am participat a avut loc la câteva zile după ce am ajuns, și era un eveniment românesc, unde m-am revăzut cu prieteni vechi. A fost o onoare să particip la un eveniment așa frumos și o mare plăcere să cânt din nou pentru comunitatea de români din Canada. Au fost peste 250 de români strânși la acest eveniment. Apoi, în zilele în care nu eram ocupați, am vizitat o mulțime de locuri, unele pe care le-am văzut în anii precedenți deja, dar altele pe care m-am bucurat să le descopăr. Am fost în centrul vechi al Montrealului, numit Vieux Port. Apoi, am vizitat Ottawa, capitala Canadei, un oraș în stil european minunat. Au urmat câteva evenimente frumoase, atât în Montreal, cât și în Quebec, unde a avut loc o gală a comunității canadiene, intitulată „Gala En Blanc”, unde era obligatorie ținuta albă. A fost unul dintre cele mai frumoase spectacole la care am participat.

Am stat în Canada o lună și jumătate, așa că am avut timp să vizităm multe locuri. Însă, orașele care mi-au

plăcut cel mai mult au fost Niagara Falls și Toronto. Am făcut un drum de aproape opt ore până acolo, dar a meritat. Am stat două zile în Niagara Falls, unde am vizitat cascada pe timp de zi și de noapte. Apoi, ne-am plimbat pe pietonala orașului, care era spectaculoasă, ca într-un film. În a treia zi, am pornit spre Toronto, unde am vizitat centrul orașului, am urcat în CN Tower, a doua cea mai înaltă clădire din lume, și am fost la Ripley's Aquarium, unde am văzut animale de mare. Canada va rămâne mereu în sufletul meu și va fi ca o a doua casă pentru mine.

Un alt eveniment la care am participat anul trecut se numește World Fashion Festival Awards și s-a ținut la sfârșit de aprilie 2024, în Dubai, Emiratele Arabe. Prima dată am cântat la acest eveniment în 2023, iar oamenilor de acolo le-a plăcut, așa că organizatoarea festivalului, Ioana Albada, m-a invitat din nou. În zilele în care am fost liberă, am vizitat orașul împreună cu părinții și fratele meu, rămânând uimiți de împrejurimile de acolo.

Când a început evenimentul de modă, m-am bucurat să văd că se numără români printre oamenii de acolo, simțind ca și când o părticică din România a venit cu mine. După ce m-am obișnuit cu locul, mi-au trecut emoțiile, știind că totul va decurge minunat. Așa că m-am bucurat de fiecare moment petrecut la festival și am admirat prezentările incredibile de modă care s-au desfășurat. A fost o experiență inedită pe care nu o voi uita niciodată!

**Muncește și fii perseverent pentru
a obține ceea ce îți dorești!**

Cristiana

Europa la pas

Cipru - o vacanță de vis

Cristian Arghir,
clasa a VIII-a A

Am vizitat vara trecută Cipru, a treia insulă ca mărime a Mării Mediterane după Sicilia și Sardinia, și am rămas impresionat de prezența ruinelor antice în mijlocul orașelor moderne, sunetul limbii, gustul mâncării, mirosul mării, senzația unei gece de piele noi și vederea unui răsărit de soare superb.

De ce să vizitezi Ciprul?

Cipru a apărut ca țară independentă pe harta Europei în 16 august 1960. Pentru prima dată, după secole de stăpânire din partea tuturor imperiilor sau națiunilor dominante din zonă (inclusiv britaniciei, din 1878 până în 1960), insularii ciprioți au început să își controleze propriul destin. Dar această împuternicire s-a dovedit iluzorie: grecii creștini ortodocși și turcii musulmani nu s-au înțeles și în 1974 insula a fost împărțită politic și etnic de către armata turcă continentală. Capitala Nicosia, pe care am vizitat-o pe o vreme toridă, este singura capitală divizată a lumii: o parte greacă la sud și o parte turcă la nord. Am trecut și eu Linia Verde, care separă cele două părți; trecerile sunt reglementate strict. După aderarea Ciprului la Uniunea Europeană în 2004, tensiunile s-au mai diminuat totuși și acum există mai multe puncte de trecere între cele două zone.

Mai apoi sunt plajele. Ele tind să fie golfuri mici, împrăstiate pe coasta de sud, sau întinderi mai lungi, pe țărmurile de la nord. Plajele din Cipru sunt uimitoare. Și pentru că Cipru are cea mai bună vreme din Europa, numeroasele plaje splendide de pe insulă încântă pe tot parcursul anului. Plajele sunt cu siguranță una dintre părțile mele preferate din viața cipriotă! Multe dintre ele sunt ideale pentru sporturi nautice și am urmărit nesățios oameni făcând jet ski, wakeboarding, surfing, ski nautic și parasailing. Există, de asemenea, oportunități ample de scufundări, Cipru oferind multe locuri de scufundări memorabile, cum ar fi Peșterile Amphorae și epava MS Zenobia.

ȘTIAȚI CĂ...?

- Uniunea Europeană are mai puține limbi oficiale decât țări membre. Acest lucru se datorează faptului că în Germania și Austria se vorbește aceeași limbă, Grecia și Cipru folosesc greaca, iar Belgia și Luxemburg au limbi comune cu vecinii francezi, germani și olandezi. Rezultatul este 23 de limbi pentru 27 de țări;
- Afrodita a fost zeița iubirii și a frumuseții;
- 3 ciprioți faimoși sunt Osman Turkay, Huseyin Cagglayan și Zeno;
- Mezze, halloumi, souvlaki și kleftiko compun deliciile bucătăriei cipriote;
- Se spune că pisicile – care sunt peste tot în Cipru – au fost aduse aici de Sfânta Elena pentru a face față problemei cu șerpii de pe insulă.

Am explorat aproape întreaga insulă în cele 12 zile în care i-am fost oaspete. Sunt patru mari orașe în Cipru și am vizitat trei dintre ele. Capitala Nicosia, fără acces la mare, e mai mult decât capitala divizată; ea oferă situri istorice, inclusiv zidurile venețiene și Muzeul Ciprului, dar și zone comerciale mari și interesante de unde poți cumpăra orice. Limassol, al doilea oraș ca mărime al insulei, este situat pe coasta de sud și este bine cunoscut pentru portul său, multiplele restaurante și magazine, muzee și galerii de artă. Plajele aici au nisip auriu și ape foarte limpezi. Paphos, cel mai mic dintre cele 4 orașe, a fost de fapt locul unde am început periplul cipriot; parte a patrimoniului UNESCO, Paphos este renumit, printre altele, pentru Mormintele Regilor și mozaicurile romane uimitoare din Casa lui Dionysos. Aici este și Stânca Afroditei, despre care se spune că este locul de naștere al zeiței.

Însă cel mai mult am stat în Protaras și în împrejurimi. Aceasta este o destinație remarcabilă pentru zile de explorare și relaxare pentru călători ca mine cărora le plac marea, peisajele naturale încântătoare și cultura locală.

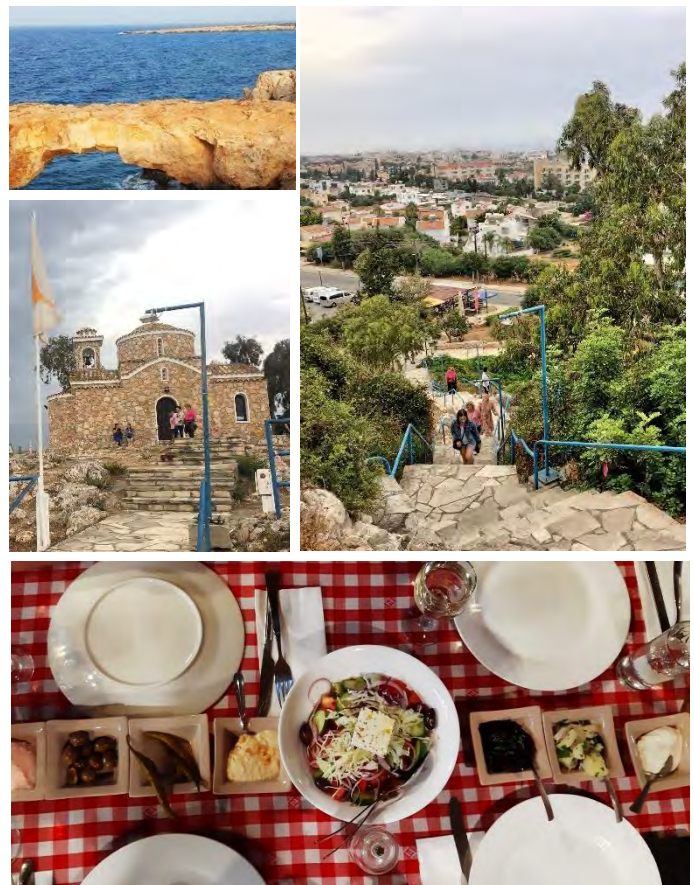
Am admirat într-o dimineață răsăritul de lângă mica Biserică Profitis Elias, situată pe un deal deasupra Protaras. A fost o priveliște panoramică incredibilă asupra orașului și a mării. În plus, urcarea celor aproximativ 300 de trepte până la biserică a fost o experiență plină de satisfacție.

Dintre plajele superbe cu ape limpezi de aici mi-a rămas în minte și în suflet Green Bay, o plajă mai liniștită, unde te poți bucura de sporturi nautice și de peisaje marine spectaculoase.

Un loc minunat pentru a explora grote marine și a admira apusuri spectaculoase este Cape Greco. Situat la mică distanță de Protaras, acest parc natural oferă peisaje stâncoase dramatice și ape de un albastru intens. A fost o drumeție ușoară, dar memorabilă.

Tot în apropiere de Protaras se află sate tradiționale cipriote precum Paralimni, unde am experimentat atmosfera autentică a vieții rurale. Am vizitat o biserică frumoasă, piața locală și o tavernă unde am savurat mâncăruri tradiționale.

Nu este posibil să vezi tot ce are de oferit Cipru într-o singură călătorie. Nici nu vă sugerez să încercați. Ceea ce am prezentat e o selecție subiectivă a atracțiilor insulei – situri antice superbe, clădiri remarcabile și minuni ale naturii – care, poate, vă vor deschide apetitul pentru a ajunge la această destinație excelentă pentru o vacanță de vară, potrivită mai ales pentru cineva care iubește marea, cultura și istoria așa ca mine.

Europa la pas

Despre civilizația și cultura britanică

Londra este un oraș pur și simplu superb... Totul, de la arhitectură, peisagistică și gastronomie, a fost într-un totu încântător.

Pe timpul acestei vacanțe de vară am vizitat renumitul oraș, Londra. Vreau să spun că a fost uimitor. Totul, de la arhitectură, peisagistică și gastronomie, a fost într-un totu încântător. Vizitarea Londrei a fost pe lista mea de călătorii de mult timp, iar faptul că am reușit în sfârșit să o văd cu ochii mei a fost un vis devenit realitate.

Am vizitat Palatul Buckingham, Royal Parks, St James's Park și Green Park, London Eye, Palatul Parlamentului, am văzut Big Ben-ul și am fost într-o plimbare pe Tamisa. În această plimbare am putut observa multe clădiri renumite din Londra și mi-a plăcut foarte mult.

Pe lângă vizitarea Londrei, am stat o săptămână la celebra Universitate Cambridge. Noi am stat la Abbey Collage Cambridge. Cele mai multe zile le-am petrecut vizitând încântătorul orașel. Pot spune că nu mă așteptam să îmi placă atât de mult. Am petrecut mult timp în centrul acestuia, și făcând cumpărături de la uriașul mall și de la magazinele Cambridge din zonă. În centru era un „market” așa cum îi spun englezii. Era o piață plină de bunătăți: fructe, patiserii de casă și, desigur, suveniruri. În apropierea centrului se află faimosul colegiu Kings, cel pe care probabil că toată lumea îl recunoaște din fotografii. De asemenea, am fost la „punting”, adică ne-am plimbat cu canoa pe Râul Cam. Am putut vedea aproape toate cele 31 de Colegii Cambridge și a fost o experiență pe care aș vrea să o repet.

Am vizitat și micuțul orașel Ely. Este foarte liniștit, nu este aglomerat, ceea ce mi-a plăcut foarte mult, și avea multe cafenele și magazine. Căsuțele erau colorate, cu flori înmiresmate în curți. A fost o pauză frumoasă, după toată agitația din Londra. Acesta este singurul aspect legat de Londra care nu mi-a plăcut: aglomerația. Desigur că, mai ales vara, este plin ochi de turiști, dar nu mă așteptam să fie atât de mulți.

Și, desigur că nu puteam să plecăm fără să nu vizităm Camden Town, faimos pentru piața sa. Ne-am simțit ca într-un labirint, iar la fiecare colț al acestuia erau magazine cu vitrine încântătoare și patiserii cu prăjiturele îmbrăcate în tot felul de glazuri cu frișcă deasupra... erau parcă scoase dintr-o poveste. Cred că în Camden Market am cheltuit cei mai mulți bani. Am găsit o mulțime de decorațiuni hand-made, haine văratice și accesorii. Bineînțeles că și Camden-ul a fost aglomerat, dar după-amiaza noastră petrecută acolo a fost una deosebită și amuzantă.

Londra este un oraș pur și simplu superb și încântător! Dacă aveți posibilitatea să mergeți acolo, merită deplin, dar să nu uitați să vizitați și Cambridge-ul, care mie, personal, mi-a plăcut cel mai mult.

Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

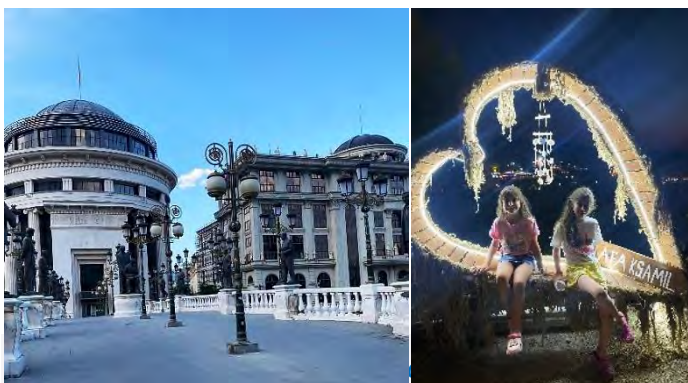
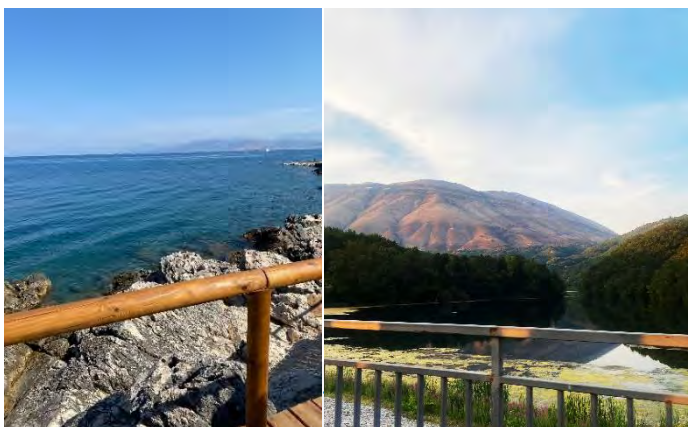
Albania, țara cu peisaje spectaculoase

Albania este o țară cu peisaje spectaculoase. Saranda, orașul în care am fost vara aceasta, este cunoscut pentru peisajele sale minunate și apele cristaline ale Mării Ionice. Este un loc ideal pentru relaxare, dar și pentru explorare. Priveliștile din jurul orașului sunt impresionante, cu munți care se ridică direct deasupra mării.

Mâncarea din Albania este una delicioasă și diversificată, influențată de tradițiile mediteraneene și balcanice. Fructele de mare proaspete sau frigăruile de pește pe care le găsești la restaurantele de pe malul mării sunt unele de neuitat.

Am vizitat Syri i Kaltër sau Blue Eye, un izvor de apă situat în satul Muzinë din municipiul Finiq, sudul Albaniei. Zona este căutată de turiștii care vin aici pentru frumusețea locului și pentru apa cristalină, de culoare turcoaz. În fiecare zi mergeam la mare și niciodată nu am fost dezamăgită, apa era caldă și curată. Seara mergeam în centru și ne plimbam printre tarabele cu obiecte decorative sau cele cu mâncare. Găsești aici o mulțime de coliere, brățări, dulciuri și multe altele.

Vă recomand să faceți o călătorie în Saranda pentru că veți găsi aici o combinație perfectă între plaje frumoase, peisaje spectaculoase și mâncare delicioasă. Zilele de plajă relaxante le poți combina cu explorarea istoriei și culturii locale. Influențele culturii grecești se regăsesc în arhitectura clădirilor, în toponimia străzilor, chiar și în vestimentație și în preparatele culinare pe care le găsești la restaurant. Este un loc minunat și ideal pentru a te bucura de farmecul mediteranean. Vă recomand cu mult drag să vizitați această destinație de neuitat.

Surorile mele mai mici la AFA KSAMIL

Un farmec deosebit l-am avut și drumul de întoarcere. Am traversat Macedonia și am făcut un scurt popas în orașul Skopje, o localitate importantă aflată în nordul Macedoniei. Orașul a fost locuit din antichitate și are o istorie zbuciumată fiind ocupat de Imperiul Roman și, mai târziu, de Imperiul Otoman. Este un oraș care poartă urmele tuturor popoarelor care au trecut pe aici, acest lucru fiind vizibil în zona veche a orașului, dar și în componența etnică a locuitorilor săi. Dintre rețetele culinare pe care le-am încercat, vă recomand mâncarea lor tradițională numită Tavče gravče care este fasole gătită în ceaun.

Carina Ana Bunea, clasa a VII-a A

Europa la pas

O vizită de neuitat

Vara aceasta am trăit o experiență fantastică în Italia, o țară în care trecutul și prezentul se îmbină în mod armonios. Atunci când ne gândim la Italia, vedem cu ochii minții apeducte, edificii grandioase sau opere de artă, dar Italia este, în același timp, locul în care găsești cele mai noi și mai moderne locuri în care te poți bucura alături de familie și de prieteni.

În apropiere de Verona se află un loc magic pentru oricine: Gardaland și Legoland. Gardaland este unul dintre cele mai mari parcuri de distracții din Europa, unde m-am distrat pe cele mai palpitante carusele și unde personajele din desenele animate îndrăgite în copilărie au luat viață. Atmosfera era plină de energie, iar fiecare colț al parcului era plin de surprize și de lucruri foarte frumoase.

În interiorul Gardalandului am fost la Legoland, a fost o zi superbă în care am avut ocazia să mă relaxez făcând baie în piscinele minunate și să mă distrez dându-mă pe topoganele fascinante și foarte colorate. Totul din jurul meu era făcut din piese de lego, unele mai mari ca celelalte. Simțeam că sunt într-un joc video. M-am distrat pe cîste alături de familia mea.

Italia este cu adevărat o destinație minunată! Gardaland și Legoland au fost experiențe de neuitat pentru mine. Gardaland m-a captivat cu atracțiile sale palpitante, în timp ce Legoland m-a impresionat cu construcție sale fascinante din piese de lego gigantice. Aceste locuri m-au făcut să iubesc și mai mult frumusețea și diversitatea Italiei. Este cu adevărat o țară care te surprinde și te încântă în fiecare colț!

Dacă dorești să vizitezi Italia trebuie să treci neapărat pe la Gardaland și Legoland, pentru că vei avea parte de o experiență incredibilă și de neuitat! Gardaland este perfectă pentru cei care iubesc distracția și Legoland este o destinație perfectă mai ales pentru iubitorii de piese lego.

Ioana Simina Muntean,
clasa a VII-a A

Sursa imaginii:

https://www.google.com/search?sca_esv=458614b49d3a637b&q=Gardaland+%C8%99i+Legoland+verona&udm

Spania, țara boleroului și a coridei, astăzi

Spania este una dintre țările mele preferate, așa că am hotărât împreună cu familia mea să mergem să o vizităm, dar și să ne revedem rudele stabilite acolo de mulți ani. Am vizitat Valencia, un oraș plin de viață și cultură.

Am fost fascinată de frumusețea orașului. Valencia este unul dintre cele mai mari orașe din Spania, dar și un oraș în care industria turismului este foarte bine dezvoltată. Găsești aici multe atracții turistice, locuri reprezentative pentru cultura și istoria Spaniei, dar și locuri frumoase în care poți să îți petreci vacanța.

Acolo, în Valencia, am avut ocazia să vizitez una dintre cele mai frumoase atracții pentru copii: acvariul imens numit L'Oceanografie. Acest acvariu face parte dintr-un complex numit (Orașul Artelor și Științelor) deschis pentru prima dată în anul 2003. În acest acvariu am văzut o multitudine de specii de pești multicolori, dar și o mulțime de creaturi marine de diferite dimensiuni. Datorită formelor pereților și a tavanului de sticlă aveai senzația că te aflai printre ele, oriunde te-ai fi uitat vedeai doar pești, rechini, pisici de mare care treceau pe deasupra ta.

Pe lângă acest acvariu impresionant, am mai vizitat și alte monumente frumoase precum, Catedrala din Valencia, numită și Bazilica Adormirii Maicii Domnului Sfânta Maria, construită pe locul unui fost templu roman antic transformat în moschee. Această catedrală este un exemplu de arhitectură gotică. La intrare găsești trei uși construite în trei stiluri diferite: poarta Almonia este romanică, poarta Apostolilor este gotică, iar poarta Hierros este barocă. Elementele de decor și arhitectura clădirii sunt foarte frumoase. La finalul vizitei am urcat în turnul Miguelete, de unde am avut o priveliște panoramică asupra orașului.

Catedrala din Valencia. M-a impresionat înălțimea turnului în care am urcat și din care am văzut una dintre cele mai frumoase panorame.

Prima mea experiență în care am înotat cu delfinii.

Aceste creaturi marine îmi transmiteau și mie din fericirea și veselia lor. Am dansat, am înotat împreună. A fost o experiență deosebită pe care nu o voi uita niciodată.

Nu pot să nu menționez și Mercado Central, o piață vibrantă și plină de culoare, unde am încercat pentru prima dată produse locale delicioase precum, churros cu ciocolată.

Vă recomand cu căldură să vizitați Valencia, mai ales dacă sunteți pasionați de artă, știință și gastronomie. Orașul oferă o combinație perfectă între tradiție și modernitate, iar fiecare colț are o poveste de spus.

Valencia este cu siguranță o destinație care merită explorată!

Elena Antonia Muntean, clasa a VII-A

Drumul de la joacă la performanță

Orice provocare poate fi începutul unei experiențe de formare!

Echitația - pasiunea mea

Irina Oprișan

(clasa a V-a A)

Eu sunt Irina, am 11 ani, și dacă ar fi un lucru pe care l-aș face mereu ar fi să călăresc. Am dezvoltat o pasiune pentru cai de la vârsta de trei ani și, de atunci, practic acest sport.

Cum a pornit totul? La vârsta de trei ani vizionam un desen animat numit „My little pony”. Acei ponei din desene mi-au trezit un interes puternic pentru cai și pentru călărie. Părinții mei au observat acest lucru și s-au gândit cum ar fi să îmi facă o bucurie și să mă ducă într-un loc în care aș putea călări. Într-o zi, mama a găsit un loc care i-a atras atenția și s-a gândit că mi-ar plăcea să merg într-un loc ca acesta. Când mi-a spus prima oară, eram în culmea fericirii.

Locul de călărie se numea Nedeea Vâlceană. Pentru că eram mică, cineva a stat lângă mine să se asigure că nu cad. Primul cal pe care am călărit se numea Murgu. Un cal frumos, sur, cu coamă stufoasă. Ceea ce a fost o surpriză este faptul că nu mergeam în țarc și caii nu stăteau în grajduri. Casa lor este muntele. La propriu. Ei sunt liberi să umble pe toate potecile din munte și când trebuie să fie aici, Mircea, „șefu’ la cai”, umblă prin toate pădurile ca să îi aducă la cabană. Antrenamentele de călărie se desfășoară tot pe diferite poteci de pe Muntele Lotrului. Îmi doream de mult un loc cu cai care să fie ceva mai special și, în sfârșit, dorința mea se îndeplinise. De atunci, în fiecare weekend merg să îmi văd prietenii, caii. Sfârșitul de săptămână era mereu o bucurie mult așteptată pentru că îmi revedeam prietenii care îmi spuneau cu privirile lor că erau la fel de fericiti de revedere. Eu și prietenii mei ne jucăm mereu după ce venim din tură. Câteodată, chiar călărim pe deșelate (adică fără șă) sau facem acrobații pe ei. Asta este joacă pentru noi.

Aproape tot ce facem acolo facem printre cai: mâncăm, citim sau ne jucăm cu mingea. Anii au trecut și am crescut. Acum eu și acei cai suntem o familie. Îi știu pe fiecare în parte. Ne înțelegem din priviri și mișcări ale corpului. Știu ce îi place fiecăruia să mănânce, unde-i place să fie țeșălat și mângâiat, cum trebuie încălecat și dirijat pe potecile din pădurea prin care ne plimbăm împreună. Chiar mi-ar plăcea să am și la mine acasă un cal cu care să pot vorbi și în timpul săptămânii numai că acest lucru nu este deocamdată posibil. Noi suntem o familie fericită, dar cred că dacă unul dintre cai ar fi al meu și ar locui la mine acasă totul ar fi și mai frumos.

Toți caii de la Nedeea sunt prietenii mei, dar un loc deosebit în inima mea îl ocupă Jar. El este cel care mă înțelege mereu. E un cal frumos, de culoarea jarului. Cei doi ochi negri sunt separați de acea dungă albă perfectă întinsă pe botul lui. Urechile lui jucăușe și gri sunt tot timpul ciulite spre mine, atente la fiecare răsuflare. Nu am mai întâlnit niciun alt cal în toți anii mei care să aibă atâta grijă de mine și să mă îndrăgească atâta. Jar e foarte special pentru mine, iar eu pentru el. El este mai mult decât cel mai bun prieten al meu.

La Nedeea, noi nu facem sărituri, dar Anda (șefa de acolo) ne arată câteodată acrobații și ne învață cum să le facem: ne suim în picioare pe cal, stăm cu capul în jos pe șa, ne întoarcem invers pe gâtul calului etc.

Nedeea este un loc foarte special pentru mine. Copilăria mea se află în acel loc. Viața mea se află printre cai, alături de Jar. Ei sunt familia mea!

Orice provocare poate fi începutul unei experiențe de formare!

Echitația - pasiunea mea

Hobby-ul meu este echitația. Am început călăria în februarie, anul 2020, și de atunci sunt devotată acestui sport cu toate că este foarte greu și presupune o mulțime de pericole. Deși am mai căzut și am avut mici accidente continui să merg la călărie de două ori pe săptămână cu drag.

Când a început școala am crezut că nu o să mai pot veni atât de devreme la grajduri și am avut dreptate, deși în unele zile am terminat temele mai repede și am putut să mă duc la cai.

Calul meu preferat se numește Ramses și îl iubesc enorm deși m-a dat de câteva ori jos când se plictisea. Este un cal de cinci ani cu o culoare ca de caramel căruia nu îi place să fie spălat și care adoră să mănânce morcovi, zahăr și mere după lecții și pe scurt tot timpul. Am mai avut și pierderi crunte, mă refer la un cal pe nume Samir pe care toată lumea l-a plăns, dar, aproape imediat după moartea lui, grajdurile noastre au fost binecuvântate cu un mânz pe nume Heaven, o iapă de culoarea ciocolatei care are deja câteva luni.

Acum ceva vreme, în vară, am făcut voltijă, o disciplină la care se folosește o șa specială cu două mânere, cu ajutorul căreia faci tot felul de scheme în timp ce ești ținută la coardă de cineva.

În primăvară am participat la primul concurs. Am fost foarte fericită, deoarece antrenarea mea m-a pus pe Ramses. Mi-a plăcut foarte mult deși am așteptat timp îndelungat până mi-a venit rândul, dar lăsând asta la o parte a fost minunat.

Primul cal pe care am fost vreodată a fost Grina, o iapă bătrână care este folosită pentru începători, dar care la vremea ei a fost o iapă agilă și plină de energie. Este de culoarea unei migdale și, la un moment dat, a fost tunsă cu o inimioară pe greabăn.

Cezara Vulcan, clasa a V-a B

Un alt cal care nu mai este la noi, la grajduri, dar care mai trăiește încă pe câmp este Juvi, un cal maro închis de tot ca o ciocolată neagră și pe care l-am încălecat de puține ori.

Sper ca din acest hobby să pot face o carieră și mereu mi-am dorit să-mi pot lua un cal, doar al meu, și să merg la concursuri după placul meu.

Le datorez totul celor trei antrenore pe care le-am avut, una dintre ele a plecat la alt club de echitație însă acum am cele mai bune antrenore din lume cărora le datorez ce sunt acum deși am învățat lucrurile de bază de la o doamna care a plecat când eu nu îmi perfecționasem stilul și poziția.

Sunt sigură că voi continua să călăresc și să iubesc caii până nu o să mai pot iubi pe nimeni și nimic deși mereu mă confrunt cu persoane răutăcioase care spun că echitația nu este un sport și că orice călăreț doar stă acolo și calul face toată treaba. Aduug că alții spun că nu este periculos și că nu putem păți nimic. Însă eu sunt dovada vie că nu este așa. Vă pot povesti cum Ramses m-a aruncat odată și a trebuit să merg la spital pentru o radiografie, dar intru prea mult în detalii.

Un călăreț important a zis odată că „Nicio oră petrecută în șa nu este o oră pierdută” și sunt de acord cu acesta în totalitate. Voi continua să călăresc mereu, oriunde voi fi și orice va trebui să fac.

Aventuri pe bicicletă

Tudor Tomoioagă

(clasa a-V a B)

Hobby-ul meu preferat este să mă plimb cu bicicleta. De când eram mic mi-a plăcut să ies în natură cu familia și cu prietenii cu bicicleta.

Înainte să îmi descopăr pasiunea, eram atras de trotinete. În fiecare sfârșit de săptămână mergeam cu prietenul meu, Fabian, în skatepark-ul din cartier. Aici găseam multe provocări: de la micile rampe de sărituri pentru începători, până la „Craterul” pentru profesioniști.

De când mi-am descoperit noua pasiune, împreună cu prietenul meu construim rampe din pământ, lemn și pietre, iar apoi sărim pe ele. O dată la doi ani îmi schimb bicicleta, deoarece nu mi se mai potrivește. Anul acesta am primit cadou bicicleta mult visată, care este minunată! Este dotată cu suspensii FOX, în față și în spate, pentru a atenua căderea. Aceasta este de culoare albă cu puțin auriu și negru. Nu vă vine să credeți, dar de fiecare dată când o văd parcă îmi spune că mă așteaptă cu nerăbdare să mergem la o plimbare. Nu-mi lipsește nici echipamentul: cască, mănuși, genunchere, cotiere și nelipsita sticlă de apă.

Căzătura face parte din schemă, iar julitura din echipament.

Aștept cu nerăbdare următoarea vacanță pentru a construi o nouă rampă și pentru a experimenta noi salturi!

În lumea diafană a Muzelor

Pentru mine, pasiune înseamnă plăcerea, iubirea și prețuirea a ceea ce faci. A face un lucru care îți place este frumos și relaxant, pe când a face contrariul este plictisitor, obositor și frustrant.

Pasiunea mea este aceea de a cânta la pian. Mă relaxează, dar mă și distrează în același timp, făcându-mă să mă simt ca o balerină care dansează pe clape! A studia pianul, nu înseamnă doar a încerca să-ți transmiți sentimentele prin note muzicale, ci și a studia diferiți compozitori sau interpreți.

Când sunt stresată, furioasă sau când nu știu ce emoții mă încearcă, încep și cânt la pian. Imediat încep să plutesc pe nori, să dansez în ploaie sau să mănânc înghețata preferată! Așa se simte o pasiune care vibrează cu toată ființa ta.

Tămaș Amelie Nicole, clasa a V-a B

Dansul - limbajul ascuns al sufletului

„Baletul este o formă de exprimare dată omului, la fel ca vorbirea, filozofia, pictura sau muzica.”

Chiar dacă pare un sport grațios, acesta presupune mult efort, dar și rezistență. Mie îmi place foarte mult baletul, deoarece mă ajută să fiu mai activă, mai puternică și mă relaxează. Îmi face plăcere să dansez pe scenă, alături de colegile mele de grupă și mă fascinează această artă a corpului, nespus de frumoasă, care poate să-ți destăinuie lucruri pe care gura nu le poate rosti!

Cu ajutorul și sub îndrumarea doamnei profesoare de balet, Adina Voica, am reușit să ajung chiar și la competiții naționale!

Baletul mă pasionează mult, și abia aștept să ajung la nivelul de performanță care îmi va permite să dansez pe poante.

Țepeș Anastasia, clasa a V-a B

Feeria culorilor

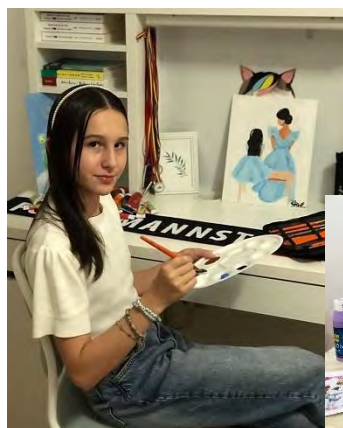
Îmi place foarte mult să pictez, deoarece mă relaxează și, în același timp, mă ajută să îmi exprim sentimentele sau să ilustrez întâmplări din trecut. Pictez mult acasă, în timpul liber, sau la cursul de pictură la care particip o dată pe săptămână. Acest curs are loc pe strada Nicolae Iorga lângă Biserica Sfântul Antonie cel Mare. Doamna Simona Boromir este cea care m-a învățat să îmi îmbunătățesc abilitățile de pictură.

Dar sunt și alte lucruri care îmi fac plăcere, de exemplu dansul. Este sportul meu preferat și îi dedic câteva ore pe săptămână. Antrenamentele au loc la Școala de Dans „Studio K”, unde învăț Street dance. Ador acest sport datorită atmosferei plăcute în care ne etalăm mișcările preferate pe melodiile favorite.

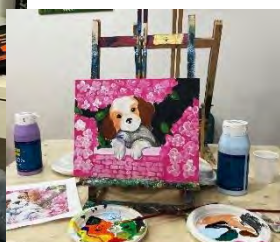
O altă pasiune este cea legată de utilizarea aplicațiilor IT în munca de fiecare zi. Avantajul acesteia este faptul că mă ajută să lucrez mai bine la proiectele online pe care le primesc la școală.

Acestea sunt hobby-urile mele, care îmi fac viața frumoasă și pe care le îndrăgesc foarte mult.

Călin Maria Theodora, clasa a V-a A

Locul
meu
magic!

Ești liber să zbori

Până la vârsta de șase ani am urmat cursurile de balet la Școala Arabesque, cu doamna Ramona Palade, care m-a învățat să realizez diferite exerciții și diferite posturi ale corpului.

Apoi, am început cursurile de gimnastică la Clubul Sportiv Kids Acro Dance cu doamna profesoară Andreea Baștea. La început, mi-a fost greu. Antrenamentele aveau loc de două ori pe săptămână, iar sâmbăta aveam antrenament de forță. Am început să mă obișnuiesc și să îmi placă. Era foarte fain. Am participat la concursuri organizate în București, Cislădie și în alte orașe.

Muzica este o altă pasiune. Particip de trei ani la cursurile de canto organizate la Liceul de Artă. Interpretiez deja melodii în limba engleză și în limba română și am participat la multe concursuri și spectacole organizate la Sala Thalia și Piața Mare.

Primele apariții în fața unui public nu sunt ușoare. Îmi aduc aminte de sentimentul de jenă de la primele concursuri. Atunci când te afli pe scenă, în fața unui public numeros, treci prin ceea ce se numește „trac”, dar, cu timpul te obișnuiești cu situația aceasta și totul devine mult mai ușor. Este doar prima senzație. În momentul în care începi să cânti, te transformi parcă într-un fluture care iese din crisalidă. Ești liber să zbori.

Teleanu Cristina, clasa a V-a A

În lumea diafană a Muzelor

Cum e viața pe scenă

„Am dorit să dau Cenușăresei șansa de a încerca pantoful Prințului.”

(Radu Macrinici)

Particip la cursuri de teatru de patru ani, în Sibiu, la un loc numit Fabrica de Teatru. Până acum am avut trei spectacole, câte unul în fiecare an, în primăvară. Spectacolele se organizează la Casa de Cultură din Cislădie. Ultimul spectacol jucat a fost „O inspecție școlară”. În această scenă de teatru este vorba despre ziua când, într-o școală, vine un inspector. Acesta este sunat de prim-ministru să îl informeze că are o nepoată în clasa a șasea care nu stă prea bine cu notele și îi cere să o treacă clasa. În timp ce era condus spre clasă, inspectorul se întreba cum o să găsească nepoata primului-ministru. Asistentul lui îi sugerează că, probabil, ea este cea mai toantă din clasă. Apoi merg împreună la oră. La finalul orei, inspectorul realizează că această clasă este o clasă de repetente și trece toate fetele pentru că nu a reușit să-și dea seama care este nepoata. Când se termină inspecția, acesta primește un telefon prin care este anunțat că nepoata primului-ministru este în clasa a șaptea și că a dat note bune elevilor dintr-o clasă greșită. Așa se termină spectacolul. Eu am jucat rolul unei eleve pe nume Măgărdici, alături de colegii mei Eliza, Amira, Edi, Luiza, Iulia, Ștefi, Maria și Sonia.

La cursurile de teatru facem exerciții de dicție pe o singură respirație, respirând în diafragmă. Asta ne ajută să vorbim clar, tare și mult, fără să fie deranjant pentru ureche atunci când respiri, ceea ce pe mine ma ajutat mult când am avut de prezentat proiecte la școală. Alte exerciții pe care le practicăm destul de des sunt exercițiile pentru mișcare scenică. Aceasta înseamnă să știi să gesticulezi corect și să exprimi lucruri și sentimente prin mișcarea corpului, fără nevoia cuvintelor. Un alt exercițiu, foarte important, îl reprezintă temele noi pe care le primim și pentru care trebuie să realizăm un scenariu.

Un lucru important, care trebuie menționat, este faptul că Laura, profesoara noastră, care ne-a învățat ceea ce știm, ne provoacă cu lucruri noi și, în același timp, ne și iubește.

Acesta este locul minunat unde îmi pot exprima ideile fără a-mi fi frică de opiniile celorlalți. Am multe amintiri frumoase acolo și sper că vor mai urma și altele.

<https://citare.ro/despre-teatru/>

https://www.google.com/search?sca_esv=clip+art+teatru

Oprișan Irina, clasa a V-a A

Pune mâna pe chitară!

Veștemeanu Emma-Isabela, clasa a V-a A

De ce ai nevoie pentru a nu te plictisi pe parcursul unei vacanțe de trei luni?

**„O chitară, compoziții muzicale,
timp și voie bună”**

Acum un an, mi-a fost deschisă o portiță spre cariera muzicală. Instrumentul la care cânt e chitara. Nu este foarte greu să înveți să cânti la ea, dar trebuie să fii perseverent.

Pot să spun că am avut un exemplu pozitiv. Cum le auzeam pe surorile mele cântând prin casă, am zis că vreau să învăț și eu și de acolo a început povestea.

În timp, am început să particip și la spectacole. Prima mea apariție publică a fost la Cluj Guitar Meeting, (primul meu spectacol de genul Pune Mâna pe Chitară), unde mi-a fost luat primul meu interviu. Acolo, au fost jurnaliști de la Antena 1 și de la TVR, care luau interviuri¹ participanților și doi-trei fotografii.

La Guitar Meeting participă trupe precum: Vama Veche, Trooper, Fără Zahăr etc. și cântăreți, în special de muzică folk, precum Ducu Berți, Emeric Imbre și alți artiști. În cazul în care unul dintre artiști nu poate veni, acesta este înlocuit de o persoană aleasă din timp (nu din public, din echipa care organizează aceste spectacole). La fiecare spectacol există și un prezentator, așa că au un invitat special, cunoscut. Aceste evenimente țin mai mult de o zi, cu excepția celui de la Timișoara. La Pune Mâna pe Chitară există și un concert la final. Sibiu Guitar Meeting și Timișoara Guitar Day sunt asemănătoare, dar au fiecare un moment diferit și o altă poveste. Sibiu Guitar Meeting are loc în Muzeul Astra. De data aceasta, interviul a fost dat de profesoara mea de chitară, Adina Fulop, care organizează cursuri de chitară în Cisnădie și ne înscrie la diferite spectacole.

La acest eveniment se organizează și o tombolă la care poți câștiga diferite lucruri. Eu nu am câștigat... ÎNCĂ.

Timișoara Guitar Day e un eveniment mai special, deoarece durează numai o zi. Acolo, am avut bucuria să-mi văd poza făcută la Cluj Guitar Meeting pe unul dintre postere.

Grupele doamnei profesoare Adina Fulop participă și la spectacolul organizat la Lacul lui Binder, iar atunci când intrăm în spiritul Crăciunului învățăm colinde, apoi ne ducem la biserica din Cisnădioara și cântăm pentru enoriașii care participă la acest eveniment.

Cine este în spatele acestor amintiri minunate?... Adina Fulop. Ea m-a învățat tot ceea ce știu acum despre a cânta la chitară. Spectacolele sunt foarte interesante și distractive, dar și timpul cu ea. Mereu, la final, facem un selfie. Dacă avem întrebări, nu înțelegem ceva, nu ne iese ceea ce ne-a învățat, ne explică cu calm. Dacă vrem să învățăm o melodie care ne place, dar nu e pentru aceste spectacole, ne învață, pentru că vrea să ne placă ceea ce facem. Uneori, se amână cursul de joi, așa că pe mine mă mută în grupă cu surorile mele (cea mai avansată) și mă descurc. Adina vrea să facă o mică trupă cu elevi din toate grupele, acesta e planul următor, pe care îl aștept cu nerăbdare.

¹(<https://youtube.com/watch?v=-6ATRJztMrs&si=0lubPbIEJcMBDJkr>)

Mai sus aveți link-ul cu un fragment din interviul meu.

Pune mâna pe chitară!

Acum te rog s-ascuți chitara!

„Acum te rog să ascuți chitara
Îți cântă ție, vrea să-ți spună
Că poți glumi într-o iubire,
Dar nu iubi în glumă.”

(„Plânge o chitară” – versuri de Aron Adrian)

Oltean Ștefania (participant)

„Pune Mâna pe Chitară” este un proiect care are scopul de a aduna chitariști din toată țara în mai multe orașe, pe rând, la Festivalul „Guitar Meeting”. Anul acesta se împlinește un deceniu de la prima ediție a acestui festival.

Pe durata ultimelor trei zile ale acestei vacanțe de vară (6-8 septembrie) a avut loc „Sibiu Guitar Meeting”. Dat fiind faptul că iau lecții de chitară la Palatul Copiilor, am avut șansa să particip la festival.

Vineri, 6 septembrie, în Piața Mare a avut loc „Guitar Meeting-Warm-Up” unde am avut ocazia să cânt, alături de colegi, profesori și artiști consacrați, cinci melodii. În aceeași zi, începând cu ora 19:00 în Muzeul Satului la Lake Stage au susținut concerte Ducu Betzi, Trooper și Bosqito.

Sâmbătă, 7 septembrie, grupuri de chitariști din toată țara au cântat în mai multe locații din Sibiu. Între 17:00 – 17:30 a început „Guitar Meeting-ul” cu Concertul Manifest. Playlistul concertului a cuprins peste 20 de melodii, atât în română cât și în engleză, și totul a durat peste două ore. La 21:30 a avut loc concertul Dirty Shirt, tot la Lake Stage.

Duminică, 8 septembrie, am fost împreună cu familia la concertul Fără Zahăr, la Garden Stage, Muzeul Astra. Tot acolo, Mircea Vintilă, fostul membru al trupei Pasărea Colibri și cântărețul de muzică folk care ne-a încântat copilăria, a susținut un concert urmat de sesiune de autografe. În zona de Playground s-au desfășurat diferite ateliere creative. În perimetrul festivalului au fost diferite tarabe cu mâncare și suveniruri.

Acest festival a fost o experiență uimitoare pe care îmi doresc să o repet în următorii ani.

„Sibiu Guitar Meeting”

Ionescu Maria și Topârcean Adelina (spectatori)

„Pune Mâna pe Chitară” este un festival care ne impresionează an de an din ce în ce mai mult. Am aflat de acest festival prin intermediul colegei noastre pasionate de arta muzicii, în special chitara.

Anul acesta festivalul a fost unul special deoarece ne-a uimit locația unde a avut loc festivalul, aceasta fiind Muzeul Astra. A fost o idee minunată deoarece am fost în aer liber, evitând aglomerația din oraș și, din fericire, vremea a fost de partea noastră. Tot în cadrul festivalului am vizitat căsuțele din Muzeul Satului, care au o valoare neprețuită și am cumpărat câteva suveniruri pentru a ne aduce mereu aminte de momentele frumoase petrecute aici alături de cei dragi nouă.

Participând la acest festival, am observat cât de mulți copii talentați în arta muzicii are țara noastră, lucru care ne-a emoționat foarte tare. Artiștii au fost plini de viață și de veselie, iar melodiile alese au fost variate.

După prima zi de festival am știut clar că vom reveni și la următoarele ediții, deoarece ne-a impresionat într-un mod în care nu ne așteptam. Am făcut această alegere chiar dacă prețul билетelor nu a fost unul foarte mic.

Categoric recomandăm acest festival tuturor pasionaților de muzică și nu numai. A meritat din plin tot efortul: multe ore petrecute în picioare și drumul până la muzeu, deoarece evenimentul a fost foarte bine organizat, iar mulțimea tinerilor îmbrăcați în culorile cluburilor din țară, atmosfera de sărbătoare și acordurile care răzbăteau din toate colțurile muzeului au impresionat publicul mai mult decât ar fi crezut vreodată.

•Ionescu Maria
•Topârcean Adelina
•Oltean Ștefania

Selecție și așezare în pagină: Alexia Neiciu

Olimpicii noștri. Portrete

Premii și mențiuni la etapele naționale ale Olimpiadei de Limbă și Literatură Română pentru elevii de gimnaziu

Olimpiada Națională de „Lectura ca Abilitate de Viață”

Participarea la Olimpiada Națională de „Lectura ca Abilitate de Viață” reprezintă o experiență inedită, care m-a provocat și m-a inspirat să explorez lumea cărților în profunzime. Am simțit recunoașterea eforturilor mele și mândria de a reprezenta județul meu într-un eveniment atât de prestigios. Aceasta olimpiadă nu doar că mi-a testat cunoștințele literare, ci și mi-a dezvoltat abilități esențiale pentru viață, precum analiza critică, exprimarea coerentă și gândirea creativă. Sunt recunoscătoare pentru tot sprijinul oferit de către doamna profesoară de limba română, Maria-Daniela Lörinczi, de către părinți și de cei dragi, fiind totodată hotărâtă să continui să explorez și să învăț din lumea fascinantă a lecturii.

Eliza Suciu, clasa a VII-a B

Despre Eliza:

Eliza este un copil deosebit, care iubește școala, lectura fiind pentru ea un mod de viață. Participă cu drag la Olimpiadele de Limbă și Literatură Română, fiind deja premiată la nivel județean (premiul I la OLLR, 2023, Premiul I la OLAV, 2024, Premiul al II-lea la OLLR, 2024, Premiul I la creație la „Caleidoscop Goga”, în 2023 și 2024), dar și la nivel național (mențiune MEN, în 2023, Premiul al III-lea la Concursul Național „Ionel Teodoreanu”, 2024). A participat la etapa națională a Olimpiadei de Lectură ca Abilitate de Viață - OLAV, obținând un punctaj remarcabil, 91,50 puncte. Este de admirat modul în care Eliza reușește să creeze universuri imaginare definitorii pentru lecturile pe care le are, dovedind un real talent și o imaginație debordantă, dar și faptul că stăpânește arta gramaticii și a oratoriei. Este, cu adevărat, o bucurie să lucrezi la clasă cu asemenea copii. Ca profesor al Elizei, cred cu tărie că acest copil minunat nu va rămâne doar un cititor pasionat, ci și un creator cu o mare forță de exprimare artistică.

(prof. Maria-Daniela Pănzan Lörinczi)

Premii obținute la Olimpiada Națională de „Lectura ca Abilitate de Viață”, etapa județeană:

- 🏆 Suciu Eliza – Premiul I
- 🏆 Țimonea Mădălina – Premiul I
- 🏆 Boriceanu Geanina – Mențiune
- 🏆 Stoica Diana – Mențiune
- 🏆 Greavu Ana Sofia – Mențiune

Mădălina Țimonea și Eliza Suciu au reprezentat Sibiul la Olimpiada Națională de „Lectură ca Abilitate de Viață”.
Mădălina s-a întors cu locul III (turnulsfatului.ro)

Mă simt onorată să spun că în perioada 9-12 mai 2024 am reprezentat cu mândrie județul Sibiu la etapa națională a Olimpiadei Lectura ca Abilitate de Viață, care s-a desfășurat la București. Pentru mine a fost prima dată când am participat la această olimpiadă și a fost una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea. Am pornit spre București cu inima strânsă, întrucât, la nivelul la care am participat am concurat și cu elevi mai mari din clasa a VIII-a, așa că, aș putea spune că nu mi-am făcut mari speranțe de izbândă, însă eram hotărâtă să dau tot ce era mai bun din mine. *Olimpiada de lectură ca abilitate de viață* a constituit pentru mine contextul cel mai favorabil pentru a- mi pune în lumină pasiunea de o viață: lectura. De asemenea, a însemnat o oportunitate de a- mi exprima ideile, de a- mi testa capacitatea de înțelegere și interpretarea a textelor și de a dobândi noi cunoștințe.

Pe parcursul celor patru zile petrecute la București am avut ocazia să interacționez cu alți tineri din țară cu aceleași pasiuni ca și mine, mi-am făcut noi prieteni și am întâlnit mai mulți scriitori și poeți în cadrul unei vizite la Facultatea de Litere, care mi-au întărit convingerea că lectura este cu adevărat un dar al existenței ce ne sprijină dezvoltarea personală, ne hrănește spiritul și imaginația și ne motivează să mergem mai departe.

Momentele desfășurării celor două probe, scrisă și orală, emoțiile nestăvilite, întrebările, răspunsurile, frământările acelor zile au creat un tablou inedit ce va rămâne întipărit pentru totdeauna pe pânza sufletului meu. Însă, bucuria cea mare a venit atunci când s-au afișat rezultatele și când am aflat că am luat locul trei cu un punctaj de 96 de puncte. Am crezut că visez, îmi era teamă să nu mă trezesc, trepidam de emoție. În sfârșit, mi se împlinise o mare dorință, aceea de a urca pe podium. Eram fericită, căci munca, perseverență și dedicarea îmi fuseseră răsplătite.

Privind în urmă, pot spune că drumul spre împlinirea acestui vis a fost pe cât de dificil pe atât de frumos, însă nu l-aș fi putut parcurge fără să o am alături de mine pe doamna profesoară Anamaria Coroian, care m-a îndrumat și m-a sprijinit și căreia îi mulțumesc, din nou, pentru toate învățăturile ei, pentru susținerea și încrederea acordată. Festivitatea de premiere care a avut loc la Facultatea de Drept din București a fost încununată cu lauri, aplauze, muzică, premii și zâmbete. Pe lângă bucuria imensă pe care mi-a adus-o, premiul obținut a însemnat pentru mine și o validare personală, o confirmare a faptului că eforturile și timpul investit au fost valoroase și recunoscute. Reușita la acest nivel m-a motivat să continui și să visez obiective ambițioase și pe viitor, căci într-adevăr, acum am certitudinea că toate visurile noastre pot deveni realitate dacă avem curajul de a le urma.

Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

Olimpicii noștri. Portrete

EXPERIENȚE, SENTIMENTE, IMPRESII

Olimpiada Națională de Limba și Literatura Română

Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

În perioada 11-13 aprilie 2024 am participat, pentru al doilea an consecutiv, la etapa națională a Olimpiadei de Limba și Literatura Română, care, de data aceasta, s-a desfășurat la Slatina, un oraș pe care nu-l mai vizitasem până atunci și pe care l-am perceput ca fiind plin de culoare și cu oameni primitori. Această impresie mi s-a cuibărit în suflet încă din prima zi când am ajuns acolo și am participat la festivitatea de deschidere a Olimpiadei. Oricât de mult mi-ar fi atras atenția oamenii și locurile noi, emoțiile pentru probele ce urmau să se desfășoare în zilele următoare mă învăluiseră cu totul. Eram bucuroasă, totuși, că alături de mine se mai aflau câteva colegi din alte clase de la școala mea și că împreună cu ele am reușit să ne focusăm pe ceea ce aveam de făcut. Atât proba scrisă, cât și proba orală, au reprezentat pentru mine oportunități inedite de a-mi verifica cunoștințele literare, de a împlini noi povești prin firul narativ, dar și de a mă exprima liber în fața profesorilor examinatori.

După proba orală m-am simțit foarte fericită, întrucât câteva doamne profesoare care mă examinaseră m-au felicitat pentru prezentarea mea reușită. Le-am simțit aprecierea sinceră, iar zâmbetul lor cald mi-a atins sufletul, iar acesta a fost cel mai frumos și mai emoționant moment. Pe lângă acesta, multitudinea de activități pe care le-am desfășurat la Slatina m-au încântat și mi-au lărgit orizontul cunoașterii. Împreună cu copii din toată țara, am vizitat orașul Caracal, unde am fost întâmpinați tradițional cu pâine și sare și am vizionat o piesă de teatru care ne-a adus multe zâmbete și bună dispoziție.

M-am bucurat nespus de mult când, după câteva zile de foc, emoțiile și așteptările mi-au fost răsplătite cu o frumoasă mențiune, o distincție pentru care am muncit constant și despre care știam că este greu de obținut, deoarece concuram cu cei mai buni și mai creativi copii din țară. Bucuria acestei reușite am împărtășit-o, bineînțeles, cu doamna profesoară de limba și literatura română Anamaria Coroian, care m-a ajutat să descopăr tainele literaturii, m-a inspirat și m-a motivat să învăț mai mult și căreia îi mulțumesc din inimă pentru tot sprijinul acordat de-a lungul timpului.

Festivitatea de premiere a reprezentat pentru mine un adevărat vârtej de trăiri și sentimente, de parcă abia atunci, conștientizăm motivul pentru care mă aflam acolo. Mă simțeam epuizată după tot acel carusel de emoții, dar și fericită în același timp. Am trăit fiecare moment la intensitate maximă, am sorbit fiecare zâmbet, fiecare cuvânt, am inspirat adânc, m-am bucurat, am trăit clipa. O clipă ce va dăinui în sufletul meu pentru totdeauna, așa cum o va face și această minunată disciplină școlară: limba și literatura română.

Mădălina Țimonea (VII A), Sara Frățilă (VIII B), Alexandra Bărbuș (VI A) și Sofia Diță (V A) au reprezentat Sibiu la ONLLR, Slatina. Mădălina și Sara s-au întors acasă cu Mențiuni.

Olimpiada Națională de Matematică

Carla Lăzăroaie, clasa a VIII-a A

Olimpiada națională de matematică, ediția cu numărul 74, a avut loc la Huși, județul Vaslui. Huși este un oraș micuț de provincie, dar care are o istorie veche, prima mențiune a existenței Hușilor apărând în Scrisoarea din 17 decembrie 1487, trimisă de Ștefan cel Mare brașovenilor. Astfel, istoria Hușilor se întinde până în timpul lui Ștefan cel Mare, între anii 1457-1504, într-o nouă etapă orașul devenind reședință domnească. Acum 500 și ceva de ani, în 1495, într-o epocă de mare înflorire economică a Moldovei, marele voievod a ctitorit, la Huși, Biserica Sfinții Apostoli Petru și Pavel, pe care am vizitat-o cu această ocazie. Biblioteca orașului poartă numele fostului om politic Mihai Ralea, care a fost un eseist, filosof, psiholog, sociolog, diplomat, profesor la Universitatea din Iași și membru titular al Academiei Române.

La deschidere, am participat la un Marș pentru Pace, apoi am luat parte la o expoziție de pictură în ulei și acuarelă a pictorilor Anatolie Gherasimov și Mădălin Țibichi, în locul care a găzduit și festivitatea de deschidere, adică în sala cinematografului orașului. Într-o intervenție online, cosmonautul Dumitru Prunariu, fost olimpic la matematică și fizică, ne-a vorbit despre importanța matematicii în viața tinerilor, indiferent de domeniul pe care îl vor alege în viitor. *„Deși poate părea o materie dificilă sau chiar enervantă pentru unii, matematica reprezintă mult mai mult decât simple ecuații și formule, ea este o limbă universală, o unealtă puternică. Matematica vă ajută să vă dezvoltați gândirea analitică și să găsiți soluții eficiente indiferent dacă lucrați în domeniul științific, artistic sau în afaceri”*, a spus Dumitru Prunariu.

În seara de dinaintea examenului, exact ca în anul precedent, somnul s-a lăsat așteptat, inima îmi bătea cu putere, iar totul în mintea mea părea un șir nesfârșit de ecuații cu mai multe necunoscute. Pe lângă aceste gânduri aveam bucuria realizării de a ajunge aici, care nu a fost rezultatul unei simple întâmplări, ci al unei călătorii lungi, presărată cu eforturi și zile de muncă asiduă. Așa cum spunea Albert Einstein: *„Perseverența este cheia succesului.”*

Când a venit ziua competiției naționale, inima îmi bătea cu putere, iar emoția și adrenalina se amestecau în sufletul meu. Îmi amintesc cum am intrat în sală, înconjurată de elevi ca mine, care împărtășeau aceeași dorință și aceeași pasiune. În ziua următoare am făcut o excursie la Vaslui, unde am fost și la o piesă de teatru.

După două zile în care emoțiile m-au copleșit, a sosit și ziua afișării rezultatelor. Inițial, am avut un sentiment de dezamăgire, luasem Medalie de Bronz, iar eu speram să fiu măcar la nivelul anului precedent, atunci când am primit Medalie de Argint. Imediat după aceea, un profund sentiment de recunoștință pentru tot ceea ce am realizat și ce am învățat pe parcurs, și-a făcut loc. Chiar dacă premiul nu a fost cel așteptat, mi-am amintit de progresul meu general, de cunoștințele acumulate și de abilitățile pe care le-am dezvoltat și am simțit un alt impuls - acela de a persevera.

Jurnal de olimpiadă

EXPERIENȚE, SENTIMENTE, IMPRESII

SARA FRĂȚILĂ, mențiune – etapa națională (Slatina, 2024)

Un eșantion de cuvinte înaintea începerii festivității... Tumultul de emoții resimțite m-a îndemnat să atrăgă atenția mea carnețelului primit de la organizatorii acestei Olimpiade Naționale. Acestea au fost primele cuvinte pe care le-am înșirat pe hârtie, o încercare de a extirpa „atacatorii”. Pe rândul din spate al sălii Palatului Copiilor, însemnat cu a cincisprezecea literă din alfabet, ne-am așezat pe locurile indicate de invitații și, deși mi-aș fi dorit să sporovăim pentru a ne cunoaște câtuși de puțin, am așteptat în liniște începerea Festivității de Deschidere. Sala a fost cuprinsă de întuneric, iar pe scenă a fost proiectată o prezentare digitală a orașului Slatina, cel care a găzduit această etapă națională a Olimpiadei de Limbă și Literatură Română din anul școlar 2023-2024. Ne-au fost înfățișate dansuri moderne, am avut ocazia de a ne delecta prin prisma vocilor angelice ale câtorva tinere talentate de diferite vârste. Am observat dansurile călușarilor și am fost captivați de modul în care își exprimau emoțiile, mișcărilor amintind, păstrând pașii și tropăiturile unui zeu cabalin care a dat numele acestei tradiții străvechi, încadrate în Patrimoniul Imaterial al UNESCO. Dansurile și strigătele lor aveau rolul de a îndepărta spiritele rele. Am uitat să amintesc că, la intrarea în clădire am fost întâmpinați de tineri îmbrăcați în costume populare care ne-au oferit pâine tradițională de casă. La încheierea spectacolului, ne-am imbarcat în autobuzele electrice și ne-am întors la hotel, cu gândul zburând înspre proba de a doua zi...

Întrebări care aveau să rămână fără răspuns până la sfârșitul probei scrise mi se perindau în minte, iar emoțiile formau vârtejuri pe care le-am ascuns cu succes până la încheierea Olimpiadei. Aș fi putut păcăli pe oricine, dar nu și pe mine. Ecoul temerilor reverbera în sufletul meu, iar de data aceasta entuziasmul din timpul probei nu l-a îndepărtat, nu i-a pus capăt. Ce credeți? Subiectul a condus către alte întrebări... căci textul argumentativ ne-a determinat să ne gândim la cele la care am răspuns deja, dar la care revenim în anumite etape ale vieții care schimbă perspectiva din care privim asupra lor.

Cele trei ore au expirat, am predat lucrarea, secționată în trei părți, coincidând cu subiectele, apoi mi-am închis stiloul, m-am îndreptat înspre sala de bagaje și am ieșit în curtea școlii. Am zărit-o pe doamna profesoară însoțitoare la poartă și am mers într-acolo. Sofia, eleva din clasa a cincea, stătea alături de ea. Am fost întrebată imediat dacă eram mulțumită de ceea ce am scris. În sfârșit, puteam fi sinceră. Nu, nu eram. Niciodată nu sunt, însă de această dată știam că cei mai buni aveau să câștige, voința și curajul, încrederea în sine fiind cheia spre succesul binemeritat. Imediat ce fiecare dintre elevele din lotul Sibiului au revenit în curtea Școlii Gimnaziale „Eugen Ionescu” din Slatina, ne-am întors, într-o scurtă plimbare, la hotel. Am fructificat puținul timp pe care îl mai aveam pentru a lua prânzul, apoi ne-am pregătit pentru a pleca în excursie la Caracal, unde urma să asistăm la o piesă de teatru.

Călătoria cu autocarul ne-a permis să povestim și să aflăm mai multe despre colegile noastre. Am discutat despre pasiunile noastre, despre prietenii și animalele noastre de companie, volumele și filmele preferate, muzica pe care o ascultăm ș.a.m.d. Teatrul Național din Caracal ne-a uimit pe toți. Arhitectura era fascinantă, construcția fiind impozantă. Inscripții în limba latină se regăsesc pe fațada clădirii. Înainte de a intra în sala de spectacole, am fost conduși în fața primăriei, am fost întâmpinați cu pâine, împletită la fel de frumos precum cea din ziua trecută și am asistat la discursuri despre istoria orașului, primind, de asemenea, broșuri care ne înfățișau câteva monumente de renume din această locație care a cunoscut multe legende și povești, printre care s-au numărat și unele înjositoare, pe care am încercat să le descifrăm prin lecturarea câtorva articole în timp ce ne plimbam prin Parcul „Constantin Poroineanu”.

Ne-am avântat însă în acea oază de liniște și patrimoniu cultural în brațele naturii doar după ce am vizionat spectacolul „Povești Neîntâmpate”, inspirat din scrierea „Prostia omenească” de Ion Creangă, continuat printr-o percepție proprie a scenaristului despre direcția în care se îndreaptă omenirea. Cu alte cuvinte, un spectacol controversat despre care fiecare dintre cei care l-au descoperit au avut păreri împărțite. Acea plimbare spirituală a reprezentat încheierea excursiei noastre, aducându-ne mai aproape de ziua în care urma să susținem proba orală. În acea seară le-am întâlnit pe celelalte trei colege de la Sibiu într-una dintre camerele noastre și am discutat, eu și Mădălina încercând să le dăm sfaturi pentru următoarea etapă, o examinare de care avusesem parte amândouă.

Am petrecut dimineața zilei de sâmbătă povestind, citind răspunsurile noastre la bilete de probă orală, discutând despre noi și, mai apoi, plimbându-mă cu mama prin Parcul Pitești. Urma să susținem această probă puțin după masa de prânz. Luându-ne inima în dinți, ne-am ridicat de pe fotoliile de la recepție și am pornit înspre școală, schimbând câteva idei și încurajându-ne. „Dacă” era un cuvânt des întâlnit în conversațiile noastre. Am fost strigate și repartizate, în sala de sport a școlii, în locul în care se aflau ceilalți elevi, în cazul meu, din clasa a VIII-a. Încă o sesiune de așteptare s-a desfășurat pe scaunele de lângă ușa clasei în care am susținut proba. Subiectul biletului meu s-a aflat în strânsă legătură cu scrisul și cu procesul de cunoaștere de sine. În momentul în care le-am mulțumit celor două profesoare din comisie, am înțeles că „prestația” mea se încheiase. M-am ridicat din bancă, mi-am luat stiloul și am ieșit din sală. Alături de părinții mei, am cumpărat prăjituri și, împreună cu Sofia, Alexandra și Mădălina, am împărțit delicatesele, schimbând canalul de televiziune din minut în minut.

Cina ne întâmpinase așteptând rezultatele, iar orice intenție de a ne abate gândul într-o altă direcție era imediat nimicită. Una dintre aceste încercări a fost inițiată chiar de mine, fiind un plan secret pe care nu îl voi putea dezvălui, deoarece doar lotul din Sibiu va cunoaște vreodată adevărul. Am spus și am citit bancuri dintre cele mai seci, pe care le-am înghițit cu apă turnată în pahare din carafele care străbăteau întreaga sală în decursul unei mese. Într-un sfârșit, în timp ce priveam apusul de pe balconul camerei, tatăl meu a deschis site-ul competiției și a descoperit tabelul cu rezultatele inițiale. Ei bine, într-un sfârșit, ceea ce scrisesem se dovedise a nu fi chiar atât de dezamăgitor precum am crezut în momentul în care am părăsit sala unde s-a desfășurat proba scrisă. Încrederea în propria persoană și abilitățile sale este inedită pentru a te putea analiza, a te autoverifica.

Ultima zi... apogeul Olimpiadei Naționale de Limbă și Literatură Română. Am scos aparatul de fotografiat din husa acestuia, i-am atașat obiectivul și am urcat, din nou, în autobuzul electric. Ajungând la Palatul Copiilor, am intrat în sala de spectacole pentru ultima oară, am luat loc în public și am așteptat să devenim chiar noi artiștii care se vor înfățișa pe scenă. Ținând diploma în mână, m-am simțit împlinită. Festivitatea de premiere s-a încheiat imediat ce am coborât de pe scenă, iar, cu o ultimă fotografie a lotului, întreaga competiție s-a sfârșit. Ne-am luat rămas-bun de la noii noștri prieteni. Răsete întâmpină urcarea în mașină și începerea unei noi călătorii, aceea care ne ghidează înspre propria persoană.

Post Scriptum la un album: Stimată doamnă dirigintă, vă mulțumesc pentru clipele în care m-ați susținut și m-ați sfătuit, ajutându-mă să fiu mai încrezătoare în propriile puteri. Sunteți o persoană care m-a inspirat în decursul anilor de gimnaziu, devenind un model pentru mine. Fiecare cuvânt adresat mie m-a ajutat să îmi înving temerile și să mă bucur de frumusețea momentelor memorabile de care am avut parte. Ați izbutit să mă convingeți de autenticitatea și talentul meu, chiar dacă nu pot garanta că mă încred în acestea. Cu stimă și drag, Sara.

Sărbătoresc (împreună cu Mădălina) o experiență frumoasă.

EXPERIENȚE, SENTIMENTE, IMPRESII

ALEXANDRA BĂRBUȘ – etapa națională (Slatina, 2024)

ZIUA 1

A sosit și mult așteptata zi de joi, ziua în care am pornit în călătoria mea către Olimpiada Națională de Limba și Literatura Română, care s-a desfășurat la Slatina. M-am trezit foarte devreme pentru a ajunge la timp la gară, de unde urma să iau trenul împreună cu lotul. Inima îmi bătea cu putere în piept. Și asta nu doar pentru că eram emoționată și nerăbdătoare să trăiesc acea experiență de neînchipuit, ci și pentru că era prima mea călătorie cu trenul. Priveam în jur, cu ochii mari, ce sclipeau plini de curiozitate. După ce ne-am luat rămas bun de la părinții noștri la fel de emoționați ca și noi (la spusele lor, poate chiar mai mult), ne-am urcat în trenul lung, parcă nesfârșit, împodobit cu o mulțime de scaune albastre. Pot să spun că, pe parcursul călătoriei cu trenul, am trăit o sumedenie de sentimente, toate diferite: emoție, bucurie, nerăbdare și fascinație. Tot drumul nu mi-am putut lua privirea de la fereastra mare de lângă noi, de unde se iveau peisaje magice, de parcă mă aflam într-una dintre poveștile de fantezie pe care le citesc de obicei. A fost un drum uimitor, dar trebuie să recunosc că și obositor.

Într-un final, am ajuns și la cazare, unde am fost întâmpinate de oameni generoși și empatici, cu un zâmbet cald pe față. După ce am petrecut puțin timp în camere, venise și timpul să plecăm către festivitatea de deschidere, care sincer, m-a surprins. La început, câțiva domni importanți au ținut discursuri prin care ne felicitau că am ajuns până acolo și ne încurajau să dăm tot ce putem la probele din următoarele zile. Mai apoi, au urmat o serie de spectacole, oferite de copii foarte talentați: balet, dans popular și cântece. Fusesse într-adevăr un spectacol pe cîste, pe care m-am simțit onorată să îl privesc. Ziua s-a încheiat cu bine. Am luat cina, iar apoi ne-am dus la culcare obosiți, dar foarte emoționați pentru ziua ce avea să urmeze.

ZIUA 2

M-am trezit de dimineață, nerăbdătoare. Venise ziua cea mare, ziua în care am susținut proba scrisă. Inima îmi bătea atât de tare, mai că îmi sărea din piept. Am luat rapid micul dejun și am luat-o la goană către cameră pentru a mă pregăti pentru plecare. Mi-am propus să mă concentrez, să am încredere în mine și să dau tot ce am mai bun. Deși aveam multe emoții, am încercat să le controlez, așa cum am putut. Am ajuns, împreună cu lotul, la școala unde se ținea proba scrisă. M-am îndreptat către sală, tăcută. Când am primit testul, mi-am alungat toate fricile și am început să scriu. Am avut dreptate: emoțiile au fost constructive. Mi-a făcut plăcere să descopăr tainele celor trei texte-suport, ale căror temă era fericirea. La final, am predat foaia ușurată și mulțumită, iar apoi am ieșit afară, unde mă aștepta lotul meu. Pe drum, am împărtășit impresii cu celelalte fete cu care, mai apoi, am legat prietenii strânse. După ce am servit prânzul și ne-am odihnit în camere, am pornit către Caracal, un oraș micuț, dar primitor. Acolo, am vizionat o piesă de teatru cunoscută, care ne-a încântat și amuzat pe toți, numită: Prostia omenească. Apoi, ne-am plimbat prin parcul de lângă teatru. Cu toții ne-am bucurat de colțul acela uimitor de natură, liniștit și armonios, plin de flori înmiresmate, de toate formele și culorile. Ne-am limpezit mintea, iar apoi am plecat către hotelul la care eram cazați. Fusesse o zi grea, cu multe emoții și sentimente diferite. Ne-am pus la somn împăcați cu noi înșine.

ZIUA 3

Era dimineața zilei în care se susținea proba orală, ultima probă din cadrul olimpiadei. Deși la început nu aveam foarte multe emoții, acestea și-au făcut apariția pe parcursul zilei. Cum am fost repartizați la proba orală doar după-amiază, aveam prima jumătate a zilei liberă. Am stabilit împreună cu celelalte fete din Sibiu să rămânem la hotel, să mai repetăm și cel mai important, să ne relaxăm. Am recapitulat împreună cu fetele, am povestit și am râs.

Ne-am oferit încredere una celeilalte și ne-am încurajat, spunându-ne nouă înșine că avea să fie bine. Nici nu știu când a zburat timpul, căci era deja vremea să plecăm către școală la care se susținea proba orală. Eram cuprinsă de emoții și temeri, deși nu o arătam. Prin mintea mea curgeau lin nenumărate gânduri și întrebări, pe care am reușit să le alung în scurt timp după ce am ajuns la școală. Am așteptat într-o sală mare de așteptare, de unde eram mai apoi strigați și conduși către sala unde urma să susținem proba orală. Emoțiile mi-au trecut, eram pregătită. Am intrat în sală, unde cele două doamne profesoare din comisie m-au rugat să extrag un bilet și să iau loc într-o bancă, la alegerea mea. Am extras biletul cu numărul 66. Am citit cu atenție textul inedit, iar apoi am rezolvat cele două cerințe care nu m-au pus foarte mult în dificultate, așa cum mă așteptam. Totul a decurs bine când a venit rândul meu să prezint. Am ieșit mulțumită afară și am așteptat-o apoi, împreună cu lotul, pe colega mea din Sibiu. Eram, în sfârșit, eliberată. Totul s-a terminat cu bine. Mai târziu, după ce am luat cina, au început din nou emoțiile, în așteptarea rezultatelor. Timpul trecea, trecea și trecea, iar rezultatele încă nu apăruseră pe site. În final, acestea și-au făcut apariția, odată cu nerăbdarea din sufletul meu. Am inspirat adânc și le-am deschis. M-am situat pe locul 26 din cei 78 de participanți. Am analizat cu atenție fiecare punctaj pe care l-am obținut și eram mai mult ca mulțumită de ceea ce realizasem. Totuși, dacă sunt sinceră, am fost puțin dezamăgită de punctajul obținut de mine la proba orală, dar ușor-ușor m-am împăcat cu ideea. Apoi, m-am distrat alături de noile mele prietene. Totul s-a încheiat cu bine, până la urmă.

ZIUA 4

M-am trezit odihnită și cu sufletul împăcat. Nu mai aveam emoții sau frici. În schimb, trebuie să recunosc că eram tristă că totul se va sfârși în curând. M-am pregătit, iar apoi am plecat către festivitatea de premiere. Acolo, am fost felicitată pentru tot ceea ce am realizat, indiferent că obținusem un premiu sau nu. După ce toți copiii au fost premiați, a venit timpul să ne îndreptăm către hotel, pentru ultima dată. Un sentiment de nostalgie mă învăluia. Se sfârșea acolo totul? Am luat prânzul, mi-am luat la revedere de la toți oamenii minunați pe care îi cunoscusem acolo și cu care mă împrietenisem, iar apoi am plecat către casă. Și totuși, tot drumul m-am gândit la acest cuvânt: acasă. Chiar dacă am stat doar câteva zile acolo, în Slatina, simțeam că acela a fost locul în care am fost acasă pentru câteva zile, locul în care am trăit atât de multe sentimente unice, pe care nu știu dacă le voi mai trăi vreodată. A fost o experiență de care m-am bucurat la maxim însă pe care am apreciat-o în fiecare zi, indiferent de stările prin care treceam. Am creat o mulțime de amintiri la care nici nu aș fi putut visa, amintiri pe care le voi purta de-a lungul vieții în sufletul meu și, cel mai important, din punctul meu de vedere, am legat prietenii noi cu elevi cu aceleași pasiuni și interese ca mine, prietenii valoroase, care ne vor lega pe viață. A fost o experiență, într-un cuvânt, magică.

**Mulțumim
doamnei
profesoare**

**Maria- Daniela
Lorinczi!**

„D-ale Lăzăriștilor. Jocul de Ceapă”

Ioan Buda, absolvent clasa a XII-a E

Paul Bratu, Rareș Teleanu, Mihai Lazăr și Radu Mărginean, clasa a VII-a B

Ceapa, după considerentele practice, reprezintă un sport alert, care solicită atât viteza, cât și coordonarea participanților, alături de o concentrare a cărei bază este fixată de precizarea mișcărilor adversarului. Cu toate acestea, e important de menționat faptul că acest sport poate fi jucat și într-o manieră relaxată, care nu impune un efort excesiv. Astfel, jucătorii pot fi de orice nivel sau vârstă, ceea ce trasează caracterul universal al acestui sport. Ceapa devine deci o reprezentare sportivă a spiritului lăzărist.

De altfel, ceapa este un joc inextricabil legat de originea sa din Lazăr. Elemente importante pe care sportul nostru îl include, de la momentul care a declanșat invenția sa, la modul de alcătuire a echipamentului și chiar numele său îl definesc ca rezultat al contextului oferit de școala noastră. Ne dăm seama că în acest moment există elevi care nu cunosc curtea și holurile altfel decât cu prezența ocazională și doar parțial normalizată (prin trecerea timpului) a jocului, care a funcționat de-a lungul timpului ca o manifestare sportivă, ludică sau cvasiperformativă. Este un element cu care, în principiu, nu se poate evita interacțiunea, fie prin participare directă, observație sau opinie de orice natură. În consecință, considerăm ca pe o responsabilitate efortul de a face în așa fel încât, după absolvirea noastră, Lazărul să nu piardă posibilitatea de afiliere cu acest sport pe care, chiar fără voința sa, l-a produs și definit. Prin înmânarea unei copii a Regulamentului Oficial al Jocului de Ceapă, punem în grija tânărului grup de entuziaști menținerea și continuarea acestui joc în toată integritatea sa sportivă în locul său de origine.

Cu urări de „ceapă zvârlită”,

Comitetul de reglementare a Federației Mondiale de Ceapă

Președinte Ioan Buda, absolvent, clasa a XII-a E

Regulamentul Oficial al Jocului de Ceapă ~

Ce este Jocul de ceapă?

„Jocul de ceapă” este un joc inventat de foștii elevi ai școlii noastre, care au terminat în vară clasa a XII-a. Era un mod de a-și petrece pauzele și timpul liber. Băieții clasei a VII-a B au dorit să preia tradiția și să învețe și ei regulile acestui joc inventiv.

Dacă vă raportați strict la numele jocului, ați putea crede că aveți nevoie de o ceapă, dar, de fapt, nu este așa. Nu vă voi mai ține mult în suspans... să înceapă jocurile!

Art.1: Componentele jocului de ceapă. Dispoziții generale.

(1) Componentele jocului de ceapă vor fi după cum urmează:

- Se va numi „ceapă” dispozitivul constituit dintr-o coală de hârtie de format A4, 70-80 g/metru pătrat, modelată în formă sferică, conținută de un material plastic sub formă de folie mată, unite printr-o legătură de tip nod simplu.
- Se va numi „coadă” prelungirea materialului plastic rezultată în urma legăturii de tip nod. Coadă unei cepe va avea o lungime de 6 cm, cu eroare admisă de 0,5 cm.
- Se va numi „carte” implementul folosit pentru lovirea cepei, în oficiul unei bucăți plate de plastic ce permite îndoirea, de mărimea A5.
- Se va numi „teren” suprafața plană ce suportă activitatea jocului de ceapă. Acesta va fi lipsit de orice elemente ce ar putea perturba activitatea sportivă în orice mod.
- Se vor numi „jucători” practicantii jocului de ceapă. Aceștia vor fi în număr doi, fiecare jucând individual.

(2) Dispoziții generale ale jocului de ceapă:

- Cei doi jucători se vor practica pe teren ținând în mână dominantă o carte.
- Activitatea sportivă a jocului de ceapă constă în lovirea repetată, alternativă între cei doi jucători a cepei prin folosirea cărții.
- Jocul de ceapă ce admite numai regulile menționate în Art.1 al regulamentului oficial al jocului de ceapă se va numi joc recreațional.

Art.2: Jocul punctat. Considerente organizatorice adiționale:

- (1) „Joc de ceapă punctat” este activitatea sportivă a jocului de ceapă ce admite acumularea de puncte de către jucători.
- (2) Pentru jocul de ceapă punctat se vor considera următoarele situații speciale:
 - „Out”, respectiv situația în care, după lovirea de către unul dintre jucători, ceapa ajunge într-o poziție prea îndepărtată de jucătorul advers pentru a fi posibilă lovirea. Prezenta situație se anunță de către jucătorul acuzant prin fraza „excentric”.

Prezentare și așezare în pagină: Alexia Neiciu, clasa a VII-a A
Sursă imagine:
https://www.google.com/search?q=Clip+ART+CEAPA+&sca_esv=a29bcbd63c283a80&udm=2&hl=ro&

- Lovitură „direct în pământ”, respectiv lovitura care prezintă un unghi de incidență cu solul prea mare pentru a permite ajungerea ei de către jucătorul advers. Situația se anunță prin numele situației speciale.
- Fiecare punct al jocului punctat de ceapă se va începe cu cei doi jucători stând fie cu ambele picioare de o parte și de alta a punctului de pe teren ce le corespunde, fie cu un picior în dreptul punctului și celălalt în spate (în ambele cazuri, se va alinia cu punctul axul median al piciorului).
- Pentru a se asigura obiectivitatea în acordarea câștigului, cât și pentru a supraveghea buna funcționare a meciului, precum și pentru acordarea de decizii în caz de necesitate, se va implementa un arbitru și supraveghere video pe parcursul întregului meci.

Art.3: Acordarea punctelor. Compendiu istoric al tehnicilor necesare jocului de ceapă:

- (1) Pentru jocul punctat, în absența oricărei situații speciale, punctele se vor acorda la inabilitatea unui jucător de a returna ceapa, caz în care punctul se acordă ultimului jucător capabil de a returna ceapa.
- (2) Tehnicile necesare, dată fiind conformarea la cerințele echipamentelor, sunt următoarele:
 - Lovitura ascendentă, respectiv lovirea cepei cu ajutorul cărții ce se inițiază având cartea într-o poziție inferioară cepei, urmând lovirea acesteia într-o mișcare oblică, orientată ascendent.
 - Lovitura palmată, respectiv lovirea cepei inițiată având cartea la nivelul cepei, urmând lovirea acesteia din urmă cu o mișcare pe direcție orizontală.

Art.4: Dispoziții finale:

- (1) Scopul acestui regulament, instituit de Federația Mondială de Ceapă, este reglementarea jocului de ceapă spre a facilita practicarea acestuia, precum și organizarea de diverse competiții și popularizarea jocului de ceapă.
- (2) Prin Federația Mondială de Ceapă se înțelege comisia fondatorilor jocului de ceapă și eventualele persoane delegate de aceștia. Federația Mondială de Ceapă își rezervă dreptul de a elabora reglementări pentru jocul și competițiile de ceapă.
- (3) Anterioarele sunt reglementări ce se impun a fi respectate în orice activitate ce se va numi „joc de ceapă”.
- (4) Ceapă zvârlită!

Cum ne petrecem timpul liber?

„Tabăra ATGR”

În vara anului 2024, ATGR (Asociația Turistică „Ghizii României”) a organizat o tabără la Oașa, iar eu, alături de prietenii mei, am decis să ne înscriem.

După o călătorie cu autocarul, am ajuns la destinație: am fost surprinși de frumusețea peisajului care ne-a întâmpinat și am fost îmbrățișați de razele soarelui și de aerul curat de munte. După ce ne-am dezmeticit, am fost repartizați la cabanele noastre. Când am ajuns la cabana mea, am observat cât de micuțe și primitoare erau.

Începutul a fost simplu, am fost chemați de către ghizi ca să ne alegem echipele. Atunci am făcut cunoștință cu alți copii de vârsta noastră, cu care urma să ne petrecem următoarea săptămână și alături de care aveam să ne creăm amintiri de neuitat. Am fost surprinsă de cât de primitivi au fost ghizii; aveau între 16 și 25 de ani, așa că era foarte ușor să vorbești cu ei în caz că aveai probleme.

Pe parcursul acestei săptămâni de poveste, mi-am făcut multe amintiri frumoase, am învățat multe lucruri folositoare și, cel mai important lucru, mi-am făcut prieteni foarte buni!

Rebecca Jones, clasa a VII-a A

Informații despre proiectele organizate în anul 2025 pentru tineri, pot fi găsite la adresa:
<https://ghiziiromaniei.ro/acasa/despre-atgr/#>

Dintre toate activitățile la care am participat, cele mai interesante au fost următoarele:

Mersul cu barca pe Lacul Oașa. Într-o dimineață senină, am mers alături de echipa mea cu barca. Fiecare dintre noi a primit o vâslă. Ne-am imbarcat cu toții și am pornit spre mijlocul lacului, însoțiți de un ghid care stătea în ultima barcă și ne îndruma. Am petrecut momente frumoase, pline de încântare, încheiate cu o „bătaie cu apă”, alături de celelalte echipe.

Drumeția prin pădure. Ne-am trezit dis-de-dimineață și am fost aliniați cu toții într-un șir indian. Așa am pornit la drum, printr-o pădure parcă scoasă din povești și am cântat melodiile noastre preferate. Am ajuns pe platoul din vârful dealului după o oră de mers și am rămas cu toții impresionați de priveliștea uluitoare. Eram înconjurați de copaci seculari care își unduiau coroana în cer, aliniați precum un pluton de soldați. Ne-am odihnit, ne-am bucurat de frumusețea naturii apoi am pornit înaoi, spre cabane.

Focul de tabăță. Seara, în ultima zi de tabără, ghizii noștri ne-au pregătit o surpriză: focul de tabăță. Am petrecut o seară minunată așezați pe saltele, cu ochii la flăcări și la bolta cerului, acompaniați de acorduri de chitară. Eram cu toții emoționați. Am împărtășit gânduri și sentimente, am făcut poze și ne-am luat la revedere cu o îmbrățișare. A fost un mod frumos de a încheia timpul petrecut împreună. Nu o să uităm niciodată aceste zile minunate petrecute în mijlocul naturii!

Anastasia Sasu, clasa a VII-a A

Eu am un vis

Lucas Cojocariu, clasa a V-a A

Povestea mea începe în Statele Unite ale Americii. M-am născut acolo, dar toată Familia mea era acasă, în România. În fiecare vacanță pe care o aveam, veneam în România ca să-mi vizitez rudele. Ca să ajung la ei, trebuia să călătoresc cu un avion pe care, așa cum știm cu toții, îl găsim la aeroport. Așa am început să fiu preocupat de avioane și de zbor.

De când mă știu, mereu am iubit avioanele. Nu știu ce, dar ceva mă face să îmi ridic privirea și să le caut în aer. Îmi reamintesc că mă plimbam prin tot aeroportul să le privesc, iar după aceea mergeam la „Duty Free” și îmi cumpăram un avion de jucărie. Cel pe care mi-l amintesc cel mai bine era un Boeing 747-400 British Airways. Mă simt nostalgic doar gândindu-mă la el. Când trebuie să urcăm în avion, inima îmi bate foarte rapid din cauza bucuriei. Orice avion ar fi, tot bucuros sunt doar fiindcă intru în el.

Dacă vă întrebați ce fac în timpul meu liber, dacă am un alt hobby în afară de a călători cu avionul, am destule exemple. Îmi place foarte mult să mă joc jocuri pe calculator cu avioane, desigur (pe 19.11.2024 a fost lansat Microsoft Flight Simulator 2024), apoi mă duc la aeroportul cel mai apropiat de mine și fac poze cu avioane în orice ipostază: atunci când aterizează, când decolează sau doar atunci când stau la poartă. Sunt pasionat și de fotografie, așa că fac poze cu avioane în aer folosind telefonul mamei mele fiindcă al meu nu poate să facă poze de la depărtare. Surprinzător, pozele sunt chiar bune pentru un obiect aflat la zece mii de metri în aer.

Am doi prieteni pasionați și ei de aviație. Îi mulțumesc lui Bădilă Andrei, care este la școala „I.L. Caragiale” pentru că m-a făcut extrem de interesat de aviație. În acest moment, avionul meu preferat este 777X (înainte de a fi lansat de Boeing). Avionul preferat de la Airbus este A321XLR fiindcă arată foarte bine și este una dintre cele mai bune invenții în lumea aviației.

Mă pregătesc acum să construiesc o machetă, un aeroport minuscul, pentru toate avioanele de jucărie pe care le am. Mai puțin pentru avionul A350-900 Lufthansa, pentru că este mare. Are peste 50 de centimetri. Compania aeriană pe care o prefer este Lufthansa, o companie germană.

Aviația este, din punctul meu de vedere, maiestuoasă prin tot ceea ce are să ne ofere: lux, eleganță și siguranță în zbor. Aviația este, cu adevărat, o binecuvântare pentru noi oamenii. Sper ca în viitor să fiu și eu unul dintre piloți. Acum doar învăț. Am fost la Centrul de Documentare și Informare din noua mea școală și am cerut cărți despre Aurel Vlaicu. Am găsit și enciclopedia frumos ilustrată despre istoria aviației. Abia aștept să le răsfoiesc.

Cum ne petrecem timpul liber?

Anastasia Matei, clasa a V-a A

M-am îndrăgostit de Karting după ce, în vacanța de vară, părinții mei au observat că acest sport mi se potrivește. De când eram mică, am avut un kart mecanic cu care mă jucam, parcam, conduceam în fiecare zi.

Când am condus pentru prima dată un kart... am avut puține emoții să conduc prima mea mașină sau primul meu kart electric. Totuși, eram pregătită să învăț altceva. M-am urcat în kart și am pornit, cu viteză de începător, să fac traseele pistei. După ce am participat la câteva curse, a început să îmi placă din ce în ce mai mult și reușeam să obțin un timp mai scurt pe circuit.

Inutil să vă spun cu câtă nerăbdare așteptam să merg la încă o rundă de karting. Între timp, văzându-mi pasiunea și rezultatele, antrenorii mei au început să mă încurajeze din ce în ce mai mult și m-au anunțat despre organizarea concursurilor de karting. Bineînțeles că am dorit să particip!

Așa am trecut de la o activitate care îmi făcea plăcere la un sport de performanță. Am început pregătirile pentru concursuri. Antrenorii erau foarte drăguți și, după câteva cursuri, am început să obțin cel mai bun punctaj. Mereu, când cobor din kart, bat palma cu ei – sunt mândri de mine, iar eu sunt foarte fericită... Ei ne-au învățat să facem traseele corect sau când să frânăm. Odată, am fost pe primul kart și i-am ajuns pe colegii mei. Mai bine spus, am pornit prima și, la finalul traseului, eram ultima din șir. Toți antrenorii m-au felicitat și erau foarte încântați de reușita mea.

Sunt foarte fericită că am ocazia să practic acest sport unic!

Începuturi. Prima mea motocicletă.

Fiind născută într-o familie cu tatăl - un motociclist pasionat, aş crede că sunt destinată să fiu motociclistă. Am crescut cu motociclete în jur. Deja, la vârsta de doi ani, am făcut prima mea plimbare cu motocicleta, împreună cu tata, pe motocicleta lui, în vârful munţilor. La vârsta de cinci ani am primit cadou prima mea motocicletă.

Îmi amintesc cum am sărit peste o stâncă, de vreo 20 cm înălţime, parcă mi-au crescut aripi ca ale lui Pegas, am zburat cu motocicleta peste ea şi asta a fost, m-am îndrăgostit complet de acest sport. Fiecare zi petrecută pe motocicletă a fost o aventură, aşa am cucerit toate potecile care duc spre munţii care se află în împrejurimile Sibiului. Şi fiecare cărare pe care am abordat-o a fost mai aventuroasă decât cea anterioară. Viaţa mea a fost plină de aventură, aşa că am trăit fiecare clipă la intensitate maximă.

Mara State, clasa a VIII-a A

La o competiţie de enduro tatăl unei concurente, văzându-mă în costum de motociclist, i-a spus tatălui meu că acest sport nu este bun pentru fete, din cauză că există riscul de a nu mai putea să ai copii pe viitor. Era nemulţumit pentru că şi fiica lui era pasionată de acest sport şi a decis că nu este potrivit pentru ea.

Am fost devastată, nu îmi puteam imagina viaţa fără motocicletă, fără aventură, cu alte cuvinte fără să trăiesc. Zi de zi deveneam din ce în ce mai tristă şi nu aveam chef să îmi desfăşor activităţile zilnice. Nefericirea mea, lipsa de aventură din viaţa mea, a avut ca efect scăderea performanţei mele în aproape toate domeniile. Mama a consultat un specialist care a confirmat că doar excesul şi concursurile pe trasee foarte dificile pot avea efectele pe care mi le-a spus acel domn. Îmi amintesc ce fericită am fost la primirea acestei veşti, totul a căpătat din nou sens şi, deoarece pentru mine nu există viaţa fără aventură, m-am întors pe motocicleta mea şi am demarat în propria-mi aventură!

Cum ne petrecem timpul liber?

Despre hobby-ul meu special

Iulian Mitea, clasa a V- a B

Mă numesc Iulian și pasiunile mele sunt: înotul, desenul, jocul de șah și construirea cu ajutorul cuburilor lego. Dar hobby-ul meu preferat este lectura. Îmi place să citesc cărți, în special atlase științifice despre viața diferitelor animale și plante.

Îmi place să aflu informații noi despre toate animalele, dar mai ales despre dinozauri. Animalele mă pasionează, pentru că sunt interesante și pentru că fiecare specie este deosebită și fascinantă în felul ei.

Ce am aflat despre dinozauri?

Dinozaurii au fost ființe uriașe și foarte puternice. Preferatul meu este velociraptorul, un prădător periculos. Eu am în biblioteca de acasă multe cărți despre dinozauri și animale, aranjate frumos și ordonat. Animalele fac parte din multe categorii și sunt de multe feluri. Cu toate acestea mă fascinează mai mult animalele care au trăit cu milioane de ani în urmă, în perioada Jurasică și Cretacică, deoarece au avut dimensiuni uriașe. Am observat că știu mai multe despre aceste creaturi cu cât citesc mai multe cărți.

Am început să fiu pasionat de cărțile științifice de la vârsta de șase ani. La început nu prea înțelegeam foarte bine cuvintele, dar, pe parcurs, am învățat să citesc din ce în ce mai bine și am cules tot mai multe informații folositoare.

Colegilor mei din clasele primare le-am povestit multe lucruri despre animale, dar mai ales despre șerpi, pentru că eram și încă sunt interesat de aceste reptile, dar și de celelalte animale cu sânge rece.

Voi continua să caut informații despre animale, dar în special despre creaturile preistorice numite dinozauri, sperând că voi afla și alte lucruri noi și neștiute până acum. Sâmbăta și duminica sunt zilele în care îmi aloc mult timp pentru această activitate fascinantă, deoarece, cunoscându-mi pasiunea, părinții și prietenii mei mi-au făcut cadou multe cărți cu dinozauri.

Eu visez să devin un paleontolog, adică persoană care dezgroapă fosilele de dinozaur și le studiază.

Locul meu special și lucrurile care mă pasionează

Eu, o elevă de clasa a V-a, sunt pasionată de desen.

De când mă știu, mereu am iubit să pictez și să desenez. De mică îmi doresc să devin pictoriță și să motivez oamenii să fie fericiți și să facă ceea ce doresc.

De fiecare dată când pun creionul pe hârtie, simt că ajung în tărâmul meu, al imaginației, unde nimeni și nimic nu mă poate opri din a visa cu ochii deschiși și de a schița tot ce îmi trece prin mintea mea bogată. Prin desen, îmi pot exprima orice emoție pe care o simt. Mereu am senzația că timpul se oprește în loc, iar tot ceea ce contează e aici, în fața mea. Îmi pot lăsa toate emoțiile negative undeva în urma mea și asta mă relaxează. Mă pot elibera, ca și cum foaia și ceea ce pun pe hârtie îmi absorb sentimentele rele.

Cei dragi sunt mândri de mine și mă susțin în tot ceea ce fac. Iar un fapt pe care puțină lume îl știe este că eu moștenesc această pasiune de la tatăl meu.

De la linii strâmbe și stângace, am ajuns să creez lucrări complexe. Desenul pentru mine e ca o parte din inimă, o parte din ceea ce sunt eu. Îmi doresc foarte mult să învăț, să-mi dezvolt această pasiune și acest dar pe care îl am.

(Vladiana Ciuru, clasa a V-a B)

Pe când pentru unii pasiunile sunt simple plăceri, alții le consideră ceva mai presus de-atât. De la ore în șir petrecute în cerdac cu cartea în mână, până la cântece fredonate în tăcere, acestea definesc cel mai bine persoanele. O astfel de pasiune mă definește, așa cum fac scriitorii, cu multă măiestrie. Acest sentiment provine dintr-o rădăcină bine înfiptă în inima mea, lectura. Am colindat prin cărți distanțe lungi, precum cele parcurse de Phileas Fogg în fascinantul roman „Ocolul Pământului în 80 de zile”. Citind, intru în lumi necunoscute de nimeni, pe care le pot modela după bunul plac. Astfel, îmi stimulez imaginația și creativitatea, ajungând să fiu eu însămi parte dintr-o poveste. Uneori, cărțile te fac să plângi, dar așa recunoști adevărata operă literară, prin sentimente și trăiri.

Consider că lectura este un ghid scris al vieții, care te formează și te îndrumă pe cărările necunoscute ale viitorului. Aceasta e mai mult decât o pasiune, care mă definește așa cum sunt și îmi deschide porți zăvorâte către necunoscut.

„Cartea este prietenul care nu-ți va da niciodată drumul”.

Elena-Nectaria Benea,
clasa a V-a B

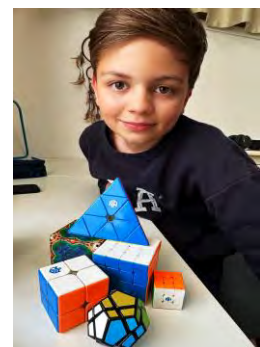

Van der Neut Eric,
clasa a V-a B

Eu sunt Eric și aș vrea să vă povestesc despre unul dintre marile mele hobby-uri, cubul Rubik. Mai întâi, aș vrea să vă spun ceva despre cubul Rubik. A fost inventat în anul 1974 de către Erno Rubik, care era maghiar. Numele cubului a fost la început „Magic cube”. Cubul poate avea până la 43 de chintiliane de combinații și primul Campionat de rezolvat cuburi Rubik a fost organizat în anul 1982. Inventatorului cubului i-a luat o lună să îl rezolve. Un fapt interesant despre cub este că doar 5,8% dintre oameni pot să îl rezolve.

Acum câțiva ani mi-am propus să învăț să rezolv cubul. Părinții mei mi-au cumpărat un cub Rubik inteligent care să mă învețe combinațiile. După un an nu am reușit să înțeleg cum să rezolv cubul. Am renunțat, ca apoi să îmi cumpăr alt cub și am hotărât să îl rezolv. M-a ajutat foarte mult un tutorial. De atunci, am învățat toate combinațiile pe de rost. După ce am învățat să rezolv cubul clasic, am vrut să învăț și alte metode, diferite. Acum știu să rezolv opt tipuri de cuburi, iar cubul clasic nu îmi ia mai mult de un minut.

Încercați și voi! Merită!

<https://teatrulgong.ro/ro/places/cartierul-3-jocuri-fara-joaca>

Teatrul Gong

CARTIERUL #3: JOCURI FĂRĂ JOACĂ

Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B

Diriginte prof. Alexandra Bega

Lumea digitală este pentru multe persoane distractivă, însă nu multă lume știe cât de periculoasă poate fi această lume a jocurilor. Jocurile, în general, sunt foarte *entertaining* pentru majoritatea persoanelor, iar de cele mai multe ori se ajunge la dependență. Tocmai pentru a sesiza această dependență, dar și pentru a ne indica semnele acesteia, Teatrul Gong a organizat o piesă de teatru care ne arată pericolele la care ne supunem atunci când accesăm jocuri online.

Aceasta a avut loc în data de 10 octombrie 2024. La acest eveniment au fost prezenți elevi de toate vârstele. Povestea a început cu doi adolescenți, o fată și un băiat care s-au întâlnit cu dorința de a petrece timp împreună. Dar respectivul băiat venise doar pentru a se juca cel mai popular joc pentru adolescenți din acea perioadă și anume „Cartierul 3”. Acțiunea avea loc într-un cartier în care jucătorii aveau să se confrunte cu diferiți zombii, care semănau izbitor de mult cu proprii părinți. Scopul era ca participanții să ajungă în „Casa finală”, locul în care aveau să termine *challenge-ul*.

Această piesă continuă cu scurte povestiri din diverse familii, care se confruntau cu dependența de acest joc și care nu își puteau opri copiii din a se lupta cu aceste personaje. Erau cazuri în care aceștia refuzau să mai mănânce, ori să mai aibă grijă de propria ființă. Un caz extrem este acela în care, unul dintre jucători ajunge să îi provoace răni grave mamei sale, iar atunci realizează cât de periculos era acest joc pentru el.

La finalul spectacolului, a avut loc o dezbatere la care au participat toate persoanele din sală. Pornind de la informațiile transmise în timpul spectacolului, dar și de la experiențele noastre personale, am răspuns la diferite tipuri de întrebări. De exemplu: „Cât timp v-a luat pentru a realiza acest spectacol?” sau „Cunoașteți persoane dependente de jocuri video?” etc.

Pentru mine, această piesă de teatru a fost foarte interesantă și educativă. Dar, mai ales, m-a făcut să realizez pericolele pe care le putem întâlni atunci când accesăm un joc video.

INTERVIU #3: ACTRIȚA CEZARA BORGER

Tudor Giurca, clasa a VIII-a A

Interviu realizat de Tudor Giurca, din clasa a VIII-a A și tânara actriță Cezara Borger, care a interpretat rolul lui Caty din piesa de teatru: „Cartierul #3, jocuri fără joacă.”

Bună ziua. Mă numesc Tudor Giurca și sunt elev la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. V-am urmărit recent în piesa „Cartierul #3. Jocuri fără joacă”, în care ați interpretat rolul lui Caty, o tânără care conștientizează pericolele jocurilor video. În continuare, aș dori să vă adresez câteva întrebări legate de experiența dumneavoastră în acest rol și de profesia de actriță.

1. În primul rând, când v-ați descoperit talentul pentru actorie?

Pot spune că iubirea pentru actorie am descoperit-o de mult timp, de 10 ani. Talentul, în schimb simt că îl pierd și îl recâștig constant, este lupta mea cu mine însămi. Îmi doresc să afirm că și talentul l-am descoperit tot acum 10 ani, dar aș minți. În schimb, vreau să îl câștig în fiecare zi, puțin câte puțin.

2. Preferați să interpretați roluri în piesele clasice sau vă sunt mai la îndemână cele contemporane?

Consider că piesele clasice și cele contemporane activează, pentru actor, diferiți arhei interiori. Fiecare necesită o abordare oarecum diferită, dar totuși asemănătoare. Ambele îmi plac deopotrivă. Totuși, avantajul pieselor clasice este acela că pot fi reinterpretate și aduse în actualitate și pentru mine este o provocare reală, mult mai mare să lucrez piese clasice.

3. Cum v-ați pregătit pentru rolul lui Caty?

Ce mi-a plăcut mult la Caty este faptul că nu este un personaj care poate cădea în formă și majoritatea scenei conține emoția. Procesul meu de muncă a constatat în conștientizare concretă a ceea ce simt pe parcursul momentului și modul în care reușesc să opresc impulsurile, pentru a izbucni în final.

4. Credeți că acest rol vă reprezintă? A fost ușor să interpretați acest personaj?

Caty nu mă reprezintă neapărat ca persoană, de aceea a fost o provocare reală să mă pun în pantofii ei și să descopăr ce aș face eu dacă aș fi în situația în care se află acest personaj. Tocmai acesta a fost motivul pentru care procesul a fost mai intens, mai provocator și mai frumos.

5. Credeți că în zilele noastre teatrul poate avea o influență reală asupra tinerilor?

Îmi doresc ca teatrul să aibă o influență reală asupra tinerilor. Sunt de părere că oamenii vin involuntar la teatru pentru a se regăsi în anumite situații, pentru a rezona cu anumite povești, pentru a se vindeca. Sper ca impactul asupra tinerilor să fie real și să nu fie doar în imaginația mea și tocmai de aceea spun că DA!

Vă mulțumesc mult pentru timpul acordat. Mi se pare fascinant să vă aflu opinia referitoare la profesia de actriță, iar răspunsurile dumneavoastră mi-au oferit o perspectivă cu totul nouă asupra piesei de teatru vizionate.

Explorând lumea magică a filmului

Astra film junior

Girls with Goals

Ema și Edi ne împărtășesc impresiile lor despre film:

Ema: Lisa este o fetiță de doisprezece ani din Pakistan care își dorește să devină jucătoare de fotbal, dar sora ei Lena este mai bună decât ea la asta, pentru că nu trebuie să facă atâtea treburi ca Lisa și se poate antrena toată ziua. Viața acolo nu este atât de ușoară și Lisa trebuie să-și ajute mama cu spălarea rufelor, grădinărit, pregătirea mâncării și multe altele. Visează să intre în echipă, dar se îndoiește de ea însăși. Mama ei o încurajează și o ajută să creadă în ea. Lisa nu se înțelege prea bine cu sora ei și se ceartă adesea pentru lucruri diferite.

Edi: Dar în cele din urmă, Lisa își face curaj și îi cere ajutorul Lenei pentru a deveni mai bună la fotbal. Antrenându-se împreună, fetele se împacă și își dau seama cât de mult contează să aibă dorințe și să lupte pentru ele.

Ema: Cele două surori vorbesc și Lena o ajută pe sora ei să devină mai bună la fotbal. Ele joacă împreună și devin cele mai bune prietene. În final, amândouă intră în echipă, dar în opinia mea, cel mai valoros lucru nu este acesta, ci prietenia pe care au dobândit-o aceste două fete. În același timp, mă bucur că Lisa are oportunitatea de a-și împlini visul și sper ca într-o zi munca ei să dea roade.

Edi: Mi-a plăcut foarte mult ideea filmului, și anume că începutul tuturor lucrurilor este dorința. Atâta timp cât ne dorim ceva cu adevărat, ne concentrăm toată energia și toate eforturile către ceea ce contează de fapt și facem tot posibilul ca acel lucru să se îndeplinească.

(Ema Hancaș și Eduard Simulete, VI B)

EDUCAȚIA

Experiențe, impresii

Clasa a VI-a B

Diriginte prof. Daniela Bunea

Selecția naturală, „misterul misterelor” lui Darwin

Am avut ocazia să vizionez împreună cu colegii și cu doamna dirigintă un documentar foarte interesant despre călătoria lui Charles Darwin la bordul navei Beagle în secolul XIX, care a îmbogățit cunoștințele oamenilor legate de lumea înconjurătoare și de evoluția tuturor speciilor.

Filmul a prezentat multe aspecte ale călătoriei și, de asemenea, câteva teorii de-ale lui Darwin, printre care noțiunea de „selecție naturală”, ce reprezintă felul în care, datorită climei și vegetației variate, speciile au dezvoltat anumite caracteristici pentru a supraviețui în mediul în care trăiesc, devenind astfel diferite una de cealaltă.

Consider că acest film documentar inedit este foarte captivant pentru copii, oferind atât informații prețioase, cât și imagini spectaculoase care ajută la crearea unei atmosfere atractive. Mi-a plăcut prezentarea filmului, întrucât proiecția imersivă a făcut ca fiecare iguană sau pește să pară că este cu adevărat real, la doar câțiva pași în fața noastră. Muzica de fundal a fost, de asemenea, foarte potrivită contextului, iar dublajul realizat clar ne-a încântat. Toate aceste detalii au făcut ca experiența în Domul din Piața Mare să fie cu adevărat una specială.

(Daria Săvoiu, clasa a VI-a B)

„Marea aventură prin Sistemul Solar”

un film realizat de Alex Garton, Marea Britanie

Experiențe, impresii

Clasa a V-a B

Diriginte prof. dr. Daniela Lorinczi

Responsabil CDI Marinela Rusu

INSTANTANEE:

Ajungem la Dome - tărâmul vrăjit creat special pentru noi de organizatorii Astra Film Junior, ne așezăm confortabil în fotoliile-pufuri din dotare și ridicăm privirile „spre cer” ... magia începe!

Facem prima oprire la Observatorul din Paris – locul din care pornim în aventură în vehiculul spațial pilotat de Marele Schiaparelli.

Și acum ... pornim motoarele...

– pierdem direcția din cauza pericolelor: găuri de vierme, planete în formare, sateliți și diverse obiecte non-stelare, dar ne redresăm și pornim în aventură.

Descoperim UNIVERSUL

Călătorim cu viteză în jurul soarelui, ne luăm avânt și descoperim planetele telurice, giganții gazoși și cei de gheață, nori moleculari, centuri de asteroizi, comete, centauri și materie interplanetară...

Suntem primii aici?

Ghidul nostru ne duce înapoi, în timp, și facem cunoștință cu Aristarh din Samos, Copernic, Galileo Galilei, Kepler și Isaac Newton.

Ce să fie?

Câte cuvinte, câți termeni necunoscuți! Când ne vom întoarce din Cosmos, vom consulta cu siguranță dicționarele: rotație sincronă, mișcare de revoluție, absorbție atmosferică, elipsă, eclipsă, geomagnetism sau adâncime optică... am intrat complet în ceață!

Astronomul amator

Ne întoarcem în Doom amețiți, încântați, fericiți și cu dorința fierbinte de a reveni în lumea fascinantă a Universului. Primul pas este la îndemână. Ai un telescop? Poți explora și tu suprafața planetei Venus, Jupiter sau Marte. Sunt stelele cele mai apropiate de casa noastră – TERRA.

"Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi ca să schimbi lumea." Nelson Mandela

Școala altfel, 2024

Experiențe, impresii

Clasa a VII-a A,

Diriginte prof. Ramona Szasz

Viața în siguranță. Trăiește liber!

În cadrul Săptămânii Altfel, în perioada 21.10-25.10, au avut loc o serie de activități educative, care ne-au stârnit interesul și dorința de a afla mai multe despre diferitele teme abordate de-a lungul săptămânii. Vă invit să citiți despre una dintre activitățile mele preferate, care m-a marcat în cel mai pozitiv mod: întâlnirea cu reprezentanți ai Inspectoratului de poliție din Sibiu.

În dimineața zilei de marți ne-am întâlnit cu colegii din clasa a VII-a B în spațiul audio-video din Centrul de Documentare și Informare. Încăperea era plină și am luat cu toții loc entuziasmați. Activitatea a fost organizată de reprezentanți ai Biroului Siguranță Școlară al IPJ Sibiu care ne-au povestit câteva lucruri despre slujba de inspector polițist și despre utilizarea și difuzarea datelor personale, acordul părinților, reguli de difuzare a informațiilor personale, infracțiuni online etc. A urmat apoi o prezentare despre ilegalitățile pe care le pot comite adulții, dar și adolescenții. Am povestit deschis despre substanțele interzise, iar aceasta ne-a adus la cunoștință urmările consumării acestora. De asemenea, au fost abordate subiecte ca furtul sau alte infracțiuni și consecințele grave ale acestora. La sfârșitul prezentării, doamna polițistă ne-a invitat să îi adresăm întrebări despre oricare dintre curiozitățile noastre care au fost nenumărate.

Mi-a plăcut nespun de mult această activitate! Pot să spun că am fost plăcut surprinsă și, bineînțeles, captivată de prezentare pe tot parcursul întâlnirii. Am părăsit sala mai bogată, când vine vorba de cunoștințe! M-aș bucura ca astfel de activități să aibă loc mai des în școală!

(Alexandra Bărbuș)

Vizită la Aeroportul Internațional Sibiu

... Am plecat de la școală cu autobuzul 11 care ne-a dus direct în fața aeroportului. De acolo ne-a preluat o doamnă care ne-a prezentat toate etapele prin care trece un pasager pentru a ajunge la avion și pentru a putea ieși din țară, dar ne-a povestit și câteva detalii despre aeroport: organizare, tipuri de meserii și linii aeriene. Am aflat că acesta a fost construit din rațiuni militare la începutul anilor 1940, dar mai nou aeroportul a fost renovat devenind mai mare și mult mai spațios pentru pasageri.

Am trecut cu toții pe la controlul bagajelor și pe la securitate, apoi am așteptat să aterizeze un avion în sala de așteptare, iar în timpul acesta o doamnă polițistă ne-a explicat despre conduita în incinta unui aeroport, despre bullying și consumul de substanțe interzise, dar și despre ilegalitatea de a le transporta în altă țară și despre consecințele încălcării acestor reguli pentru adulți și pentru copii.

După ce a terminat ceea ce a avut de spus, am ieșit cu toții pe pistă și am văzut care sunt operațiunile efectuate în vederea aterizării sau a decolării unui avion (un avion privat care a aterizat și decolat special pentru noi, dar și un avion de linie, cu pasageri, care a aterizat în acel moment). Spre finalul vizitei am făcut o oprire la stația de pompieri a aeroportului, unde am văzut multe mașini uriașe, utilaje și echipamente specifice și am participat la o simulare de stingere a unui incendiu. A fost un exercițiu impresionant. La finalul vizitei un autobuz ne-a preluat și ne-a dus înapoi la terminalul aeroportului.

Recomand cu căldură o vizită la aeroportul din Sibiu, mai ales dacă ești pasionat de aviație, iar vizita aici poate fi o experiență plăcută și memorabilă.

(Antonia și Simina Muntean, Carina Bunea)

Experiente, impresii

Clasa a VI-a A, prof. Vonica Marioara,
diriginte prof. Delia Șerb

Este sfârșitul modului I, iar noi avem o ultimă săptămână de școală, înainte de vacanță... o săptămână în care am aflat o mulțime de lucruri interesante, care ne-a stimulat imaginația și creativitatea, dar și o săptămână în care ne-am distrat și ne-am bucurat de timpul petrecut împreună. Vă invităm la drum...

După o săptămână aglomerată, în prima zi din Săptămâna Altfel am rămas la școală. Am participat la două ore de matematică și fizică distractivă, apoi, îndrumați de doamnele profesoare Delia Șerb și Vonica Marioara, am construit o cetate medievală în cadrul unui atelier de tehnologie aplicată. La început, ne-au fost prezentate planurile: ne vom împărți în cinci echipe dintre care patru vor construi patru ziduri identice ce vor urma să înconjoare biserica construită de cea de a cincea echipă după cum urmează: zidurile cu o grosime de 5 centimetri și o înălțime de aproximativ 20 de centimetri. Biserica a avut 15 cm lățime, 20 înălțime, iar acoperișul măsura 10 cm. După ce am decupat bucățile din carton le-am pictat și decorat după preferințele proprii, fiecare zid cu un colorit diferit și interesant, iar apoi le-am lipit de o pancartă, creând o adevărată cetate cu biserica, înaltă și colorată cu vitralii la ferestre și acoperiș roșu de țiglă. A fost o activitate ce ne-a stimulat creativitatea și ne-a învățat despre structura clădirilor și așezărilor din Evul Mediu.

Marția am participat la repetițiile pentru spectacolul de 1 Decembrie împreună cu domnul profesor Gabriel Popescu. Am repetat cântecele învățate în timpul modului I și am dansat Hora Unirii în fața clasei. A fost interesant și amuzant. Mai târziu, am participat la un atelier de gătit pizza. Când am ajuns la cofetărie aluatul era deja făcut, așa că noi am pus doar sosul și ingredientele pe aluat, dar ne-am distrat. A durat puțin până s-au copt, iar unii colegi au mâncat-o acolo, alții acasă sau a doua zi, în excursie.

Miercuri, elevii din ambele clase de a VI-a au participat la o excursie în județul Cluj. Am pornit dimineața cu autocarul și am ajuns la Cluj în aproximativ trei ore, timp în care am ascultat muzică și am povestit cu colegii. Odată ajunși am vizitat grădina botanică, având la dispoziție aproape două ore să ne plimbăm prin sere, să explorăm cărării pietruite printre felurite specii exotice de copaci și să admirăm plantele verzi și înfloritoare la tot pasul. După aceea ne-am îndreptat spre Turda unde am mâncat. Apoi am vizitat Muzeul de Științe. Acolo ne-au fost prezentate mai multe minuni ale științei și am aflat diverse informații despre iluzii optice, după care am vizitat celelalte părți ale muzeului cu diverse exponate asemenea unor oglinzi ce schimbă aparența și camere vârtex și chiar și o machetă a unor șine de tren ce străbăteau munții și puteau fi controlați de tablete. La finalul zilei, am pornit încântați spre casă. A fost o excursie grozavă!

Joi am participat la Târgul de carte și jucării intitulat „Carte pentru CDI CNGL”. Toți colegii din clasele a V-a și a VI-a au adus cărți citite de care nu mai aveau nevoie, inclusiv culegeri, manuale și jocuri. Ne-am adunat la Centrul de Documentare și Informare și ne-am aranjat marfa pe mese, după clase. Un grup de fete la o masă alăturată au deschis un stand de coliere, brățări și semne de carte. Erau expuse cărți de aventură, fantezie, mister, povești clasice și multe altele. Copiii mergeau de la masă la masă uitându-se la diverse cărți și jocuri în timp ce alții vindeau la standuri sau se plimbau oferind reduceri de preț speciale la cărțile lor preferate. La început, prețurile cărților erau între 5-30 de lei, dar spre final au fost reduse spre 2-15 lei, cu oferte de trei la preț de două și două la preț de una, cu semne de carte la un leu și brățări și lanțuri la 10 lei. După aproximativ o oră majoritatea cărților se vânduseră așa că activitatea s-a încheiat, iar cărțile rămase au fost donate la bibliotecă.

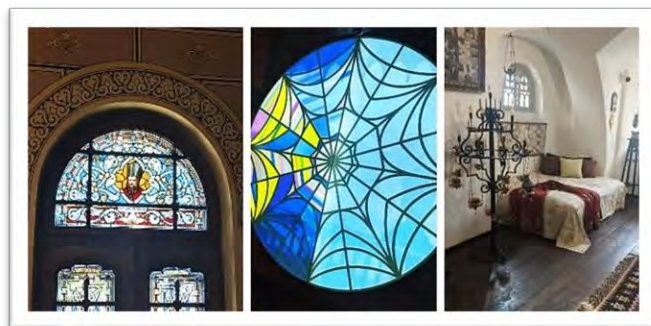
Vineri a fost ziua bilanțului. Ne-am ales temele și am realizat scurte prezentări pentru revista școlii, iar colegii noștri, talentați la desen, au ilustrat cu ajutorul culorilor evenimentele la care am participat.

(Ana Beca, Andra Gherghel)

„Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi ca să schimbi lumea.” - Nelson Mandela

~ȘCOALA ALTFEL~

Excursie la Bran

Pe lângă multe alte activități pe care le-am realizat împreună cu clasa în Săptămâna Altfel, a fost și o excursie de două zile, de miercuri pe joi, la Bran. A fost prima noastră excursie cu clasa și cu doamna dirigintă în care am dormit peste noapte și cu toții eram nerăbdători să vedem cum se vor desfășura cele două zile. Am plecat miercuri, de dimineață, la ora 8, din parcare la Sălii Thalia și ne-am întors joi după-amiază.

Mai întâi, am făcut o scurtă oprire în centrul Brașovului, ca să ne luăm ceva de mâncare, iar apoi am pornit direct spre Castelul Cantacuzino, bine cunoscut drept „Castelul lui Wednesday”. Am vizitat castelul împreună cu un ghid care ne-a spus mai multe lucruri despre castel și despre istoria lui îndelungată. Am fost impresionată de arhitectura, de esteticul acestuia și, mai ales, de micile detalii, cum ar fi coroanele care se află pe toate ușile sculptate și pe vitraliile geamurilor. Castelul este foarte vechi și a fost recondiționat doar o singură dată, și nu în întregime. De pe terasa acestuia, ți se întindea înaintea ochilor un peisaj superb, rural, iar în față erau maiestuoșii munți.

Iar apoi, am fost să vizităm și așa zisa „Cameră a lui Wednesday”, care este, de fapt doar o reproducere a celei originale, care se află pe platourile de filmare de la Bufta. Reproducerea era fidelă, chiar părea a fi camera reală, și era decorată exact ca în serial; cu fereastra de păianjen și împărțită într-o parte colorată și vie și una neagră, fără culori.

După o zi foarte lungă, am ajuns la pensiunea unde ne-am cazat, am luat cina, iar apoi ne-am odihnit... mai mult sau mai puțin. A doua zi, joi, am plecat devreme spre renumitul Castel Bran. Am reușit să îl vizităm pe tot, să lăsăm istoria impresionantă a acestuia să ne învâluie și să cumpărăm, evident, niște suveniruri. Castelul Bran este mult mai mare decât Castelul Cantacuzino, cu o istorie mult mai veche și mai interesantă, cu obiecte de mobilier păstrate încă din primii ani ai castelului, dar totuși, mie mi-a plăcut mai mult Castelul Cantacuzino. O fi datorită arhitecturii, sau poate a istoriei... cine știe? Dar, în esență, Castelul lui Wednesday m-a impresionat mult mai mult.

Am luat masa, iar apoi am pornit înapoi spre Sibiu, obosiți de atâtea vizite. Drumul parcă a trecut chiar repede, toată lumea povestind și râzând, nici nu am simțit când am ajuns din nou în parcare la Sălii Thalia. Acolo ne așteptau nerăbdători părinții noștri. După două zile parcă infinite, fiecare dintre noi s-a întors acasă, vineri urmând o nouă întâlnire cu colegii, fiind programată o nouă activitate. Dar despre aceasta nu vă pot spune nimic. Va trebui să mai așteptați...

Această excursie a fost una foarte reușită, plină de istorie, cultură, râsete și distracții. Mie mi-a plăcut extrem de mult și am învățat atât de multe lucruri noi legate de istoria celor două castele.

Alexia Neiciu, clasa a VII-a A

Scoala altfel

Experiențe, impresii

Clasa a VII-a B

Diriginte prof. Alexandra Bega

Pentru clasa a VII-a B, Săptămâna Altfel a reprezentat o adevărată comoară educațională și recreativă, plină de experiențe captivante și memorabile.

Ne-am început călătoria participând la festivalul Astra Film, unde am avut deosebită ocazie să vizionăm trei proiecții fascinante, două la Filarmonica de Stat Sibiu, cunoscută ca Sala Thalia, și ultimul în Dom. Primul film, despre o fată care se confruntă cu bullyingul, a întruchipat o poveste dură și emoționantă. Acesta ne-a dezvăluit cum actele de cruzime și hărțuire pot lăsa cicatrici adânci în inimile celor discriminați, aducându-ne în prim plan lupta interioară a victimei pentru a-și regăsi încrederea și demnitatea. După vizionarea lui, am reflectat profund asupra efectelor bullyingului și importanței empatiei și sprijinului din partea celor din jur.

Al doilea documentar ne-a prezentat o istorisire caldă despre o fată cu sindrom Down și relația sa de dragoste nemărginită cu sora ei mai mică, care, chiar dacă uneori nu mai suportă comportamentul enervant al surorii mai mari, dorește să o protejeze și să o vindece în viitor ca inventatoare. Acest film este un omagiu adus iubirii necondiționate și legăturilor familiale puternice. Ne arată cât de mult contează acceptarea și susținerea celor dragi, subliniind în același timp importanța diversității și incluziunii. Este o poveste care ne-a încălzit inima și ne-a învățat adevăratele valori ale vieții. Ultima proiecție a fost susținută la Dom, unde niște extratereștri prietenoși ne-au explicat, printr-un spectacol plin de imagini fascinante, elementele esențiale de care au nevoie plantele pentru a supraviețui: lumină, apă, aer și sol bogat în nutrienți. Această experiență încântătoare a fost, de fapt, o lecție de biologie prezentată într-un mod inovator și distractiv, care ne-a lăsat cu o înțelegere mai profundă și cu respect pentru lumea naturală. Un adevărat exemplu de educație prin divertisment!

Următoarea activitate, programată în ziua de marți, a fost una deosebit de importantă și educativă: o sesiune susținută de o doamnă polițistă despre pericolele drogurilor în școli. Aceasta a fost o ocazie valoroasă de a învăța despre riscurile asociate consumului de substanțe interzise și despre cum putem preveni și aborda aceste situații delicate. Informațiile primite au fost prezentate într-un mod clar și accesibil, accentuând importanța alegerilor responsabile.

În mijlocul săptămânii, ne-am aventurat în trecut, vizitând două dintre cele mai emblematice castele ale României: castelul Cantacuzino și castelul Bran. Astfel, în ziua de miercuri, drumul nostru ne-a condus la Bușteni, unde am fost fascinați de arhitectura impunătoare și de poveștile legendare ce înconjoară monumentul istoric Cantacuzino. Plimbându-ne prin sălile și coridoarele vechi, am simțit vibrația istoriei și am apreciat eforturile de conservare și restaurare a acestei adevărate bijuterii culturale. Unii dintre noi au fost intrigati și de faptul că mult-cunoscutul serial Wednesday s-a filmat chiar în acest spațiu. Am decis să ne încheiem ziua într-un mod cu totul special, petrecând o noapte la o pensiune de lângă Bran, alături de prietenii noștri. Atmosfera a fost una de camaraderie și bucurie, iar apogeul serii a fost fără îndoială focul de tabără. Sub cerul înstelat, cu flăcările dansând în noapte, am savurat bezele dulci și ceai fierbinte, fericierea putând fi citită fără îndoială pe chipurile noastre. Vizitarea castelului Bran de joi a fost ca o călătorie în timp, într-un loc încărcat de legendă și istorie. Fiecare colț al castelului ne-a întâmpinat cu povești despre Dracula și alte monstruoziități legendare, neuitând și de adevărul istoric, care o ilustrează pe regina Maria și multe alte figuri istorice pline de demnitate. Arhitectura impunătoare și priveliștile spectaculoase de pe vârful dealului ne-au creat o atmosferă misterioasă și captivantă. A fost o experiență care ne-a stimulat imaginația și ne-a făcut să apreciem bogăția culturală regăsită în România. Cu fiecare pas, am simțit că ne aflăm într-un roman gotic, plin de secrete și descoperiri uimitoare. Cu această vizită ne-am încheiat mult-așteptata excursie, întorcându-ne cu bine la Sibiu.

Săptămâna Altfel 2024 a fost nu doar o oportunitate de a învăța și de a descoperi lucruri noi, ci și un prilej de a ne relaxa și de a ne bucura de compania prietenilor într-un cadru inedit. Fiecare activitate a contribuit la dezvoltarea noastră personală și colectivă, lăsându-ne cu amintiri valoroase și cu dorința de a trăi mereu astfel de experiențe bogate și variate.

(Eliza Suciu, VII B)

Public Speaking - County

The county heat of the Public Speaking Competition involved almost one hundred participants from very many schools in our county. It was a great opportunity for everyone to prove their skill in engaging their audience and impressing the jury so as to get a prize. Happening immediately after classes resumed in January, more exactly on the 16th of January, this event brought new challenges for everyone.

The topics were the same as in the local heat: The bad news is time flies. The good news is you're the pilot for the 8-11 age group and We know what we are, but not what we may be for both the 12-15 and 16-20-year-olds. Our students did manage to get their ideas across, supported with well-developed arguments and examples and delivered in a way which would make anyone say: What a great speaker! As this is what the students are: participants in a competition today, but extraordinary speakers later in life. And the prizes they received prove their skill at speaking in public.

The students below received a prize in the county heat this school year. Good luck to Mețiu Tudor Mihai who is to represent us in the 16-20 Regional heat and hopefully next year there will be even more participants and winners in this Competition.

Marinela Onițiu, teacher of English

Embracing the unknown

I guess you've wondered at some point why we'll never know exactly where destiny will take us, even though it seems like we are made for a certain lifestyle, haven't you?

Well, each person is aware of their abilities and talents, just like any artist knows their painting or drawing skills. It's quite hard, though, to embrace the opportunities that bow to you without any fear. Growing up, I didn't have the most balanced mindset, as each mistake I made caused me to lose some confidence in myself. During such times, it's crucial not to doubt yourself. The greater your confidence, the stronger you'll be when facing obstacles on your path to success.

Your background should never be a barrier between you and the amazingly terrific goals you are planning to achieve. Being poor doesn't mean you don't have access to anything close to what you dream of becoming. Even though the majority of people blame their unsuccessful situation on their childhood background, it's mostly about the way you choose to act, because it's not the problems that matter, but rather the way you face them. Around the world, there are countless examples of ordinary, or even poor, individuals who achieved far more than they could have ever dreamed. Take the

8-11 age group:

- ✚ Amelie Tămaș, 2nd Prize (5 B, coord. teacher: Ramona Mărginean)
- ✚ Anastasia Jeder, 3rd Prize (5 A, coord. teacher: Daniela Bunea)
- ✚ Larisa Căluțiu, Honourable Mention (5 A, coord. teacher: Daniela Bunea)

12-15 age group:

- ✚ Tudor Giurca, 1st Prize (8 A, coord. teacher: Arina Ormenișan)
- ✚ Rareș Mitrea, 3rd Prize (9 F, coord. teachers: Alexandra Bega & Steluța Ștefănescu)
- ✚ Daria Săvoiu, 3rd Prize (6 B, coord. teacher: Daniela Bunea)

16-20 age group

- ✚ Tudor Mețiu, 2nd Prize (9 F, coord. teachers: Alexandra Bega & Ștefănescu Steluța)

Change as a means of self-improvement

renowned actor Leonardo di Caprio as an example. He grew up in poverty, with little money and surrounded by dark minds, challenging circumstances and hardship. He never imagined he would become one of Hollywood's greatest actors, yet the future had remarkable opportunities in store for him. Growing up in difficult conditions is not a punishment; rather, it prepares you to fight, persevere and acquire knowledge needed for each stage of life.

Now, maybe you're asking yourselves "What are we even fighting for? Life isn't supposed to be a war." Well, we will always be in a battle with something, only, that something is neither an object, nor a person. It is time, especially the forever unknown future. Just like Albert Einstein said, "The distinction between the past, present and future is only a stubbornly persistent illusion." To fight that unknown, we must prepare ourselves with the armour of intelligence, hope and resilience. It's just like going to war, only we must persevere through anything that comes our way. Each of us imagines a different kind of future, so much so, all of these daydreams only prove that time is an illusion by itself. We'll never know what's yet to come, but we will forever be aware of our abilities.

The hunger for risks and infinite opportunities is what keeps us truly alive. After all, if we knew everything that lay ahead, what would be our reason for being?

Daria-Ioana Săvoiu, 6 B
Coordinating teacher: Daniela Bunea

*To speak, or not to speak.
This is the question.
To speak, of course.*

Good afternoon, ladies and gentlemen. My name is Tudor Giurca, and today I intend to share with you my thoughts regarding the challenges of change and uncertainty encountered in our daily lives.

As people, we often feel terrified of change, for there's no way of telling what the future may hold in store for us. Most of us are used to staying in our comfort zones because they provide a feeling of safety, whereas change can bring along unusual situations to which we don't know how to react. Some wish they could remain in these mental sanctuaries forever, with their lives unaltered, but as Greek philosopher Heraclitus once put it, 'The only constant in life is change'. This means that no matter how hard we try, we cannot reverse the changes in our lives, as 'time and tide wait for no man'.

The passage of time bears a substantial influence on everyone, and the extent of its power can be observed most clearly in literature. In William Shakespeare's dramatic masterpiece, 'Hamlet', we see how people can transform from seemingly normal individuals into murderers, raving lunatics and sinners, all these identities reflecting the way time and grief have moulded their personalities. That being said, the message of the play is best expressed through the reply of the character Ophelia, as she descends into madness: 'We know what we are but know not what we may be.'

I believe this quote holds true even in this day and age, as it is impossible to tell how we might change in the future. Of course, the idea of having a different personality, an alter ego of sorts, can be quite daunting. After all, which identity is actually ours? Our current personality, or our future one?

Though there are no right answers to these questions, we can influence our future character by remaining as true to our personality as possible. In other words, if we don't want to be victims of fate, we have to preside over ourselves and make sure that change doesn't alter our nature for the worse.

In conclusion, I believe that change is not inherently a bad thing, as it allows us to grow and develop as individuals. However, we ought to ensure we do not become a worse version of ourselves, by carefully monitoring our behaviour and by acknowledging our changing nature. After all, 'We know what we are but know not what we may be.'

Tudor-Ioan Giurca, 8 A
Coordinating teacher: Arina Ormenișan

Scenetă: „Ura Nu Are Loc În Cultură”

Coordonator: prof. Ramona Săftescu

Personaje:

1. Andrei – Profesor de istorie
2. Maria – Elevă talentată la literatură
3. Ioana – Elevă, pasionată de muzică
4. Mihai – Elev, pasionat de arte vizuale
5. Elena – Elevă, dansatoare talentată
6. Vlad – Elev, pasionat de teatru

Scena 1: Sala de clasă

(Andrei, profesorul, este în fața clasei. Pe pereți sunt afișe cu diferite opere de artă și citate celebre despre cultură. Maria, Ioana, Mihai, Elena și Vlad stau în bănci, discutând între ei.)

Andrei: (Bătând ușor la tablă) Dragi elevi, astăzi vom discuta despre un subiect foarte important: ura și locul său în cultură. Vreau să începem cu o întrebare simplă: Ce înseamnă pentru voi cultura?

Maria: (Ridicând mâna) Cultura este un mod prin care ne exprimăm sentimentele și ideile prin literatură, muzică, artă și dans.

Ioana: (Entuziasmată) Exact! Și muzica este o parte esențială a culturii. Ea ne aduce împreună și ne ajută să ne înțelegem mai bine unii pe alții.

Andrei: Foarte bine. Dar ce se întâmplă atunci când ura încearcă să pătrundă în aceste forme de exprimare?

Mihai: (Reflectând) Cred că distruge mesajul frumos al artei. Artă ar trebui să unească, nu să dezbine.

Andrei: Exact, Mihai. Ura nu are loc în cultură. Vreau să facem un exercițiu. Fiecare dintre voi să pregătească un moment artistic care să demonstreze acest lucru.

(Scena se schimbă, fiecare elev lucrează la proiectul său.)

Scena 2: Sala de repetiții

(Maria scrie un poem, Ioana compune o melodie, Mihai pictează un tablou, Elena repetă un dans, iar Vlad pregătește o scenetă de teatru.)

Maria: (Recitând) „În cuvinte îmi pictez lumea, fără ură, doar iubire. Versuri dulci, ce-n suflete aduc pace și fericire.”

Ioana: (Cântând la chitară) „Să lăsăm iubirea să ne cuprindă, ura nu ne poate învinge. Să cântăm împreună, pentru o lume mai bună.”

Mihai: (Arătând tabloul) Am pictat o lume în care culorile se îmbrățișează. Nu există loc pentru ură în această armonie.

Elena: (Dansând) Prin dansul meu, vreau să transmit un mesaj de unitate și pace. Ura nu are loc în mișcările mele.

Vlad: (Repetând o replică) În teatru, ne jucăm cu emoțiile. Dar ura nu poate face parte din jocul nostru. Să arătăm că putem fi mai buni.

Scena 3: Spectacolul final

(Sala de clasă este transformată într-o mică scenă. Andrei este prezentatorul.)

Andrei: Dragi elevi, vă invit să vizionați creațiile colegilor voștri, care ne vor demonstra că ura nu are loc în cultură. Începem cu Maria și poemul ei.

(Maria recită poemul său, urmată de Ioana care cântă melodia compusă, Mihai prezintă tabloul, Elena dansează, iar Vlad interpretează sceneta de teatru. Toate momentele sunt primite cu aplauze entuziaste.)

Andrei: Vedeți, cultura este despre exprimarea celor mai bune părți ale noastre. Ura nu își are locul aici. Fiecare dintre voi a demonstrat că arta poate fi un instrument puternic pentru pace și unitate.

Elena: (Adresându-se colegilor) Haideți să ne amintim mereu că, indiferent de formă, cultura noastră trebuie să fie un spațiu de iubire și respect.

Vlad: Da, și să folosim arta pentru a construi punți, nu ziduri.

Andrei: (Cu mândrie) Foarte bine spus, Vlad. Dragi elevi, sunt mândru de voi. Ați învățat o lecție importantă astăzi: ura nu are loc în cultură. Să continuăm să creăm și să ne exprimăm frumos.

(Cortina se închide, iar elevii sunt aplaudați.)

****Sfârșit****

Actori: Geanina Boriceanu, Eliza Suci, Ștefan Ciobanu, Rareș Teleanu, Paul Bratu, Ecaterina Rusu

Scenariști: Clara Adam, Ema Măgirescu, Paul Bratu, Natalia Presăcan, Sofia Greavu

Experți - Feedback: Andra Boieșan, Radu Mărginean, Radu Bichiș, Mihai Lazăr, Tudor Călinoiu

Piesa de teatru a fost urmată de un interviu luat actorilor și scriitorilor de către jurnaliști de la „ProTV Actualități”, „Antena 3” și de la ziarul local „Turnul Safatului”: Daria Butnaru, Radu Marin, Matei Pop, Bogdan Tudor, Emilia Neacșu și Ana Sarealbă.

Întrebări pentru scriitori:

1. Care a fost primul gând care v-a trecut prin minte atunci când ați citit pentru prima dată enunțul „Ura nu are loc în cultură?”
2. A fost o provocare scoaterea unei povești din afirmația enunțată mai sus?
3. Ce sentimente ați avut pe parcursul scrierii scenetei?
4. Vi se reflectă modul de a gândi sau caracterul într-unul dintre personaje?
5. Susțineți afirmația următoare: Ura nu are loc în cultură?

Întrebări pentru actori:

1. Care a fost primul gând care ți-a trecut prin minte în urma lecturării scenetei?
2. A fost o provocare intrarea în pielea unui personaj?
3. Ți s-a părut dificilă reprezentarea scenetei?
4. Ce sentimente ai avut pe parcursul repetițiilor și a prezentării?

Experiența mea la SEYO, în Italia

Foto original Marco Bargnesi

Primii pași într-o orchestră internațională

În treisprezece iulie am plecat spre Italia însoțit de Alberto și Valentin, colegii mei de la Asociația Eliajah și de profesorul meu de vioară, domnul Mihai Silișteanu. Am călătorit cu mașina până la Cluj, apoi cu avionul spre Milano. Traseul din Milano până la Pesaro, apoi Urbino, l-am parcurs cu autocarul și cu trenul. Ne-am cazat în campusul Universității din Urbino (Erdis). Pentru perioada 13 – 21 iulie, acesta a devenit noua mea casă.

Activitățile începeau devreme, mă trezeam zilnic la ora șapte ca să servesc micul dejun repede și să plec la repetiții. Cursurile erau susținute de profesori de talie internațională, care, deși obositoare și intense, ne pregăteau foarte bine pentru viitoarele concerte, pe care le-am susținut la „Palazzo Ducale di Urbino”, dar și într-un fost port, Șantierul Naval Rossini din Pesaro. Nu a fost ușor, dar am reușit să rezist, cu un program atât de intens, până la finalul pregătirii.

În timpul taberei mi-am făcut o mulțime de prieteni, prieteni cu care țin și acum legătura. Printre colegii din tabără au fost și copii români, care locuiesc în străinătate.

Am vizitat „Duomo di Urbino”, casa lui Raffaello, practic tot orașul vechi, care este minunat. În timpul acestei vizite am aflat multe informații despre pictorul italian Raffaello. Acesta s-a născut în Urbino, în anul 1483, într-o familie de artiști (tatăl său era pictor de curte al principilor italieni). Picturile sale au fost remarcate din tinerețe căci, la douăzeci și cinci de ani era deja la Roma și conducea lucrările de construcție a Bazilicii Sfântul Petru. M-a impresionat foarte mult frumusețea picturilor, dar și faptul că a murit foarte tânăr.

Ce este SEYO?

SEYO este o orchestră europeană care pregătește tinerii artiști la cel mai înalt nivel. Copiii care participă la acest eveniment au vârste cuprinse între 10 și 21 de ani și vin din toate colțurile lumii, însoțiți de profesorii lor.

Să revenim la SEYO. Pot să spun că participarea mea la SEYO 2024 a fost o experiență inedită, de care m-am bucurat cu adevărat, chiar dacă am lucrat intens, multe ore pe zi. Nu exagerez când spun că mi-a dispărut cel puțin un strat de piele de pe degete. Dar, până la finalul pregătirii, mi-am îmbunătățit tehnica la vioară și repertoriul, iar, împreună cu orchestra, am concertat extraordinar pe scenă.

Tot ceea ce am vizitat în acel mic oraș italian și noii mei prieteni mi-au făcut vacanța memorabilă. Îmi doresc să fiu din nou selectat și pentru următorul program de pregătire SEYO! Pe lângă tot ceea ce am învățat și am văzut, pe lângă prietenii pe care mi i-am făcut, pot să spun că participarea la acest program este o adevărată „rampă de lansare”. Două luni mai târziu, în luna septembrie, am concertat și în Dortmund, dar, despre acest proiect, vă povestesc altă dată!

(Andrei Pinciu, clasa a VII-a A)

Modeling. Cum este viața pe podium?

Experiența mea la modeling

(Emma Veșeteanu, clasa a V-a A)

Pregătirea ținutei

Am mers în Piața Habermann să iau rochia de la magazinul „Piticii Voinici by Petra”. Am avut de ales între trei rochii. Prima era neagră cu fustă roșie, a doua era neagră, toată, iar a treia (cea pe care am ales-o) era roșie cu un model alb, în stil popular.

Prezentarea de modă

A doua zi a fost ziua prezentării. Am mers la salonul „The famous”, la ora 10 (atunci era programarea), deși prezentarea începea abia la ora 17. În jurul amiezii am dat o fugă la „Shymphony by the Lake”, să îmi văd colegile care aveau să probeze unele haine de la designeri, deoarece abia atunci aveau ele probele (proble de haine).

Și așa a sosit ora cinci. Eu trebuia doar să mă pregătesc, deoarece brand-ul meu era al șaisprezecelea. Nu aveam emoții, pentru că am participat în trecut la prezentările de modă ale surorii mele. Erau două back stage-uri. Primul e cel în care toată lumea are acces, iar al doilea este cel care cuprinde grupul de prezentare: prezentatorul și modelele, care urmau să intre pe podium. De obicei, când sunt în jur de două branduri în fața ta, atunci intri și tu în al doilea (back stage).

Când am ajuns pe podium, am realizat o coregrafie împreună cu una dintre prietenele mele. (aveam alegerea de a face coregrafie sau nu). Ce presupune această coregrafie? Termenul coregrafie este legat de dans și presupune conștientizarea și ordonarea mișcărilor corpului pe podium.

Am încheiat prezentarea cu o ședință foto apoi am mers direct acasă, fără să stau la after party.

Acum am primit un upgrade, adică nu mai sunt la grupa de începători, am trecut la grupa de avansați și am un program nou. Nu mai fac marșea modeling, ci miercuri de la 17 la 18, dar urmează să decid dacă mă voi înscrie în a doua grupă, deoarece atunci e grupa surorii mele (VIP).

Cum este viața pe podium și ce am învățat la modeling?

Modelingul nu mi-a schimbat modul de viață, dar m-a învățat câteva lucruri care mă vor ajuta în viitor. În primul rând, este vorba despre postura corpului, despre cum te miști și care sunt tehnicile de mișcare pe scenă. La modeling înveți cum să îți păstrezi calmul și să îți controlezi emoțiile, înveți să fii perseverent și să treci peste micile eșecuri pe care le are orice începător.

<https://www.google.com/search?q=clip+art+modeling>

Termeni specifici modeling-ului

Un alt lucru pe care trebuie să îl înveți dacă vrei să faci modeling, sunt cuvintele și expresiile folosite în acest domeniu. Să vă dau câteva exemple:

- Beauty Shot - fotografie a capului (portret);
- Catwalk - podium pe care defilează modelele la o prezentare;
- Fitting - operația de alegere și de probare a pieselor vestimentare pe care un model le va purta la o prezentare de modă.

Lecția de nutriție

Coord. prof. Gabriela Săndulescu

În 21.11.2024, în Centrul de Documentare și Informare al Colegiului National „Gheorghe Lazăr” Sibiu s-a derulat o activitate intitulată „Lecție de nutriție” în cadrul proiectului „*Inimi sănătoase pentru copii*”, proiect organizat de ISJ Sibiu în parteneriat cu Fundația Polisano. La activitate au participat prof. Crețeanu Dana, prof. Săndulescu Gabriela, dr. Costache Cătălina și dr. Lupu Petria Alexandra. Activitatea a fost susținută de către doctor Lupu Petria Alexandra, medic specialist de medicină internă cu competență ecografie generală și nutriționist Metabolic Balance. Grupul țintă a fost reprezentat de elevii clasei a VIII-a din CNGL îndrumați de prof. Crețeanu Dana, cu specialitatea chimie, care a explicat în prealabil elevilor cum chimia ne ajută să înțelegem modul în care componentele alimentare influențează organismul și cum să alegem alimentele pentru a sprijini sănătatea.

Proiectul „*Inimi Sănătoase pentru copii*” își propune să crească gradul de conștientizare asupra sănătății cardiovasculare, iar lecția de nutriție reprezintă o componentă esențială a acestui demers. În cadrul lecției au fost abordate aspecte care vizează importanța alimentației echilibrate pentru prevenirea bolilor de inimă și pentru menținerea unui stil de viață sănătos, având ca obiectiv promovarea unor obiceiuri alimentare sănătoase și educarea participanților cu privire la impactul alegerilor alimentare asupra sănătății inimii.

Participanții au plecat cu o înțelegere mai clară a principiilor alimentației sănătoase și cu inspirație pentru a-și ajusta dieta zilnică în favoarea sănătății inimii.

prof. Gabriela Săndulescu

Nutriția are un rol esențial în menținerea sănătății fiecăruia. Astfel, este vital să reglementăm alimentele pe care le consumăm, pentru a ne asigura bunăstarea.

În luna noiembrie, noi, elevii clasei a VIII-a A, am avut ocazia de a discuta cu doamna Lupu Petrea Alexandra, medic nutriționist la Clinica Polisano. În cadrul acestei „Lecții de nutriție”, ne-a precizat modalitățile prin care putem avea o dietă sănătoasă. În materialul prezentat am remarcat câteva exemple de alimente pe care le putem introduce în regimul nostru, precum terciul de ovăz la micul dejun, legumele verzi, orezul brun, avocado, tofu și multe altele. Noi încercăm să consumăm cât mai multe astfel de alimente, însă și modul în care le consumăm are un impact asupra sănătății noastre. Dieta unui individ trebuie împărțită în trei mese zilnice, cu două gustări între ele.

De asemenea, am fost sfătuiți să evităm restaurantele fast food, deoarece ele produc feluri de mâncare ce conțin cantități nesănătoase de glucide și lipide. Ele pot fi înlocuite cu alternative pregătite în casă. De exemplu, nuggets de pui pot fi pregătiți la cuptor, în loc de a fi prăjiți în ulei.

Prin alegeri informate și obiceiuri alimentare sănătoase, putem îmbunătăți calitatea vieții noastre. Adoptarea unui stil alimentar sănătos este astfel un pas important spre o viață plină de energie și vitalitate.

Tudor Giurca, Mădălina Țimonea, Sara Teășcu și Carla Lăzăroaie, clasa a VIII-a A

Educația pentru sănătate

„ANII DRUMETIEI”

Activități privind educația pentru sănătate și adoptarea unui stil de viață activ și sănătos adresate elevilor din clasele a V-a și a IX. Partenerii noștri în acest demers au fost absolvenți ai școlii noastre, reprezentanți ai Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj Napoca.

Din temele abordate: alimentație și nutriție sănătoasă, promovarea meșteșugurilor și a produselor tradiționale / locale, dar și participarea elevilor la activitățile sportive montane organizate de asociațiile sportive sibiene:

- tabere de schi și snowboard;
- drumeții;
- cicloturism;
- descoperirea florei și a faunei locale; cunoașterea trecutului geologic a Munților Cindrel,
- condițiile climaterice și modul în care fiecare dintre noi poate participa la sănătatea naturii.

„CE ȘTII DESPRE... PUBERTATE?”

„Educația pentru sănătate. Fiziologia și anatomia corpului uman” – campanie a Organizației Studenților Mediciști Cluj. Daniela Greavu, absolventă a CNGL, promoția 2021, ne răspunde la întrebări.

„Educația pentru sănătate. Pubertatea” – un proiect conceput în cadrul orelor de Consiliere și Orientare Personală. „Am aflat informații utile despre cum funcționează corpul omenesc, dar și despre transformările organismului în perioada cuprinsă între vârsta de 8-14 ani.” (Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A)

Despre Machine Learning

Coord: prof. Tațiana Staroste

În jurul nostru computerele iau decizii care ne afectează viața de zi cu zi. Când căutăm informații pe internet, când derulăm pe site-uri sau platforme de știri sau rețele de socializare computerele decid ceea ce o să vedem mai departe. Computerele pot să ne recunoască fața și să ne înțeleagă vocea (majoritatea avem deja un telefon smart care se deblochează prin recunoaștere facială și care ne recunoaște vocea pentru a putea executa anumite comenzi simple). În curând computerele vor putea să conducă mașini sau să depisteze boli mai bine decât oamenii.

AI - Inteligența artificială este un termen generic care desemnează activități complexe care înainte necesitau contribuția și intervenția umană.

Termenul este utilizat adesea în mod interschimbabil cu subdomeniile sale, care includ machine learning (ML) și deep learning.

Cu toate acestea, există diferențe. De exemplu, Machine Learning se axează pe construcția de sisteme care pot învăța sau își pot îmbunătăți performanțele în funcție de datele pe care le procesează. Este important să rețineți că, deși toate sistemele machine learning sunt IA, nu toate IA sunt machine learning.

Machine learning sau învățarea automată este IA cu care interacționăm zilnic fără să știm acest lucru: în filtrele pentru emailuri, în auto-completarea textelor, în recomandările de videoclipuri, la asistenții digitali (Siri, Alexa, Bixby, Cortana etc), la recunoașterea vocală.

Machine learning - Învățarea automată este modul în care computerele recunosc tiparele și iau decizii fără să fie programate explicit. Acesta reprezintă un mod de a programa total diferit decât am fost noi obișnuiți până acum. Machine learning presupune programarea unui computer prin încercări, erori și multă practică și nu prin învățarea algoritmică pas cu pas cum am fost noi învățați. Deci, învățarea vine prin experiență care înseamnă de fapt foarte multe date: imagini, videoclipuri, audio sau texte. Machine learning începe să recunoască tiparele din acele date și începe să facă predicții pe baza a ceea ce a învățat.

Organizatorii Hour of code încearcă în fiecare an să aducă în atenția elevilor noțiuni elementare de programare și anul acesta au inclus și un modul de explicare a funcționării Învățării automate. Au propus pentru elevii de gimnaziu un joc prin care elevii de gimnaziu pot învăța un AI cum să recunoască și să separe vietățile din oceane de gunoi pentru a curăța oceanele. În fiecare an organizatorii Hour of code propun pentru săptămâna dedicată programării câteva aplicații foarte interesante pentru elevi. Elevii claselor a 6-a au testat aplicația pentru AI și au aflat câteva noțiuni introductive despre AI și Machine Learning.

Iată câteva dintre opiniile lor cu privire la această aplicație și la noțiunile învățate:

Inteligența artificială este folosită în multe domenii din ziua de azi, astfel încât devine un ajutor. Spre exemplu: robotul folosit în casa, la aspirat. Își creează o hartă a locuinței și o memorează. El se ghidează pe această hartă la următoarea aspirare. Așa recunoaște inteligența artificială unele modele sau pattern-uri. Aceasta se cheamă "Machine Learning". E-mașinile învățate din greșeli și experiența, adică, multe date.

Paul Gonciulea (VI A)

Din câte am înțeles inteligența artificială este un mecanism programat să învețe din exemplele oferite de oameni și să repete aceste acțiuni pentru a face lumea un loc mai bun și mai curat.

Cred că AI este folosit pentru a ajuta oamenii să învețe mai bine ce este în jurul lor și să protejeze natura. Sunt de părere că AI-ul este foarte folositor.

Ana Beca (VI A)

IA (sau machine learning) e un mecanism care imită inteligența omului folosind exemple date de oameni. În prezent, aceasta se folosește în domeniile roboticii, medicinei, etc., dar și în fiecare zi de către oameni. Oamenii n-au ajuns să creeze o IA adevărată (care ar putea imita mintea umană perfect), și au făcut machine learning, care poate, uneori, să facă greșeli. Aceasta se poate îmbunătăți prin a mări numărul de exemple date, până când nu va mai face greșeli.

Teodor Ciobanu (VI A)

Inteligența artificială (AI) este capacitatea mașinilor de a imita inteligența umană. Se folosește în asistenți virtuali, recomandări pe Netflix, mașini autonome și medicină. AI poate fi îmbunătățită prin algoritmi mai buni, transparență și respectarea eticii.

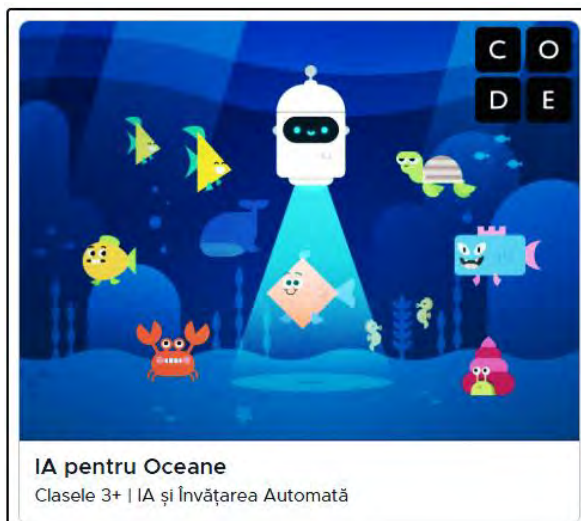
Raluca Pop (VI A)

Inteligența artificială reprezintă abilitatea unor mașini sau sisteme să efectueze sarcini care necesită de obicei inteligența umană. Aceste sisteme folosesc procese similare celor specifice creierului. De exemplu, cu ajutorul AI ne putem îndeplini sarcinile mai ușor, putem realiza un proiect mai repede sau putem accesa informații complexe într-un timp record.

Alexia Papuc (VI A)

Inteligența artificială (AI) este folosită în multe domenii în zilele noastre. Inteligența artificială este un robot precum Siri /Alexa care ne ajută să găsim informații mai ușor și poate crea informațiile de care avem nevoie. Inteligența artificială este un mecanism programat să învețe din lucrurile pe care noi îl învățăm.

Ștefania Fulea (VI A)

AI și învățarea automată joacă un rol tot mai important în societate în general și conturează viitorul nostru al tuturor și de aceea este foarte bine să știm cum funcționează.

First you get the knowledge, then you get the power!

Surse de informare:

- <https://code.org/>
- <https://www.oracle.com/ro/artificial-intelligence/what-is-ai/>

Speak Out – o experiență de neuitat

Daria Ioana Săvoiu, clasa a VI-a B
prof. Victoria Șerban

Față de concursul Speak Out, secțiunea monolog, am simțit mereu o conexiune, o forță ce mă atrăgea înspre a participa, din nou și din nou. Totul a început anul trecut, când, prin multă muncă și determinare, am reușit să mă calific la faza națională.

Pentru a ajunge acolo, am petrecut multe zile pregătindu-mă, atât din punctul de vedere al discursului, cât și al interpretării acestuia, întrucât, faza națională cerea mai mult decât primele două etape, fiind susținută pe o scenă a unui teatru. După cum am precizat, concursul a avut loc la Teatrul Merlin din Timișoara, unde am fost primiți într-o sală spectaculoasă, decorată foarte frumos și asortată cu candelabre aurii. Acolo mi-am susținut monologul. Înaintea prestației, am fost plină de emoții, dar din secunda în care am pășit pe scenă am simțit cum emoțiile mele se transformă în curaj, cu ajutorul căruia am reușit să îmi duc monologul până la capăt, bucurându-mă pe deplin de acele unice și fascinante clipe petrecute pe scena teatrului. După vizionarea tuturor spectacolelor participanților, care au fost de asemenea impresionante, am explorat minunatul oraș Timișoara prin intermediul unui Flight Bus, care ne-a plimbat prin oraș și vă pot spune că atmosfera a fost incredibilă. Muzica era pornită, vântul adia ușor iar priveliștea era, desigur, frumoasă. Apoi, am vizitat centrul orașului, iar seara am participat la Festivalul Luminii.

Reprezentanții CNGL la Timișoara

Ne-am întors acasă cu premii onorabile, astfel încât, în final, eu m-am bucurat de premiul II, Ana Timofte de premiul III și Stănescu Joy de premiul special pentru „personaj creativ”.

În următoarea și ultima zi a concursului, copiii au luat parte la câteva activități de teambuilding și jocuri, iar apoi s-adesfășurat festivitatea de premiere a participanților. După cum vă puteți imagina, toată lumea stătea cu sufletul la gură să afle rezultatele, iar în cazul meu și al colegelor mele mai mari, a meritat așteptarea, întrucât ne-am întors acasă cu premii onorabile, astfel încât, în final, eu m-am bucurat de premiul II, Ana Timofte de premiul III și Stănescu Joy de premiu special pentru „personaj creativ”.

Firește că drumul meu nu se putea sfârși aici, așadar am decis ca și anul acesta să mă înscriu. Oportunitatea de a lua parte la discursurile altor participanți și experiența pe care le-am deprins anul trecut mi-au fost de mare ajutor în alcătuirea unui nou discurs, în ciuda faptului că tema propusă mi-a dat destul de mult de gândit. Interpretarea acestuia, însă, este ceea ce mi-a făcut cea mai mare plăcere, în special datorită combinării discursului cu tehnici teatrale. Dar, pot spune ca mi-a plăcut fiecare detaliu din această experiență, fiecare provocare, fiecare obstacol pe care am fost nevoită să îl înfrunt. Pachetul de experiențe pe care un astfel de concurs este de neprețuit, iar tocmai de aceea îl voi aprecia mereu.

“That's what good music does. It speaks to you. It changes you.”

Tema concursului de anul acesta, ofertantă și complexă, a fost un citat din Groucho Mark: "If you're not having fun, you're doing something wrong.", în timp ce anul trecut tema viza domeniul muzicii, un subiect îndrăgit de toată lumea: "That's what good music does. It speaks to you. It changes you." — Hannah Harrington, Saving June. Pe această temă am scris monologul în limba engleză care mi-a adus locul II la faza națională de la Timișoara:

Music

(At a desk, trying to prepare a potion)

Alright, herbs. So the Puffapod bursts into flowers and the Snargaluff is a gnarled stump? But wasn't the Mimbeltonia a stump? I don't know. Oh my god, I can't understand anything. This potion makes no sense at all!

(Throwing sheets of paper angrily)

Musiculus! *(casting a spell using the wand)*

Much better. I can feel the atmosphere changing already. You know, being a student at Hogwarts isn't a piece of cake. There are so many spells you have to learn, potion recipes you must remember and loads of challenges you need to face, but even though I was born in a Muggle family, like you, I've always wanted to prove that you don't need to have a wizard background to become a great wizard, and I do that by learning constantly, more than others do, however sometimes, I feel so stressed and overwhelmed by all my duties or thoughts, and at those times, I feel like the only thing that can reorganise my mind in such a way that can also transform my emotional state into a more cheerful one is playing music.

Now, I will cast a spell which will allow all of you to get a trial of music's true powers, like filling an entire hall, such as this one, with happiness and pleasure.

Musiculusincantatumspectaculus

(casting another spell using the wand)

Alright, I want you to imagine that you're listening to your favourite song. It transmits a lot of emotion, doesn't it? Actually, music is an emotion by itself, a really powerful one. If you take time to enjoy it properly it has the ability to take you to another Universe, to make you escape the monotone, harsh and sometimes even cruel reality. By listening to music, you get a breath of fresh air filled with inspiration, energy and motivation, traits that are crucial for a healthy body and mind. Our world has a lot of problems and sometimes you just don't feel accepted into communities or feel like you're constantly being judged by others, however, once you manage to enter into a more spiritual world, the world of music, by enjoying the smooth rhythm which is gliding through the atmosphere like a soft whisper and that instantly heals your soul, even if it's just for a few seconds, you can be carefree and feel like your life makes way more sense, so that when your mind drifts back to reality, you will be determined to prove what you are capable of doing.

Oh, now I remember my recipe! It looks like music truly has the ability to open minds!

Traseul succesului unui olimpic național

Tudor Giurca, clasa a VIII-a A
prof. Arina Ormenișan

În clasa a VII-a, la începutul anului 2024, am avut ocazia deosebită de a participa pentru prima dată la Olimpiada de Limba Engleză. Pe atunci nici nu mi-aș fi putut imagina că, doar câteva luni mai târziu, aveam să iau primul loc la etapa națională a aceluiași concurs. Cu toate acestea, efortul depus de mine și ajutorul unor profesori minunați au făcut posibilă această reușită, iar astăzi mă pot mândri cu titlul de olimpic național la limba engleză.

A fost o adevărată călătorie, plină de sușuri și coborâșuri, însă una pe care aș repeta-o înmii, dacă s-ar ivi ocazia. Îmi amintesc și acum emoțiile dinaintea etapei județene, momentul decisiv care avea să hotărască dacă ajungeam sau nu la faza națională. Pe tot parcursul pregătirii pentru olimpiadă, doamna dirigintă, Ormenișan Arina, profesoara mea de engleză, m-a ajutat enorm, oferindu-mi sfaturi, materiale de lucru și, mai presus de toate, sprijinul său, pentru care îi mulțumesc mult.

Curând a urmat etapa națională. Din nou, eram copleșit de stres, însă, în mod ciudat, mă simțeam mai puțin anxios ca înaintea etapei județene. Acel „moment decisiv” trecuse deja. La faza pe țară, și dacă mă întorceam cu un premiu sau nu, tot olimpic național rămâneam. În ciuda acestui fapt, am ajuns să obțin chiar premiul întâi, una din cele mai notabile reușite ale mele.

În ceea ce privește organizarea, cred că Olimpiada Națională de Limba Engleză, ținută anul acela la Deva, a fost una din cele mai bine organizate olimpiade naționale dintre toate la care am participat. Condițiile de cazare mi-au depășit considerabil așteptările, gazdele au fost deosebit de amabile, iar activitățile planificate ne-au permis nouă, elevilor, să ne relaxăm după tot efortul depus. Fiind în Deva, am avut prilejul să vizităm atracțiile principale ale Hunedoarei, văzând astfel centrul istoric al Devei, Muzeul Civilizației Dacice și Romane, dar și impresionantul Castel al Corvinilor, de unde am avut grijă să nu plecăm fără o sumedenie de poze.

La această etapă am avut norocul de a fi acompaniat de o grupă minunată de elevi, cu care am creat legături aproape instantaneu. Tot la națională, m-am reîntâlnit cu doamna profesoară Călinescu Mădălina, care m-a însoțit cu un an în urmă la concursul de monologuri în engleză „Speak Out”. Cu niște persoane atât de speciale, pot spune că am avut parte de una din cele mai frumoase săptămâni ale vieții mele.

În concluzie, Olimpiada de Limba Engleză a fost pentru mine o experiență incredibilă, pe care o recomand tuturor elevilor interesați de această limbă. Dacă ar trebui, totuși, să le ofer un sfat celor dornici să participe, ar fi următorul: „Nu vă stresați excesiv! Orice olimpiadă nu este ceva de care să-ți fie frică, ci este o oportunitate de a-ți testa cunoștințele, de a întâlni persoane noi și de a crea prietenii durabile.”

Timpul ca dar care îmbogățește și schimbă vieți sau despre voluntariat în vacanța mare

Maratonul Internațional Sibiu 2024

Îți place să alergi? Nici nouă! Dar, voluntariatul și alergatul sunt două lucruri foarte diferite și de aceea am decis să ne înscriem ca voluntare la cea de-a XIII-a ediție a Maratonului Internațional Sibiu.

Fiind a doua oară când am participat, am fost obișnuită cu organizatorii, dar este așa de ireal cât de implicați sunt aceștia. Am avut la toate ședințele cu voluntarii cel puțin doi reprezentanți care ne-au explicat tot ceea ce era necesar să știm. Iar dacă ești pentru prima oară, este foarte încurajator să vezi asta.

Exceptând faptul că ne-am trezit la ora 6, faptul că am putut încuraja echipele de alergători de anul acesta ne-a făcut o parte importantă din efortul supraomenesc depus de către alergători. A fost foarte interesant să vedem de pe margine cei mai neașteptați oameni alergând pe distanțe foarte lungi, alături de câini în lesă, pisici în ghiozdan, dar și cărucioare cu copii mici, la cursa de 15 km.

În fiecare an, Maratonul aduce împreună atât sibienii, cât și oameni din alte țări sau continente pentru un scop comun. Este frumos să vezi atâția oameni implicându-se în rezolvarea diverselor probleme pentru care se strâng fonduri și șocant că în fiecare an s-a strâns suma necesară, câteodată și mai mult decât era nevoie.

Experiența aceasta a avut un rol important în formarea noastră ca oameni. Ne-a învățat să fim mai atente la nevoile celorlalți și să acționăm rapid în situații neașteptate, dar și să încurajăm oamenii care poate nu sunt în cea mai bună formă, dar totuși decid să alerge pentru cauze nobile.

Joy Stănescu, Amelia Nistor, clasa a VIII-a B

Alergatul nu este punctul meu forte, dar mă descurc pe bicicletă, așa că în 13 aprilie 2024 am plecat cu familia mea în Cursa de 10 km.

Era foarte cald, dar în ciuda soarelui și a temperaturii ne-am continuat drumul. Am străbătut Parcul Sub Arini și am pornit mai departe spre Dumbravă, traversând pădurea.

E minunat să vezi câți oameni se implică și fac gesturi caritabile, iar fondurile strânse au fost foarte mari.

Am parcurs în total 11 km pe bicicletă și restul familiei tot atât, așa că, la finalul cursei, familia noastră de patru persoane a strâns 44 de euro pentru copiii cu boli incurabile.

A fost o zi minunată și abia aștept următorul maraton.

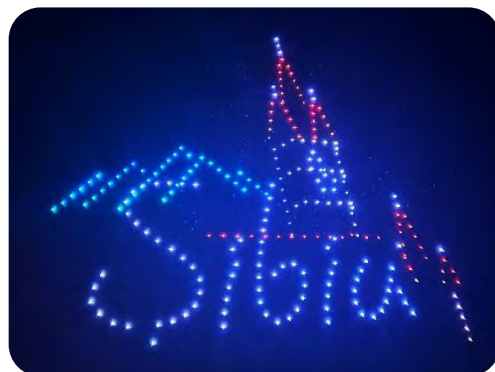
Antonia Luțaș, clasa a VI-a B

Recomand cu căldură tuturor cititorilor să se implice în următoarele ediții ale acestui eveniment. Pentru mai multe informații și înscriere accesați:

<https://maratonsibiu.ro/ro/2024/proiect/unstoppable-sport-si-mobilitate-fara-bariere>

Timpul ca dar care îmbogățește și schimbă vieți sau despre voluntariat în vacanța mare

FITS - Experiențe la voluntariat

**Joy Stănescu,
clasa a VIII-a B**

Când mă gândesc la FITS, nu mă gândesc doar la piesele de teatru, mă gândesc la comunitatea de voluntari și nopțile pe care le-am petrecut împreună cu ei. A fost al doilea an în care am participat în echipa festivalului și continui să cred că oricine ar trebui să încerce cel puțin o dată.

O ediție plină de actori talentați, aplauze făcute din picioare și dans, ediția din 2024 a adus foarte multe zâmbete, cât și lacrimi pe fețele spectatorilor. Cu producții și echipe venite din peste 90 de țări, pot spune fără ezitare că spectacolele au fost muncite. Recunosc, unele dintre favoritele mele au fost: „Opera comică” din Spania, „Istoria comunismului povestită pentru bolnavi mintali” din Barcelona sau, dacă sunt sinceră, clasicul „Faust”, pe care l-am văzut de 3 ori deja și nu încetează să mă uimească.

Dacă ai fost sau ești un entuziast de teatru, ar trebui să știi despre colaborarea dintre Teatrul Național „Radu Stanca” și teatre din alte țări din Europa. În festival a fost un eveniment care s-a numit „Consultații Poetice” desfășurat în Piața Huet. Au participat actori consacrați și persoane din public. Toată ideea evenimentului era ca, în urma dialogului între participanți și actori, aceștia să primească un cântec, un poem sau un dans care îi definește. M-am așezat la masă cu un actor din Franța și am schimbat impresii timp de o jumătate de oră. Este mult mai ușor să vorbești cu un străin, credeti-mă!

În prima mea zi, acum doi ani, a venit o fată la mine și m-a luat cu ea pe la spectacole toată ziua, m-a introdus prietenilor ei și se comporta ca și cum mă cunoștea de o viață. Când vii la voluntariat, nu vii pentru diplomă, vii pentru experiență. Știu că nu mai vreți să auziți asta, dar da, prietenii și experiențele pe care le veți face la voluntariat nu se compară cu nimic altceva.

Joy Stănescu, clasa a VIII-a B

ASTRA ADOLESCENT (1-31 iulie 2024)

Amelia Nistor, clasa a VIII-a B

Anul 2024 este primul an în care acest program dedicat tinerilor are loc în incinta Bibliotecii Județene Astra din Sibiu. Acesta a combinat activitățile culturale și distracția într-un eveniment de excepție.

Atmosfera de la Astra Adolescent a fost una primitoare și plină de neprevăzut. Atât participanții, cât și voluntarii erau foarte nerăbdători să îi asculte pe invitați, care au propus teme interesante și de actualitate, întotdeauna stârnind interesul tuturor celor prezenți.

Evenimentele care mi-au plăcut cel mai mult au fost „Terapie pentru suflet - despre iubire”, cu Părintele Necula și „Eficiență și strategie în gestionarea resurselor financiare”, cu Alexandra Tatu și Elena Leonte. Acestea mi s-au părut cele mai interesante, dar și cele care m-au ținut atentă la prezentări pe tot parcursul lor.

Organizatoarea, Mihaela Dobrescu (care este și coordonatoarea voluntarilor), a depus eforturi mari ca întâlnirile să se desfășoare fără impedimente și defecțiuni tehnice care ar fi putut deranja invitații. S-a preocupat de bunăstarea tuturor și a devenit o prietenă pentru voluntari.

Astra Adolescent este o activitate culturală foarte frumoasă, unde poți veni ca să te relaxezi, dar și să înveți lecții prețioase despre viață în timpul vacanței de vară.

A fost o experiență minunată și abia aștept să revin vara viitoare.

Programul de vară „ASTRA Adolescent”

Dedicat tinerilor cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani;

O oportunitate pentru participarea la activități interactive în perioada vacanței de vară;

Întâlniri cu profesioniști din mediul cultural, universitar, socio-economic, medical, dar și din zona administrativă, sportivă sau artistică.

Din ediția 2024:

„Terapie pentru suflet - despre iubire”, cu Părintele Necula

„Eficiență și strategie în gestionarea resurselor financiare”, cu Alexandra Tatu și Elena Leonte

Concursul Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică

„Aurel Vlaicu”, ediția a XII-a

Coord. dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu

În 24.01.2025, 1043 de elevi din țară au participat la a XII-a ediție a Concursului Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică „Aurel Vlaicu”, organizat online de către Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, Inspectoratul Școlar Județean sibiu, Asociațiunea ASTRA, în colaborare cu Facultatea de Inginerie din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu.

Concursul se adresează elevilor de clasa a VI-a și are în vedere stimularea abordării interdisciplinare a unor situații similare celor întâlnite în viața cotidiană, precum și testarea cunoștințelor elevilor într-o formă interdisciplinară, reprezentând totodată o formă de pregătire a Evaluării naționale la clasa a VI-a. Concursul urmărește autoevaluarea, fără ierarhizare. Proba s-a desfășurat online, utilizând un chestionar Google și a propus elevilor rezolvarea a 15 itemi, câte 5 pentru fiecare dintre disciplinele Matematică, Biologie, Fizică, construiți în viziune interdisciplinară, pe o anumită tematică. Evaluarea răspunsurilor s-a făcut automat. Rezultatele s-au transmis individual participanților pe adresa de e-mail furnizată la completarea chestionarului Google și nu au fost publicate pentru toți participanții, din motive de protecție a datelor cu caracter personal. Nu s-au acordat premii și mențiuni, având în vedere lipsa ierarhizării și caracterul de autoevaluare al concursului, însă se vor transmite diplome tuturor elevilor participanți.

Subiectele au fost elaborate de: prof. Șerb Delia (matematică), prof. Gabriela Săndulescu (biologie), prof. dr. Gabriel Octavian Negrea (fizică). Pregătirea și publicarea chestionarului au fost realizate de prof. dr. Gabriel Octavian Negrea, în colaborare cu Facultatea de Inginerie din cadrul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Chestionarul a fost găzduit în condiții de securitate crescută pe domeniul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Adresa chestionarului a fost publicată pe site-ul Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, iar accesul la chestionar a fost permis vineri, 24.01.2025, în intervalul orar 9:50-11:05.

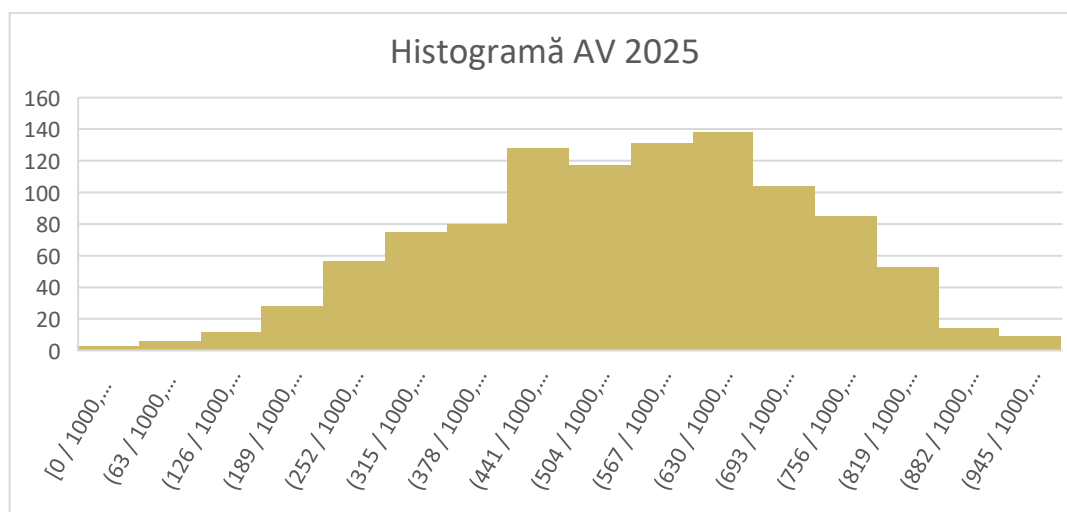
În intervalul orar permis accesului au fost înregistrate 1043 de răspunsuri, dintre care valide au fost 1041.

Au participat elevi din 10 județe și municipiul București, cu următoarea distribuție:

Nr. Crt.	Județul	Nr. participanți
1.	ARAD	134
2.	BACĂU	114
3.	BRAȘOV	119
4.	BUCUREȘTI	59
5.	IAȘI	1
6.	ILFOV	12
7.	SIBIU	296
8.	SUCEAVA	245
9.	TIMIȘ	1
10.	VASLUI	15
11.	VRANCEA	45
	Total	1041

Din colegiul nostru, cele mai bune rezultate le-au obținut elevii Ciocănea Radu Ștefan și Ciobanu Teodor Andrei (880/1000).

Distribuția punctajelor totale (histograma rezultatelor) este prezentată în graficul următor:

Organizatorii apreciază că această ediție a Concursului Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică „Aurel Vlaicu” a fost corespuns așteptărilor. Distribuția punctajelor obținute respectă clopotul lui Gauss, ceea ce atestă pe de-o parte seriozitatea cu care au abordat concursul elevii, iar pe de altă parte concordanța dintre nivelul cerințelor subiectului de concurs și nivelul achizițiilor elevilor la disciplinele de concurs. Având în vedere acestea, se intenționează continuarea concursului în anii școlari următori în același format, permițând astfel accesul unui număr mai mare de elevi comparativ cu varianta față-în-față utilizată înainte de pandemie.

Selecție de itemi din:

CONCURSUL INTERDISCIPLINAR MATE-BIO-FIZICĂ „AUREL VLAICU”

Sibiu, 24.01.2025, Ediția a XII-a

Parcul Natural Dumbrava Sibiului

Rezervația Naturală „Parcul Natural Dumbrava Sibiului” este o arie protejată de interes național, situată în județul Sibiu, pe teritoriul administrativ al municipiului Sibiu. Rezervația naturală a fost declarată arie protejată în anul 2000 și a fost înființată în scopul protejării biodiversității și menținerii într-o stare de conservare favorabilă a florei și faunei sălbatice aflate în lunca Depresiunii Sibiului. Are o suprafață de 933 ha, se află la limita sud-vestică a Sibiului, în Pădurea Dumbrava, cu o altitudine maximă de 606 m în Vârful Obreja și este traversată de Râul Trinkbach, care, în parcursul său prin rezervație formează trei lacuri de natură antropică. Este un loc spectaculos cu multe obiective turistice și o destinație de vacanță ideală pentru cei care iubesc natura.

Înconjurată de suprafața teritorială a rezervației se află Muzeul Civilizației Populare Tradiționale ASTRA (unul din cele mai mari muzee în aer liber din România) și Grădina zoologică din Sibiu (prima grădină zoologică din România).

1. Ce sunt lacurile antropice?

- a. Lacuri create de om, pentru diverse scopuri
- b. Lacuri formate natural, fără intervenția omului
- c. Lacuri din zonele montane
- d. Lacuri sărate naturale

Mihai împreună cu prietenii săi au ieși la plimbare în Grădina Zoologică. La un moment dat, s-au întrebat cam ce lungime este în linie dreaptă între spațiile dedicate struților, respectiv leilor. Au numărat pașii necesari și au obținut următoarele rezultate:

Mihai și prietenii săi	Câți pași a numărat fiecare	Ce lungime medie are pasul fiecăruia
Mihai	118	76 cm
Irina	143	630 mm
Gabriel	129	7 dm
Tudor	180	0,5 m

2. Alege afirmațiile corecte din următoarea listă:

- a) Mihai a parcurs o distanță de aproximativ 89,7 m
- b) Irina a parcurs o distanță de aproximativ 68,5 m
- c) Gabriel a parcurs o distanță de aproximativ 90,3 m
- d) Tudor a parcurs o distanță de aproximativ 78,2 m

3. La una dintre opriri o doamnă profesoară își amintește că are o pungă cu alune pe care se hotărăște să le împartă copiilor din grup. Ea observă că, dacă ar grupa alunele câte 6 sau câte 8 i-ar rămâne de fiecare dată câte o alună și că numărul de alune este cel mai mare număr de forma $\overline{ab}$ care verifică această proprietate. Suma cifrelor numărului $\overline{ab}$ este egală cu:

- a) 10
- b) 13
- c) 15
- d) 16

Reprezentanții Colegiului: Claudiu Belcea, David și Matei jurj, Radu Ciocanea, Eduard Simulete, Ștefania Fulea, Beatrice Vrânceanu, Dragoș Neagu, Sofia Popa, Ioana Ganea, Teodor Ciobanu, Patrick Budrala, Vlad Baci, Ana Maria Beca, Robert și Tudor Enache, Sofia Popianoș, Silvana Cârștoc, Daria Săvoiu, Andreea Mărculeț, Alexia Papuc, George Miculescu, Natalia Tudor, clasele a VI-a A și B

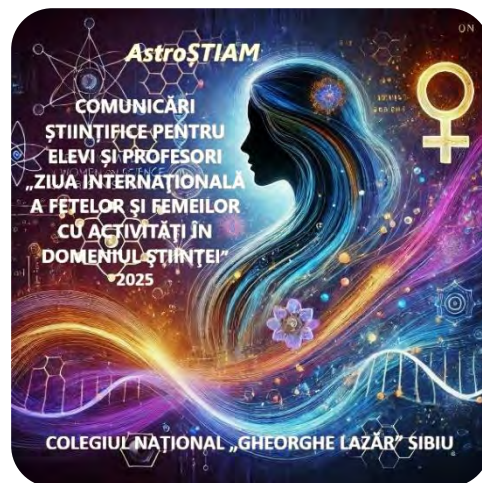
Proiecte CNGL în desfășurare

Proiectul educațional AstroȘTIAM

Coord. dir. adj. prof. Gabriela Săndulescu

Proiectul educațional **AstroȘTIAM**, desfășurat la nivel național, are drept obiectiv promovarea și încurajarea comunicărilor științifice în domeniul ȘTIAM (Știință, Tehnologie, Inginerie/Informatică, Arte și Matematică) pentru elevi și profesori. Aceste tipuri de activități se regăsesc și în protocolul de colaborare dintre Ministerul Educației și Cercetării, Societatea Științifică CYGNUS și Agenția Spațială Română – ROSA.

Scopul principal al proiectului este de a încuraja și promova implicarea elevilor și profesorilor în cercetarea și comunicarea științifică, cu un accent deosebit pe recunoașterea contribuției fetelor și femeilor în domeniile ȘTIAM.

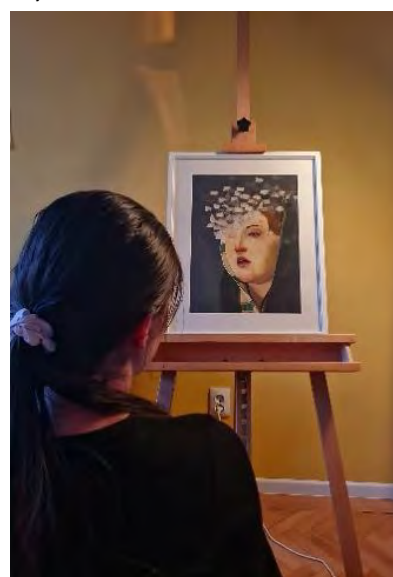
În cadrul proiectului se vor desfășura:

- ✚ Comunicări științifice pentru elevi și profesori – Ziua Internațională a Fetelor și Femeilor cu Activități în Domeniul Științei, în perioada 11 februarie – 8 martie 2025, comunicări care sunt cuprinse în Calendarul Concursurilor Naționale Școlare 2025 - fără finanțare M.E.C., aprobat prin ordinul nr. 24184/5/15.01.2025, la secțiunea „Concursuri școlare interdisciplinare și transdisciplinare”, poziția 13;
- ✚ Expoziții virtuale cu produsele realizate în cadrul comunicărilor științifice;
- ✚ Ghid de bune practici;
- ✚ Diseminare la nivel local, județean, național și internațional.

Teme abordate. Imagini din CNGL cu produse ale proiectului:

(afișe, machete, prezentări, expoziții de artă digitală și pictură etc.)

ARTĂ: Frida Kahlo de Rivera, Georgia Totto O'Keelle, Cecilia Cuțescu Stork, Bridget Riley

Expoziție grafică: Ioana Bercean, clasa a X- a F

Prezentare: Mădălina Țimonea, clasa a VIII-a A

ȘTIINȚĂ: Marie Curie, Betrix Potter, Dorothy Hodgkin, Rosalind Franklin, Sofia Ionescu OGREZEANU, Stephanie

AUTORI: *Laboratorul de idei*, nr. 29/2025

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

Emma Veștemeanu, VA
Eliza Ungurean, V A
Anastasia Țepeș-Bobescu, V B
Elena Nectaria Benea, V B
Roxana Ioana Albu, V B
Ioana Calborean, V B

Ecaterina Istrate, VI A
Andreea Mărculeț, VI A
David Jurj, VI B
Daria Săvoiu, VI B

Alexia Neiciu, VII A
Alexandra Bărbuș, VII A
Antonia Muntean, VII A
Simina Muntean, VII A
Raluca Angelescu, VII A
Anastasia Sasu, VII A
Gabriela Jones, VII A
Rebecca Jones, VII A
Eliza Maria Suci, VII B

Mădălina Țimonea, VIII A
Carla Lăzăroaie, VIII A

SECȚIUNEA ARTE

Ana Dan, VIII B
Beatrice Vrînceanu Santai, VI A
Sophie Giura, VI A

Colaboratori:

Maia Loloiu, XI E – *Debutul Cenaclului Literar „Iustin Panța”*
Sara Frățilă, IX I – *Mesaj către viitorii liceeni*
Cristiana Sofia Damian, IX F – *Mesaj către viitorii liceeni*
Ioan Buda, XII E – *„D-ale Lăzăriștilor. Jocul de Ceapă”*
Ioana Bercean, X F – *Proiectul educațional AstroȘTIAM*

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

Antonia Luțaș, VI B
Bogdan Bran, VI B
Daria Burdușel, VI B
Daria Săvoiu, VI B
Darius Ciobanu, VI B
Dragoș Lucuța, VI B
Ema Hancaș, VI B
Iannis Tudorașcu, VI, B
Ioan Benchea, VI B
Matei Jurj, VI B
Natalia Tudor, VI B
Nicole Dordea, VI B
Octav Mănițiu, VI B
Radu Codorean, VI B
Rareș Stanciu, VI B
Sara Nedelcu, VI B
Silvana Cârștoc, VI B
Ștefan Ghișe, VI B
Vlad Negrea, VI B

Alexia Neiciu, VII A
Antonia Muntean, VII A

Carla Lăzăroaie, VIII A
Ilinca Tomescu, VIII A
Mara State, VIII A
Mădălina Herban, VIII A
Mădălina Țimonea, VIII A
Nadia Belet, VIII A

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

Anastasia Țepeș, V B
David Țugneanu, V B
Elena Nectaria Benea, V B
Maria Resiga, V B
Robert Hribal, V B
Roxana Albu, V B
Tudor Tomoioagă, V B
Vladiana Ciuru, V B

Alexandra Joarză, VI A
Ana Maria Beca, VI A
Andreea Mărculeț, VI A
Ania Popa, VI A
Larisa Trihenea, VI A
Raluca Pop, VI A
Robert Enache, VI A
Sofia Diță, VI A
Sophie Giura, VI A
Tudor Enache, VI A
Antonia Herciu, VI B
Antonia Baicu, VI B
Daria Săvoiu, VI B
Daria Burdușel, VI B
David Jurj, VI B
Dragoș Neagu, VI B
Eduard Simulete, VI B
Iannis Tudorașcu, VI B
Matei Jurj, VI B
Natalia Fodor, VI B
Natalia Tudor, VI B
Nicole Dordea, VI B
Octav Mănițiu, VI B
Olga Gherghina, VI B
Radu Codorean, VI B
Sara Nedelcu, VI B
Silvana Cârștoc, VI B
Vlad Baci, VI B

Alexandra Bărbuș, VII A
Alexia Neiciu, VII A
Ecaterina Rusu, VII B
Eliza Suci, VII B
Geanina Boriceanu, VII B
Mihai Lazăr, VII B

Mădălina Țimonea, VIII A
Andrei Ispășoiu, VIII B

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

Anastasia Matei, V A
Irina Oprișan, V A
Cristina Teleanu, V A
Emma Veștemeanu, V A
Lucas Cojocariu, V A
Theodora Călin, V A
Amelie Tămaș, V B
Anastasia Țepeș, V B
Cezara Vulcan, V B
Elena Nectaria Benea, V B
Eric, van der Neut, V B
Iulian Mitea, V B
Tudor Tomoiogă, V B
Vladiana Ciuru, V B

Alexia Papuc, VI A
Ana Maria Beca, VI A
Andra Gherghel, VI A
Paul Gonciulea, VI A
Raluca Pop, VI A
Ștefania Fulea, VI A
Teodor Ciobanu, VI A
Antonia Luțăș, VI B
Daria Săvoiu, VI B
Ema Hancaș, VI B
Eduard Simulete, VI B

Alexandra Bărbuș, VII A
Alexia Neiciu, VII A
Andrei Pinciu, VII A
Anastasia Sasu, VII A
Antonia Muntean, VII A
Carina Ana Bunea, VII A
Rebecca Jones, VII A
Simina Muntean, VII A
Eliza Suci, VII B
Ecaterina Rusu, VII B
Geanina Boriceanu, VII B
Mihai Lazăr, VII B
Paul Bratu, VI B
Radu Mărginean, VII B
Rareș Teleanu, VII B
Ștefan Ciobanu, VII B

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

Adelina Topârcean, VIII A
Carla Lăzăroaie, VIII A
Cristian Arghir, VIII A
Maria Ionescu, VIII A
Mara State, VIII A
Mădălina Țimonea, VIII A
Sara Teașcu, VIII A
Ștefania Oltean, VIII A
Tudor Giurca, VIII A
Amelia Nistor, VIII B
Joy Stănescu, VIII B

Echipa de redacție:

Alexandra Bărbuș, clasa a VII-a A
Alexia Neiciu, clasa a VII-a A
Raluca Angelescu, clasa a VII-a A
Simina Muntean, clasa a VII-a A
Eliza Suci, clasa a VII-a B
Geanina Boriceanu, clasa a VII-a B
Alexandra Joarză, clasa a VI-a A
Ana Maria Beca, clasa a VI-a A
Larisa Trihenea, clasa a VI-a A
Daria Săvoiu, clasa a VI-a B
Elena Nectaria Benea, clasa a V-a B
Anastasia Țepeș-Bobescu, clasa a V-a B

Prelucrare imagini:

Miruna Purcar, clasa a V-a A

ISSN 0123-456X

9 770123 456008

ISSN 3045 – 266X
ISSN-L 2068 – 4258

Nr. 29, Martie 2025